

Udskriftsdato: mandag den 29. juni 2026

BEK nr 1453 af 01/12/2025 (Gældende)

Bekendtgørelse om CO2-kvoter m.v.

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2024-15471

Bekendtgørelse om CO₂-kvoter m.v.¹⁾

I medfør af § 21, stk. 1, nr. 1-4, og stk. 3, og § 26, stk. 4, i lov nr. 1767 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 4, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse gennemfører kvotedirektivet, jf. § 3, nr. 7.

Stk. 2. Kvotedirektivet er optrykt som bilag 1 til denne bekendtgørelse.

§ 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på udledning af drivhusgasser, jf. § 3, nr. 5.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på aktiviteter inden for:

- 1) Luftfart og søtransport, jf. kvotedirektivets kapitel II og direktivets bilag I.
- 2) Stationære anlæg, jf. kvotedirektivets kapitel III og direktivets bilag I.
- 3) Bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, jf. kvotedirektivets kapitel IVa og direktivets bilag III.

Kapitel 2

Definitioner

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) ALC-forordning: Kommissionens gennemførelsesforordning om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår yderligere regler for justeringer af gratistildelingen af emissionskvoter som følge af ændringer i aktivitetsniveauet.
- 2) AV-forordning: Kommissionens gennemførelsesforordning om verifikation af data og om akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- 3) Brændstofoperatør: En fysisk eller juridisk person, der er omfattet af kvoteordningens bestemmelser, fordi personen opfylder definitionen af »reguleret enhed« ifølge kvotedirektivets artikel 3, litra ae).
- 4) Driftsleder: En fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et stationært anlæg, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf.
- 5) Drivhusgasser: Kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), lattergas (N₂O), hydrofluorkarboner (HFC), perfluorkarboner (PFC), svovlhexafluorid (SF₆) og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både naturog menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling.
- 6) FAR-forordning: Kommissionens delegerede forordning om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- 7) Kvotedirektivet: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, med senere ændringer.
- 8) Kvoteordningen: Reguleringen i lov om CO₂-kvoter, i regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter eller i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- 9) Luftfartsoperatør: En luftfartøjsoperatør, erhvervsmæssig lufttransportoperatør eller enhver anden, der er omfattet af EU-regler om krav til handel med kvoter for drivhusgasemissioner på luftfartens område.
- 10) MR-forordning: Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU.

- 11) MRV-søfart forordning: Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF.
- 12) Operatør: En driftsleder, luftfartsoperatør, søfartsoperatør, brændstofoperatør eller enhver anden, der er omfattet af EU-regler om krav til handel med kvoter for drivhusgasemissioner.
- 13) Søfartsoperatør: Et rederi eller en reder eller enhver anden organisation eller person, så som en forvalter eller bareboat-charterer, der er omfattet af kvoteordningens bestemmelser, fordi personen opfylder definitionen af »rederi« ifølge kvotedirektivets artikel 3, litra w).
- 14) Udledning (emission): Udledning af drivhusgasser som defineret i kvotedirektivets artikel 3, litra b).
- 15) Udledningstilladelse: Tilladelse til en driftsleder eller brændstofoperatør til udledning af drivhusgasser, jf. § 4, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter.

Kapitel 3

Udledningstilladelse til driftsledere og brændstofoperatører

Ansøgning om udledningstilladelse

§ 4. En driftsleders ansøgning om udledningstilladelse bør indgives til Energistyrelsen i så god tid, at sagens fakta under hensyn til dennes kompleksitet kan foreligge fuldt belyst senest 60 dage, inden udledningen ønskes påbegyndt.

Stk. 2. En brændstofoperatørs ansøgning om udledningstilladelse skal indgives til Energistyrelsen i så god tid, at sagens fakta under hensyn til dennes kompleksitet kan foreligge fuldt belyst senest 4 måneder, inden udledningen ønskes påbegyndt.

§ 5. En driftsleders ansøgning om udledningstilladelse for et stationært anlæg skal indeholde en beskrivelse af følgende:

- 1) Éntydige identifikationer af anlægget, dets ejer og driftsleder.
- 2) Anlægget og dets aktiviteter, herunder den anvendte teknologi, og de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til udledning.
- 3) Kilderne til udledning fra anlægget, for så vidt at anlæggets aktiviteter skal overvåges for bestemte arter drivhusgasser, jf. kvotedirektivets bilag I.
- 4) Planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af udledninger, jf. § 19, stk. 1.
- 5) Et ikke-teknisk resumé af oplysningerne i nr. 1-4.

§ 6. En brændstofoperatørs ansøgning om udledningstilladelse for overgang til forbrug af brændsel, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren, vejtransportsektoren eller andre sektorer, skal indeholde en beskrivelse af følgende:

- 1) Brændstofoperatøren, som skal være éntydigt identificeret.
- 2) Den type brændsel, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i kvotedirektivets bilag III, samt de måder, hvorpå brændstofferne overgår til forbrug.
- 3) Det eller de endelige anvendelsesformål for de brændstoffer, der overgår til forbrug, jf. nr. 2.
- 4) Planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner i overensstemmelse med de i kvotedirektivets artikel 14 og 30f omhandlede gennemførelsesretsakter, jf. § 19, stk. 1.
- 5) Et ikke-teknisk resumé af oplysningerne i nr. 1-4.

Udledningstilladelse til driftsledere

§ 7. Energistyrelsen meddeler en driftsleder udledningstilladelse, hvis det anses for godtgjort, at ansøgeren er i stand til at overvåge og rapportere udledninger fra anlægget, jf. kvotedirektivets artikel 6, stk. 1, og § 4, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. En udledningstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

Stk. 3. Hvis flere fysiske eller juridiske personer på samme lokalitet i et samarbejde driver flere anlæg, som har en tæt driftsmæssig eller fysisk sammenhæng, kan Energistyrelsen beslutte, at disse anlæg anses for at udgøre ét samlet anlæg. Personerne hæfter i så fald solidarisk for de økonomiske forpligtelser, herunder forpligtelsen til at returnere kvoter, som følger af kvoteordningen.

Stk. 4. Energistyrelsen kan pålægge de i stk. 3 nævnte personer, at udpege iblandt sig én fuldmægtig, som på deres vegne over for Energistyrelsen varetager opgaverne som driftsleder for det samlede anlæg.

§ 8. En udledningstilladelse til en driftsleder skal indeholde følgende:

- 1) Driftslederens navn og adresse.
- 2) En beskrivelse af aktiviteterne og udledningerne fra anlægget.
- 3) En plan godkendt af Energistyrelsen for overvågning af udledning, jf. § 19, stk. 1.
- 4) Rapporteringskrav.
- 5) En forpligtelse til rettidigt at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede verificerede udledning i hvert kalenderår.

Stk. 2. Energistyrelsen kan i en tilladelse og ved ændring heraf stille vilkår om, at driftslederen overholder nærmere angivne krav, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold.

§ 9. Træffer Energistyrelsen afgørelse om, at et delanlæg tages permanent ud af drift, så medregnes dette ikke, når anlæggets samlede kapacitet fastlægges.

Udledningstilladelse til brændstofoperatører

§ 10. Brændstofoperatører skal fra den 1. januar 2025 være i besiddelse af en udledningstilladelse udstedt af Energistyrelsen for at kunne udøve de i kvotedirektivets bilag III omhandlede aktiviteter.

Stk. 2. Energistyrelsen meddeler brændstofoperatøren udledningstilladelse, hvis det anses for godtgjort, at ansøgeren er i stand til at overvåge og rapportere udledninger svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug i henhold til kvotedirektivets bilag III, jf. direktivets artikel 30b, stk. 3, og § 4, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter.

§ 11. En udledningstilladelse til en brændstofoperatør skal indeholde følgende:

- 1) Brændstofoperatørens navn og adresse.
- 2) En beskrivelse af, hvordan brændstofoperatøren frigiver brændstofferne til forbrug i de sektorer, der er omfattet af kvotedirektivets kapitel IVa.
- 3) En liste over de brændstoffer, som brændstofoperatøren frigiver til forbrug i de sektorer, der er omfattet af kvotedirektivets kapitel IVa.
- 4) En plan godkendt af Energistyrelsen for overvågning af udledning, jf. § 19, stk. 1.
- 5) Rapporteringskrav.
- 6) En forpligtelse til rettidigt at returnere kvoter svarende til brændstofoperatørens samlede verificerede drivhusgasudledning senest den 31. maj i hvert kalenderår.

Stk. 2. Energistyrelsen kan i en tilladelse og ved ændring heraf stille vilkår om, at brændstofoperatøren overholder nærmere angivne krav, som er begrundet i virksomhedens særlige forhold.

Driftslederens og brændstofoperatørens løbende underretningspligt

§ 12. En driftsleder skal uden unødigt forsinkelse underrette Energistyrelsen om forhold af betydning for udledningstilladelsen og for tildelingen af kvoter, herunder alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets aktiviteter eller kapacitet, som kan medføre, at tilladelsen eller tildelingen skal ændres eller opdateres.

Stk. 2. En brændstofoperatør skal uden unødigt forsinkelse underrette Energistyrelsen om forhold af betydning for udledningstilladelsen, herunder alle planlagte ændringer af arten af operatørens aktiviteter eller af de brændstoffer, den frigiver til forbrug, og som kan kræve en ændring eller opdatering af udledningstilladelsen.

Stk. 3. Hvis Energistyrelsen ved underretning efter stk. 1 eller 2 eller på anden vis bliver opmærksom på forhold af betydning for en udledningstilladelse, kan styrelsen træffe afgørelse om ændring eller tilbagekaldelse af tilladelsen eller om, at driftslederen eller brændstofoperatøren skal pålægges at ansøge om en ny tilladelse.

Overdragelse af en udledningstilladelse

§ 13. En driftsleder eller brændstofoperatør kan ikke uden tilladelse fra Energistyrelsen overdrage sin udledningstilladelse.

Stk. 2. Ved overdragelse af en udledningstilladelse til en ny driftsleder eller brændstofoperatør, indtræder denne på det tidspunkt, fra hvilket Energistyrelsen godkender overdragelsen, i enhver forpligtelse ifølge kvoteordningen vedrørende aktiviteten.

Midlertidig udledningstilladelse

§ 14. Energistyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en driftsleder eller brændstofoperatør, som har ansøgt om udledningstilladelse, midlertidigt kan udlede drivhusgasser, indtil Energistyrelsen har taget stilling til ansøgningen.

Kapitel 4

Luftfartsoperatører og søfartsoperatører

§ 15. En luftfartsoperatør skal i overensstemmelse med MR-forordningens bestemmelser forelægge en overvågningsplan til godkendelse hos Energistyrelsen.

§ 16. En søfartsoperatør skal i overensstemmelse med MRV-søfart forordningens bestemmelser forelægge en overvågningsplan til godkendelse hos Energistyrelsen.

§ 17. Afgørelser om tilbageholdelse af danske skibe eller bortvisning af udenlandske skibe fra dansk havn, jf. § 7, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter, træffes af Energistyrelsen under overholdelse af kvotedirektivets artikel 16, stk. 11a, MRV-søfart forordningens artikel 20, stk. 3, eller kvoteordningens i øvrigt relevante bestemmelser.

§ 18. Inden Energistyrelsen træffer en afgørelse som omhandlet i § 17, forelægges sagen for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet for at vurdere, hvorvidt den giver anledning til en tværministeriel koordinerende indsats.

Kapitel 5

Overvågning, verifikation og rapportering

Overvågningsplaner

§ 19. En operatør skal i overensstemmelse med en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen samt i henhold til kvoteordningens regler, løbende overvåge udledningen fra aktiver og aktiviteter, som operatøren er ansvarlig for.

Stk. 2. Operatøren meddeler Energistyrelsen uden unødigt forsinkelse påkrævede forslag til ændring eller ajourføring af overvågningsplanen til orientering eller godkendelse. Energistyrelsen kan dog på nærmere fastsatte vilkår tillade en operatør at give meddelelse senest den 31. december det pågældende år.

Overvågningsmetodeplaner

§ 20. En driftsleder, der ifølge FAR-forordningen har pligt til at overholde og ajourføre en af Energistyrelsen godkendt overvågningsmetodeplan, meddeler uden unødigt forsinkelse påkrævede forslag til ændring eller ajourføring af overvågningsmetodeplanen til Energistrelsens orientering eller godkendelse.

se. Meddelelsen skal gives under overholdelse af de formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af FAR-forordningen.

Verifikation

§ 21. Operatører skal sikre, at rapportering af udledning efter § 22, og rapportering af aktivitetsniveauer efter § 25, stk. 1, verificeres af en uafhængig verifikator i overensstemmelse med kvoteordningen, herunder AV-forordningens eller MRV-søfart forordningens bestemmelser.

Årlig rapportering af udledninger

§ 22. Operatører skal under overholdelse af kvoteordningens bestemmelser årligt til Energistyrelsen rapportere verificerede udledninger for det foregående år fra aktiver og aktiviteter, som operatøren er ansvarlig for.

Stk. 2. For driftsledere, luftfartsoperatører og søfartsoperatører er fristen for årlig rapportering efter stk. 1 den 31. marts. Luftfartsoperatører skal desuden sikre, at rapporteringen registreres i EU-registret inden for fristen.

Stk. 3. For brændstofoperatører er fristen for årlig rapportering efter stk. 1 den 30. april.

Fastsættelse af udledning

§ 23. Energistyrelsen kan fastsætte den udledning, der er forårsaget af et aktiv eller en aktivitet omfattet af kvoteordningen, såfremt

- 1) operatøren ikke har indsendt en årlig udledningsrapport inden den herfor gældende frist,
- 2) den årlige udledningsrapport ikke er i overensstemmelse med kvoteordningens regler, eller
- 3) udledningsrapporten ikke er blevet verificeret i overensstemmelse med kvoteordningen, herunder AV-forordningens eller MRV-søfart forordningens bestemmelser.

Stk. 2. Energistylsens fastsættelse af udledning, jf. stk. 1, har samme retsvirkning som en verificeret rapportering efter § 21.

§ 24. Det påhviler operatøren at afholde Energistylsens omkostninger i forbindelse med fastsættelse af udledning, jf. § 23, herunder omkostninger til Energistylsens indledende arbejde, samt styrelsens omkostninger til eventuel sagkyndig bistand, jf. stk. 2.

Stk. 2. Såfremt Energistylsen finder anledning til at kontrollere eller fastsætte en operatørs rapportering, dokumentation eller drivhusgasudledende aktiviteter, kan styrelsen antage sagkyndig bistand, herunder en verifikator til udførelse af ekstraordinære verifikationsopgaver, der gennemføres efter kvoteordningens, herunder AV-forordningens eller MRV-søfart forordningens, bestemmelser.

Rapportering og fastsættelse af aktivitetsniveau

§ 25. En driftsleder, som ifølge ALC-forordningen har pligt til at rapportere aktivitetsniveauer, skal senest den 31. marts hvert år til Energistylsen indberette en verificeret rapport over aktivitetsniveauerne i det forgangne år. Indberetningen skal ske under iagttagelse af de formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af ALC-forordningen.

Stk. 2. Energistylsen kan suspendere tildelingen af kvoter til et anlæg, hvis en driftsleder ikke overholder fristen efter stk. 1, indtil Energistylsen har fastslået, hvorvidt det er nødvendigt at justere tildelingen til det pågældende anlæg, eller indtil EU-Kommissionen har vedtaget en afgørelse efter artikel 23, stk. 4, i FAR-forordningen.

Stk. 3. Energistylsen kan foretage en vurdering af de rapporterede aktivitetsniveauer og kan fastsætte et aktivitetsniveau ved at anlægge et konservativt skøn over værdien af enhver parameter i overensstemmelse med de herfor gældende regler ifølge ALC-forordningen, såfremt

- 1) driftslederen ikke har indgivet en verificeret rapport om aktivitetsniveauet inden for fristen, jf. stk. 1, og tildelingen af kvoter ikke er blevet suspenderet, jf. stk. 2,

- 2) den verificerede indberettede værdi ikke er i overensstemmelse med ALC-forordningen eller FAR-forordningen, eller
- 3) driftsleders rapport om aktivitetsniveauet ikke er blevet verificeret i overensstemmelse med AV-forordningen.

Stk. 4. For Energistyrelsens fastsættelse af aktivitetsniveauer efter stk. 3 og for de hermed forbundne omkostninger finder reglerne i § 24 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Returnering af kvoter

§ 26. Energistyrelsen fastsætter i overensstemmelse med § 11 i lov om CO₂-kvoter en afgift til operatører, der ikke overholder den årlige frist for returnering af kvoter i EU-registeret, der følger af lovens § 10, stk. 1.

Stk. 2. Overholder en brændstofoperatør ikke sin returneringspligt efter § 10, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter, pålægger klima-, energi- og forsyningsministeren brændstofoperatøren at betale en afgift til statskassen svarende til afgiften efter § 11, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 3. § 11, stk. 2-5 i lov om CO₂-kvoter finder tilsvarende anvendelse på afgiften pålagt efter stk. 2.

Stk. 4. Energistyrelsen offentliggør navnene på brændstofoperatører der ikke overholder kravet i § 10, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter, om returnering af tilstrækkelige kvoter.

Kapitel 7

Tildeling af kvoter

§ 27. En anmodning om gratis tildeling af kvoter tages kun i betragtning, hvis den er indgivet til Energistyrelsen under overholdelse af de hertil knyttede formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af FAR-forordningen og ALC-forordningen.

§ 28. Tildeling af kvoter i et givent år er betinget af, at operatøren er i besiddelse af de til driften nødvendige tilladelser ifølge kvoteordningen, og at de oplysninger af betydning for kvotetildelingen, som operatøren har meddelt, er korrekte.

Stk. 2. For en driftsleder, som ifølge FAR-forordningen har pligt til at udarbejde og ajourføre en af Energistyrelsen godkendt overvågningsmetodeplan, er tildeling af kvoter i et givent år endvidere betinget af, at driftslederen har overholdt sine overvågnings-, oplysnings-, rapporterings-, og verifikationspligter samt iagttaget de dertil knyttede formkrav, dokumentationskrav og frister, der følger af FAR-forordningen og ALC-forordningen.

§ 29. Energistyrelsen fastsætter i overensstemmelse med § 9, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter det antal kvoter, som en operatør skal tilbageføre, fordi de anses for uretmæssigt modtagne eller fordi betingelserne i kvoteordningen for at modtage eller beholde gratis kvoter i øvrigt ikke er opfyldte.

Kapitel 8

Digital kommunikation

§ 30. Afgørelser og andre dokumenter kan sendes digitalt fra Energistyrelsens elektroniske data online system til en operatør.

§ 31. Kommunikation til Energistyrelsen om forhold, som er omfattet af kvoteordningen, herunder kommunikation i forbindelse med ansøgning om udledningstilladelse, fremsendelse af oplysninger om forhold af betydning for udledningstilladelsen, ansøgning om gratistildeling, verifikationsrapporter, forelæggelse af ajourførte overvågningsplaner eller overvågningsmetodeplaner, rapportering af aktivitetsniveau, udledning og andre pligtige oplysninger, skal indgives digitalt gennem Energistyrelsens elektroni-

ske data online system i det omfang, at dette er muligt. Kommunikationen skal foregå under anvendelse af de indtastningsskemaer, digitale formater og signaturmuligheder, som systemet anviser eller stiller til rådighed til et givet formål.

§ 32. Energistyrelsen kan bestemme, at kommunikation om forhold, som er omfattet af kvoteordningen, skal foregå gennem Digital Post, hvis kommunikationen ikke kan fremsendes gennem Energistirelsens elektroniske data online system, jf. §§ 30 og 31.

Stk. 2. Kommunikation gennem Digital Post tillægges de retsvirkninger, der følger af lov om Digital Post fra offentlige afsendere og regler udstedt med hjemmel heri.

Kapitel 9

Gebyrer og andre betalingspligter

Årligt gebyr for operatører

§ 33. Energistyrelsen opkræver et årligt gebyr hos operatører til dækning af de omkostninger, der er forbundet med styrelsens opgavevaretagelse på kvoteordningens område, jf. § 21, stk. 1, nr. 4, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Det årlige gebyr for driftsledere, luftfartsoperatører og søfartsoperatører, jf. stk. 1, beregnes pr. ton udledt CO₂e ifølge operatørens seneste verificerede emissionsmængde for det foregående år. For luftfartsoperatører medregnes både kvoteomfattede flyvninger og CORSIA-omfattede flyvninger.

Stk. 3. Hvor årets emissionsmængde er blevet fastsat af Energistyrelsen i henhold til § 23, stk. 1, baseres gebyrfastsættelsen efter stk. 2 på den således fastsatte emissionsmængde, jf. § 23, stk. 2.

Stk. 4. Uanset beregningsmetoden ifølge stk. 2 og 3 fastsættes det årlige gebyr ikke lavere end den mindste sats og ikke højere end den højeste sats, der gælder for den pågældende kategori af operatører.

Stk. 5. Gebyrsatser pr. ton udledt CO₂e, jf. stk. 2 og 3, samt mindste og højeste satser, jf. stk. 4, fremgår af bilag 1 til denne bekendtgørelse.

Stk. 6. Det årlige gebyr for brændstofoperatører, jf. stk. 1, fastsættes i bekendtgørelse om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen som et fast beløb pr. brændstofoperatør.

Opkrævning af det årlige gebyr

§ 34. Energistyrelsen kan opkræve det årlige gebyr efter § 33 gennem Erhvervsstyrelsens fælles gebyropkrævning for operatører.

Stk. 2. For gebyrets opkrævning, herunder tidspunktet for gebyrets forfald til betaling, betalingens form, rykkergebyrer og inkasso, gælder Erhvervsstyrelsens til enhver tid gældende regler for kontogebyrer, jf. bekendtgørelse om EU's CO₂-kvoteregister og Det Danske Kyoto-register.

Stk. 3. Der betales ikke moms af det årlige gebyr.

Stk. 4. Udebliver betalingen af det årlige gebyr efter sidste rettidige indbetalingsdag, kan Energistyrelsen opkræve renter og rykkergebyr efter rentelovens bestemmelser.

Timefakturering ved mangelfuld regelefterlevelse

§ 35. Energistyrelsen kan opkræve betaling for styrelsens sagsbehandling med fastsættelse af en operatørs drivhusgasudledning, jf. § 24, eller et anlægs aktivitetsniveau, jf. § 25, stk. 4, samt for andet merarbejde i situationer, hvor en operatør ikke har overholdt sine forpligtelser ifølge kvoteordningen eller ifølge afgørelser truffet i henhold til kvoteordningen, jf. § 21, stk. 1, nr. 4, i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Betalingskrav efter stk. 1 beregnes på grundlag af Energistirelsens timeforbrug til udførelse af opgaven ganget med styrelsens til enhver tid værende timesats, jf. stk. 3.

Stk. 3. Timesatsen fastsættes på grundlag af gennemsnitlige lønudgifter tillagt generelle fællesomkostninger i Energistyrelsen i det forudgående regnskabsår. Timesatsen reguleres én gang årligt.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 34, stk. 3 og 4, gælder tilsvarende for timefakturering efter stk. 1-3.

Viderefakturering af andre merudgifter ved mangelfuld regelefterlevelse

§ 36. I tillæg til en timefakturering ifølge § 35, kan Energistyrelsen opkræve betaling for andre dokumenterede merudgifter, som styrelsen har afholdt i forbindelse med sagsbehandlingen eller merarbejdet, herunder eksempelvis rejseomkostninger og omkostninger til verifikatorbistand eller anden sagkyndig bistand. En sådan viderefakturering skal inkludere alle momsudgifter, som styrelsen har afholdt.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 34, stk. 4, gælder tilsvarende for viderefakturering efter stk. 1.

Kapitel 10

Klage- og straffestemmelser

§ 37. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet efter denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Følgende afgørelser kan ikke indbringes for Energiklagenævnet:

- 1) Afgørelser, der er omfattet af § 24, stk. 2, i lov om CO₂-kvoter.
- 2) Afslag på i særlige tilfælde at meddele en midlertidig udledningstilladelse til en driftsleder eller brændstofoperatør, jf. §14.

Stk. 3. Klager over forvaltningsretlige spørgsmål i forbindelse med Energistyrelsens afgørelser kan uanset stk. 2 indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

§ 38. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at udpege en fuldmægtig som omhandlet i § 7, stk. 4,
- 2) overtræder vilkår i en tilladelse meddelt til en driftsleder efter § 8, stk. 2, eller til en brændstofoperatør efter § 11, stk. 2,
- 3) som driftsleder ikke efterkommer en pligt ifølge § 12, stk. 1, til uden unødigt forsinkelse at underrette Energistyrelsen om forhold af betydning for udledningstilladelsen eller for tildelingen af kvoter,
- 4) som brændstofoperatør ikke efterkommer sin pligt ifølge § 12, stk. 2, til uden unødigt forsinkelse at underrette Energistyrelsen om forhold af betydning for udledningstilladelsen,
- 5) som luftfartsoperatør ikke overholder sin pligt ifølge § 15 til at forelægge en overvågningsplan til godkendelse i Energistyrelsen,
- 6) som søfartsoperatør ikke overholder sin pligt ifølge § 16 til at forelægge en overvågningsplan til godkendelse i Energistyrelsen,
- 7) overtræder en pligt efter § 19, stk. 1, til at overvåge udledningen fra aktiver og aktiviteter i overensstemmelse med en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen,
- 8) overtræder en pligt efter § 19, stk. 2, 1. pkt., til uden unødigt forsinkelse at meddele påkrævede forslag til ændring eller ajourføring af en overvågningsplan til Energistyrelsens orientering eller godkendelse,
- 9) overtræder en pligt efter § 20 til uden unødigt forsinkelse at meddele påkrævede forslag til ændring eller ajourføring af en overvågningsmetodeplan til Energistyrelsens orientering eller godkendelse,
- 10) overtræder en indberetningspligt efter § 22 ved ikke, rettidigt og i overensstemmelse med kvoteordningens bestemmelser, at rapportere verificerede udledninger,
- 11) overtræder en indberetningspligt efter § 25, stk. 1, ved ikke, rettidigt og i overensstemmelse med kvoteordningens bestemmelser, at rapportere verificerede aktivitetsniveauer, herunder foretage registrering heraf,
- 12) i øvrigt overtræder en rapporterings- eller indberetningspligt som fastsat i kvoteordningens bestemmelser eller

13) ikke efterkommer et påbud eller forbud, der er meddelt i henhold til bestemmelser i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 11

Spærringer i Det Danske Kyotoregister

§ 39. Eksisterende spærringer i Det Danske Kyotoregister opretholdes, således at CDM-klimakreditter af typerne T-CER og L-CER ikke må indsættes på registrets konti.

Kapitel 12

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 40. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 26, stk. 2-4, træder i kraft den 1. januar 2028.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 1386 af 2. december 2024 om CO₂-kvoter m.v., ophæves.

Energistyrelsen, den 1. december 2025

IBEN MØLLER SØNDERGÅRD

/ Lone Brose

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EU-Tidende 2003, nr. L 275, side 32, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning, EU-Tidende 2023, nr. L 130, side 115 og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, EU-Tidende 2023, nr. L 130, side 134. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF, EU-Tidende 2023, nr. L 123, side 55, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/957 af 10. maj 2023 om ændring af forordning (EU) 2015/757 for at muliggøre medtagelse af søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem og overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper, EU-Tidende 2023, nr. L 130, side 105. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EØS-relevant tekst)

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (i det følgende benævnt » EU ETS «) med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer. Det bidrager til at nå Unionens klimaneutralitetsmål og dens klimamål som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119¹⁾ og dermed til målene i Parisaftalen²⁾.

Dette direktiv fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en unionsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Unionens godkendelse af en international klimaaftale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 9, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på de aktiviteter, der er opført i bilag I og III, og på de drivhusgasser, der er opført i bilag II. Hvis et anlæg, der er omfattet af EU ETS som følge af driften af forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, ændrer sine produktionsprocesser for at reducere sine drivhusgasemissioner og ikke længere for at forblive omfattet af EU ETS indtil udløbet af den nuværende og kommende femårsperiode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet afsnit, efter ændringen af produktionsprocesserne. Driftslederen af det pågældende anlæg kan beslutte, at anlægget kun forbliver omfattet af EU ETS indtil udløbet af den nuværende femårsperiode, eller at det også er omfattet heraf i den kommende femårsperiode, efter ændringen i dens produktionsprocesser. Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om ændringer i forhold til den liste, der er fremsendt til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1.
2. Dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til EuropaParlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU³⁾.
3. Anvendelsen af dette direktiv på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til den bestående uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, lufthavnen er beliggende på.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv
- b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en luftfartsaktivitet som opført i bilag I, eller fra skibe, der udfører en søtransportaktivitet som opført i bilag I, af de gasser, der er specificeret for den pågældende aktivitet, eller udledning af drivhusgasser svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet
- c) »drivhusgasser«: gasser opført i bilag II og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling
- d) »drivhusgasemissionstilladelse«: en tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 30b
- e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening
- f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf
- g) »person«: en fysisk eller juridisk person
- h) »nytilkommen«: et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I opregnede aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse for første gang i den periode, som starter tre måneder før datoen for fremsendelse af listen i henhold til artikel 11, stk. 1, og slutter tre måneder før datoen for fremsendelse af den efterfølgende liste i henhold til nævnte artikel
- i) »offentligheden«: en eller flere personer samt i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer
- j) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO₂) eller enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale
- k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7
- l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen
- m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen
- n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen
- o) »luftfartøjsoperatør«: en person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke er identificeret af ejeren
- p) »erhvervsmæssig lufttransportoperatør«: en operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser

q) »administrerende medlemsstat«: den medlemsstat, der er ansvarlig for at administrere EU ETS for så vidt angår en luftfartøjsoperatør, jf. artikel 18a

r) »tilskrevne luftfartsemissioner«: emissioner fra alle flyvninger henhørende under de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter, som afgår fra en flyveplads på en medlemsstats område, og de som ankommer til en sådan flyveplads fra et tredjeland

s) »historiske luftfartsemissioner«: den gennemsnitlige middelværdi af de årlige emissioner i kalenderårene 2004, 2005 og 2006 fra luftfartøjer, der udfører en af de i bilag I nævnte luftfartsaktiviteter

t) »forbrænding«: enhver oxidering af brændsel, uanset hvorledes den varme og den elektriske eller mekaniske energi, der produceres ved denne proces, anvendes, og andre hermed direkte forbundne aktiviteter, herunder røggasrensning

v) »ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart«: virkningerne på klimaet af udledningen under brændstofforbrænding af nitrogenoxider (NO_x), sodpartikler, oxiderede svovlforbindelser og virkninger fra vanddamp, herunder kondensstriber, fra et luftfartøj, der foretager en flyvning som opført i bilag I

w) »rederi«: den reder eller enhver anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-charterer, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved varetagelsen af dette ansvar har accepteret at overtage alle de pligter og ansvarsområder, der er fastsat i den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, der er fastsat i bilag I til EuropaParlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006

x) »sejlsads«: en sejlsads som defineret i artikel 3, litra c), i EuropaParlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757

y) »administrativ myndighed for så vidt angår et rederi«: den myndighed, der er ansvarlig for forvaltningen af EU ETS for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med artikel 3gf

z) »anløbshavn«: en havn, hvor et skib tager ophold for at laste eller losse fragt eller for at ud- eller indskibe passagerer, eller en havn, hvor et offshoreskib tager ophold for at udskifte besætning; ophold udelukkende med henblik på at påfylde brændstof, proviantere, skifte besætning på et andet skib end et offshoreskib, sejle i tørdok eller foretage reparationer på skibet eller dets udstyr eller begge dele, ophold i havn, fordi skibet har behov for hjælp eller er i nød, skibsoverførsler uden for havnen, ophold udelukkende for at søge ly i forbindelse med ugunstige vejrforhold eller af nødvendighed på grund af eftersøgnings- og redningsaktiviteter samt containerskibes ophold i en nærliggende containeromladningshavn, der er opført i gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til artikel 3ga, stk. 2, er udelukket

aa) »krydstogtskib«: et passagerskib, der ikke har et lastdæk, og som udelukkende er beregnet til erhvervmæssig transport af passagerer med indkvartering på en søsejlsads

ab) »differencekontrakt« eller »CD«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte fra innovationsfonden, der dækker forskellen mellem den vindende pris, også kendt som strikeprisen, på den ene side og en referencepris afledt af prisen på det producerede kulstoffattige eller kulstoffrie produkt, markedsprisen på en tæt substitut eller en kombination af disse to priser på den anden side

ac) »kulstofdifferencekontrakt« eller »CCD«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte fra innovationsfonden, der dækker forskellen mellem den

vindende pris, og kendt som strikeprisen, på den ene side og en referencepris afledt af gennemsnitsprisen på kvoter på den anden side

ad) »kontrakt med fast præmie«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte i form af et fast beløb pr. enhed af det producerede produkt

ae) »reguleret enhed« med henblik på kapitel IVa: enhver fysisk eller juridisk person, bortset fra enhver endelig forbruger af brændstofferne, som udøver den i bilag III omhandlede aktivitet og som falder ind under en af følgende kategorier:

- i) hvis brændstoffet passerer gennem et afgiftsoplag som defineret i artikel 3, nr. 11), i Rådets direktiv (EU) 2020/262⁴), den godkendte oplagshaver som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 1), som skal betale den punktafgift, der er forfaldet i henhold til nævnte direktivs artikel 7
- ii) hvis dette litras nr. i) ikke finder anvendelse, enhver anden person, der hæfter for betalingen af den punktafgift, der er forfaldet i henhold til artikel 7 i direktiv (EU) 2020/262 eller artikel 21, stk. 5, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/96/EF⁵), for de brændstoffer, der er omfattet af nærværende direktivs kapitel IVa
- iii) hvis dette litras nr. i) og ii) ikke finder anvendelse, enhver anden person, der skal registreres af de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaten med henblik på at hæfte for betalingen af punktafgiften, herunder enhver person, der er fritaget for betaling af punktafgiften, jf. artikel 21, stk. 5, fjerde afsnit, i direktiv 2003/96/EF
- iv) hvis litra i), ii) og iii) ikke finder anvendelse, eller hvis flere personer hæfter solidarisk for betalingen af den samme punktafgift, enhver anden person, der er udpeget af en medlemsstat

af) »brændsel« med henblik på dette direktivs kapitel IVa: ethvert energiprodukt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF, herunder brændstoffer, der er opført i tabel A og C i bilag I til nævnte direktiv, samt ethvert andet produkt, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 3, herunder til elproduktion

ag) »overgang til forbrug« med henblik på dette direktivs kapitel IVa: overgang til forbrug som defineret i artikel 6, stk. 3, i direktiv (EU) 2020/262

ah) »TTF-gaspris« med henblik på kapitel IVa: prisen på den gasfutures-month-ahead-kontrakt, der handles på det virtuelle handelspunkt Title Transfer Facility (TTF), der drives af Gasunie Transport Services B. V.

ai) »Brent-tillægget på råolie« med henblik på kapitel IVa: den futuresmonth-ahead-pris på råolie, der anvendes som referencepris for køb af olie.

KAPITEL II

LUFTFART OG SØTRANSPORT

Artikel 3a

Anvendelsesområde

Artikel 3b-3g finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I. Artikel 3ga-3gg finder anvendelse på de søtransportaktiviteter, der er opført i bilag I.

Artikel 3b

Luftfartsaktiviteter

Senest den 2. august 2009 udarbejder Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2, retningslinjer for den nærmere fortolkning af de i bilag I anførte luftfartsaktiviteter.

Artikel 3c

Samlet mængde kvoter til luftfart

1. For perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012 svarer den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, til 97 % af de historiske luftfartsemissioner.
 3. Kommissionen tager den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatørerne, op til revision i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4.
 - 3a. Tildeling af kvoter til luftfartsaktiviteter til og fra flyvepladser beliggende i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS«) efter den 31. december 2023 er omfattet af den revision, der er omhandlet i artikel 28b.
 4. Senest den 2. august 2009 fastsætter Kommissionen de historiske luftfartsemissioner ud fra de bedste tilgængelige data, herunder beregninger baseret på faktisk trafikinformation. Denne beslutning overvejes i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.
 5. Kommissionen fastsætter den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører for året 2024 på grundlag af den samlede tildeling af kvoter til luftfartøjsoperatører, der udførte luftfartsaktiviteter angivet i bilag I i året 2023, reduceret med den lineære reduktionsfaktor som omhandlet i artikel 9, og offentliggør denne mængde samt den mængde gratistildeling, der ville have fundet sted i 2024 i henhold til de regler for gratistildeling, der var gældende forud for de ændringer, som indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958⁶⁾.
 6. For perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2030 reserveres højst 20 mio. af den samlede mængde kvoter, der er omhandlet i stk. 5, til kommercielle luftfartøjsoperatører på et gennemsigtigt, lige og ikkediskriminerende grundlag til anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer og andre flybrændstoffer, der ikke stammer fra fossile brændstoffer, og som er identificeret i en forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport, til at blive medregnet i forhold til at opnå den mindsteanandel af bæredygtige flybrændstoffer, som det i henhold til nævnte forordning kræves, at flybrændstof, som leverandører af flybrændstof stiller til rådighed for luftfartøjsoperatører i EU-lufthavne, indeholder, til subsoniske flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 3. Hvor støtteberettiget flybrændstof ikke fysisk kan henføres til en bestemt flyvning i en lufthavn, skal kvoterne, der er reserveret i henhold til dette afsnit, være til rådighed for støtteberettiget flybrændstof, der påfyldes i den pågældende lufthavn, i forhold til emissionerne fra luftfartøjsoperatørens flyvninger fra den pågældende lufthavn, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 3.
- Medlemsstaterne tildeler de kvoter, der er reserveret i henhold til dette stykkes første afsnit, til at dække en del af eller hele prisforskellen mellem anvendelsen af fossilt petroleum og anvendelsen af de relevante støtteberettigede flybrændstoffer under hensyntagen til incitamenterne fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser på fossile brændstoffer. Ved beregningen af denne prisforskel tager Kommissionen hensyn til den tekniske rapport, som offentliggøres af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur i henhold til en forordning om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport. Medlemsstaterne sikrer synligheden af finansieringen i henhold til dette stykke på en måde svarende til kravene i dette direktivs artikel 30m, stk. 1, litra a) og b).

De kvoter, der tildeles i henhold til dette stykke, omfatter:

- a) 70 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og brint fra vedvarende energikilder og avancerede biobrændstoffer som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 34), i EuropaParlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001⁷⁾, for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til bilag IV eller i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende direktivs artikel 14
- b) 95 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som er i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001, og som anvendes inden for luftfart og for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til bilag IV eller i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende direktivs artikel 14
- c) 100 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og ethvert støtteberettiget flybrændstof, der ikke stammer fra fossile brændstoffer omfattet af dette stykkes første afsnit, i lufthavne på øer, der er mindre end 10 000 km², og som ikke har nogen vej- eller jernbaneforbindelse med fastlandet, i lufthavne, der ikke er tilstrækkeligt store til at blive defineret som EU-lufthavne i overensstemmelse med en forordning om lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport, og i lufthavne beliggende i en region i den yderste periferi
- d) i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i litra a), b) og c), 50 % af den resterende prisforskel mellem anvendelsen af fossilt petroleum og ethvert støtteberettiget flybrændstof, der ikke er fremstillet af fossile brændstoffer omfattet af dette stykkes første afsnit.

Ved tildelingen af kvoter i henhold til dette stykke kan der tages hensyn til eventuel støtte fra andre ordninger på nationalt plan.

Kommercielle luftfartøjsoperatører kan årligt ansøge om en tildeling af kvoter baseret på mængden af hvert støtteberettiget flybrændstof som omhandlet i dette stykke, der er anvendt på flyvninger, for hvilke der skal returneres kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, mellem den 1. januar 2024 og den 31. december 2030, undtagen flyvninger, for hvilke dette krav anses for at være opfyldt i henhold til artikel 28a, stk. 1. Hvis efterspørgslen efter kvoter til anvendelse af sådanne brændstoffer i et givet år er større end de kvoter, der er til rådighed, reduceres mængden af kvoter på en ensartet måde for alle de berørte luftfartøjsoperatører ved tildelingen det pågældende år.

Kommissionen offentliggør i Den Europæiske Unions Tidende detaljerede oplysninger om den gennemsnitlige omkostningsforskel mellem fossilt petroleum, under hensyntagen til incitamenterne fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser på fossile brændstoffer, og de relevante støtteberettigede flybrændstoffer på årsbasis for det foregående år.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv ved fastsættelse af de nærmere regler for den årlige beregning af den omkostningsforskel, der er omhandlet i dette stykkes sjette afsnit, for tildelingen af kvoter til anvendelse af de brændstoffer, der er angivet i dette stykkes første afsnit, og for beregningen af de drivhusgasemissioner, der spares som følge af anvendelsen af brændstoffer, som rapporteres i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1, og fastsættelse af ordningerne for hensyntagen til incitament fra kulstofprisen og fra harmoniserede minimumsafgiftssatser for fossile brændstoffer.

Senest den 1. januar 2028 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af dette stykke og forelægger resultaterne af denne evaluering i en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet på en rettidig

måde. Rapporten kan, hvor det er relevant, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om tildeling af en begrænset og tidsbegrænset kvotemængde indtil den 31. december 2034 for yderligere at tilskynde til anvendelse af de brændstoffer, der er angivet i dette stykkes første afsnit, navnlig anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001, og som anvendes inden for luftfart og for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til bilag IV eller i henhold til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende direktivs artikel 14. Fra den 1. januar 2028 evaluerer Kommissionen anvendelsen af dette stykke i den årlige rapport, den skal forelægge i henhold til artikel 10, stk. 5.

7. For flyvninger, der afgår fra en flyveplads beliggende i EØS, og som ankommer til en flyveplads beliggende i EØS, i Schweiz eller i Det Forenede Kongerige, og som ikke var omfattet af EU ETS i 2023, forhøjes den samlede mængde kvoter, der skal tildeles luftfartøjsoperatører, med de tildelingsniveauer, herunder gratistildeling og auktionering, som ville have fundet sted, hvis de var omfattet af EU ETS i det pågældende år, reduceret med den lineære reduktionsfaktor som omhandlet i artikel 9.

8. Uanset artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 3, og artikel 16 anser medlemsstaterne kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt og træffer ingen foranstaltninger over for luftfartøjsoperatører for så vidt angår emissioner indtil den 31. december 2030 udledes i forbindelse med flyvninger mellem en flyveplads beliggende i en medlemsstats region i den yderste periferi og en flyveplads beliggende i samme medlemsstat, herunder en anden flyveplads beliggende i den samme region i den yderste periferi eller i en anden region i den yderste periferi i samme medlemsstat.

Artikel 3d

Metode til tildeling af kvoter til luftfarten ved auktion

1. I 2024 og 2025 auktioneres 15 % af de kvoter, der er omhandlet i artikel 3c, stk. 5 og 7, samt henholdsvis 25 % i 2024 og 50 % i 2025 af de resterende 85 % af disse kvoter, som ville have været tildelt gratis, bortset fra de kvotemængder, der er omhandlet i artikel 3c, stk. 6, og artikel 10a, stk. 8, fjerde afsnit. De resterende kvoter for disse år tildeles gratis.

Fra 1. januar 2026 auktioneres hele den mængde kvoter, der ville have været tildelt gratis det pågældende år, bortset fra den mængde kvoter, der er omhandlet i artikel 3c, stk. 6, og artikel 10a, stk. 8, fjerde afsnit.

1a. Kvoter, der tildeles gratis, tildeles luftfartøjsoperatører proportionalt med deres andel af verificerede emissioner fra luftfartsaktiviteter, der rapporteres for 2023. Ved denne beregning skal der også tages hensyn til verificerede emissioner fra luftfartsaktiviteter, der er rapporteret for flyvninger, som først er omfattet af EU ETS fra den 1. januar 2024. Senest den 30. juni i det relevante år udsteder de kompetente myndigheder de kvoter, der skal tildeles gratis det pågældende år.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende de nærmere bestemmelser for medlemsstaternes auktionering af luftfartskvoter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 1a, herunder de nærmere regler for auktioneringen, som er nødvendige for overførsel af en del af indtægterne fra en sådan auktionering til Unionens almindelige budget som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Mængden af kvoter, der i hver periode skal auktioneres af hver enkelt medlemsstat, skal stå i rimeligt forhold til medlemsstatens andel af de samlede tilskrevne luftfartsemissioner for alle medlemsstaterne for referenceåret, som rapporteret i medfør af artikel 14, stk. 3, og som verificeret i medfør af artikel 15. For hver periode, der er omhandlet i artikel 13, er referenceåret det kalenderår, der udløber 24 måneder inden begyndelsen af den periode,

auktionen vedrører. De delegerede retsakter skal sikre, at de principper, der er fastsat i artikel 10, stk. 4, første afsnit, overholdes.

4. Medlemsstaterne fastlægger, hvordan indtægterne fra auktioneringen af kvoter, der er omfattet af dette kapitel, skal anvendes, bortset fra de indtægter, der er bestemt til at være egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens almindelige budget. Medlemsstaterne anvender indtægterne fra auktioneringen af kvoter, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 3.

5. Oplysninger, der meddeles Kommissionen i medfør af dette direktiv, fritager ikke medlemsstaterne for underretningspligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Artikel 3ga

Anvendelsesområde for søtransportaktiviteter

1. Tildelingen af kvoter og anvendelsen af krav om returnering af kvoter i forbindelse med søtransportaktiviteter finder anvendelse for halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion, hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion, og hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe i en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion.

2. Kommissionen opstiller senest den 31. december 2023 ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over nærliggende containeromladningshavne og ajourfører denne liste senest den 31. december hvert andet år derefter.

Disse gennemførelsesretsakter skal opføre en havn som en nærliggende containeromladningshav, hvor andelen af omladning af containere, målt i tyvefodscontainere, overstiger 65 % af den samlede containertrafik i den pågældende havn i den seneste 12-måneders periode, for hvilken relevante data foreligger, og hvor en havn er beliggende uden for Unionen, men mindre end 300 sømil fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion. Med henblik på dette stykke anses containere for at være omladet, når de losses fra et skib i en havn alene med det formål blive lastet på et andet skib. Den af Kommissionen opstillede liste i medfør af første afsnit, må ikke omfatte havne i et tredjeland, for hvilke tredjelandet effektivt anvender foranstaltninger, der svarer til dette direktiv.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

3. Artikel 9, 9a og 10 finder anvendelse på søtransportaktiviteter på samme måde, som de finder anvendelse på andre aktiviteter, der er omfattet af EU ETS, med følgende undtagelse for så vidt angår anvendelsen af artikel 10. Indtil den 31. december 2030 tildeles en andel af kvoterne til medlemsstater

med en andel af rederier svarende til det, der ville have været under deres ansvar i henhold til artikel 3gf i forhold til deres respektive befolkning i 2020 og baseret på tilgængelige data for perioden fra 2018 til 2020, over 15 rederier pr. million indbyggere. Kvotemængden skal svare til 3,5 % af den yderligere kvotemængde som følge af forhøjelsen af loftet for søtransport, jf. artikel 9, stk. 3, i det pågældende år. For årene 2024 og 2025 multipliceres kvotemængden desuden med de procentsatser, der gælder for det pågældende år i henhold til artikel 3gb, stk. 1, litra a) og b). Indtægterne fra auktioneringen af denne kvoteandel bør anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, første afsnit, litra g), for så vidt angår søfartssektoren, og litra f) og i). 50 % af kvotemængden fordeles mellem de relevante medlemsstater i forhold til andelen af rederier under deres ansvar, og resten fordeles ligeligt mellem dem.

Artikel 3gb

Indfasning af krav til søtransport

Rederierne er forpligtet til at returnere kvoter efter følgende tidsplan:

- a) 40 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2024, og som vil være omfattet af returneringskrav i overensstemmelse med artikel 12
- b) 70 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2025, og som vil være omfattet af returneringskrav i overensstemmelse med artikel 12
- c) 100 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2026 og hvert år derefter i overensstemmelse med artikel 12.

Hvor der returneres færre kvoter sammenlignet med de verificerede emissioner fra søtransport i årene 2024 og 2025, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, annulleres en mængde kvoter svarende til denne forskel i stedet for at blive auktioneret i henhold til artikel 10.

Artikel 3gc

Bestemmelser om overførsel af EU ETS-omkostninger fra rederiet til en anden enhed

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at rederiet, når det endelige ansvar for køb af brændstof eller skibets drift eller begge dele overtages af en anden enhed end rederiet i henhold til en kontraktmæssig aftale, har ret til godtgørelse fra den pågældende enhed for omkostningerne i forbindelse med returnering af kvoter.

I denne artikel forstås ved »skibets drift« beslutninger om fragten eller skibets rute og hastighed. Rederiet er fortsat den enhed, der er ansvarlig for returnering af kvoter som krævet i henhold til artikel 3gb og 12 og for generel overholdelse af de bestemmelser i national ret, hvorved dette direktiv gennemføres. Medlemsstaterne sikrer, at rederier, som de har ansvaret for, opfylder deres forpligtelser til at returnere kvoter i henhold til artikel 3gb og 12, uanset sådanne rederiers ret til at få godtgjort omkostningerne i forbindelse med returneringen af de kommercielle driftsledere.

Artikel 3gd

Overvågning og rapportering af emissioner fra søtransport

Med hensyn til emissioner fra søtransportaktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, sikrer den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, at et rederi under dens ansvar overvåger og rapporterer de relevante parametre i en rapporteringsperiode og indsender aggregerede emissionsdata på

virksomhedsniveau til den i overensstemmelse med kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757.

Artikel 3ge

Verifikations- og akkrediteringsregler for emissioner fra søtransport

Den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi sikrer, at rapporteringen af aggregerede emissionsdata på rederiniveau indsendt af et rederi i henhold til dette direktivs artikel 3gd verificeres i overensstemmelse med reglerne for verifikation og akkreditering i kapitel III i forordning (EU) 2015/757.

Artikel 3gf

Administrerende myndighed for så vidt angår et rederi

1. Den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi er:

a) hvis der er tale om et rederi, der er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, hvor rederiet er registreret

b) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, der har det største anslåede antal havneanløb fra sejlads udført af det pågældende rederi inden for de foregående fire overvågningsår, og som falder inden for det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde

c) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke har udført sejlads, der er omfattet af artikel 3ga i de fire foregående overvågningsår, den medlemsstat, hvor et af rederiets skibe er ankommet eller har påbegyndt eller afsluttet sin første sejlads, som er omfattet af nævnte artikel.

2. Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter og ud fra de bedste tilgængelige oplysninger opstille:

a) inden den 1. februar 2024 en liste over rederier, der udførte en søtransportaktivitet, der er opført i bilag I, og som faldt ind under det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, den 1. januar 2024 eller med virkning fra samme dato, med angivelse af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1

b) inden den 1. februar 2026 og hvert andet år derefter en ajourført liste for at henføre rederier, der er registreret i en medlemsstat, til en anden administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, hvis de har ændret registreringsmedlemsstat inden for Union i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a), eller for at medtage rederier, som efterfølgende har udført en søtransportaktivitet, der er opført i bilag I, og som faldt ind under det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra c), og

c) inden den 1. februar 2028 og hvert fjerde år derefter en ajourført liste for at henføre rederier, der ikke er registreret i en medlemsstat, til en anden administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b).

3. En administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, der ifølge den liste, der er opstillet i henhold til stk. 2, er ansvarlig for et rederi, bevarer dette ansvar uanset senere ændringer i rederiets aktiviteter eller registrering, indtil de pågældende ændringer fremgår af en ajourført liste.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler for de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederis administration af rederier i henhold til dette direktiv. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

Rapportering og revision

1. I tilfælde af at Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport, reviderer Kommissionen dette direktiv i lyset af den vedtagne foranstaltning.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest 18 måneder efter vedtagelsen af en sådan global markedsbaseret foranstaltning, og inden den træder i kraft. I denne rapport undersøger Kommissionen den globale markedsbaserede foranstaltning for så vidt angår:

- a) dens ambition i lyset af målene i Parisaftalen
- b) dens overordnede miljømæssige integritet, herunder i forhold til bestemmelserne i dette direktiv om søtransport, og
- c) ethvert spørgsmål vedrørende sammenhængen mellem EU ETS og den pågældende foranstaltning.

Hvis det er relevant, kan Kommissionen lade den i dette stykkes andet afsnit omhandlede rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af dette direktiv på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, og med det sigte at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats for at sikre sammenhæng mellem gennemførelsen af den globale markedsbaserede foranstaltning og EU ETS, idet enhver væsentlig dobbelt byrde samtidig undgås.

2. I tilfælde af, at IMO ikke senest i 2028 vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og mindst til et niveau svarende til det, der følger af de EU-foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den undersøger behovet for at anvende tildelingen af kvoter og returneringskravene for mere end halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads mellem en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion, i lyset af målene i Parisaftalen. I denne rapport tager Kommissionen navnlig hensyn til fremskridt på IMO-niveau og undersøger, om et tredjeland har en markedsbaseret foranstaltning svarende til dette direktiv, og vurderer risikoen for en stigning i undvigende praksis, herunder ved at skifte til andre transportformer eller ved at flytte havneknudepunkter til havne uden for Unionen.

Hvor det er relevant, ledsages den i første afsnit omhandlede rapport af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at ændre dette direktiv.

3. Kommissionen overvåger gennemførelsen af dette kapitel i forbindelse med søtransport, navnlig med henblik på at afsløre undvigende adfærd for at forhindre en sådan adfærd på et tidligt tidspunkt, herunder under hensyntagen til regionerne i den yderste periferi, og aflægger hvert andet år fra 2024 rapport om gennemførelsen af dette kapitel i forbindelse med søtransport og eventuelle tendenser vedrørende rederier, der forsøger at undgå kravene i dette direktiv. Kommissionen overvåger også virkninger vedrørende bl.a. mulige stigninger i transportomkostningerne, markedsfordrejninger og ændringer i havnetrafikken, såsom havneunddragelse og flytning af omladningsknudepunkter, den maritime sektors overordnede konkurrenceevne i medlemsstaterne og navnlig virkninger på de søtransporttjenester, der udgør væsentlige tjenester i forbindelse med territorial kontinuitet. Hvis det er relevant, foreslår Kommissionen foranstaltninger til at sikre en effektiv gennemførelse af dette kapitel i forbindelse med søtransport, navnlig foranstaltninger til at imødegå tendenser vedrørende rederier, der forsøger at omgå kravene i dette direktiv.

4. Senest den 30. september 2028 vurderer Kommissionen, om det er hensigtsmæssigt at forlænge anvendelsen af artikel 3ga, stk. 3, andet afsnit, ud over den 31. december 2030, og forelægger i givet fald et lovgivningsmæssigt forslag herom.

5. Senest den 31. december 2026 forelægger Kommissionen EuropaParlamentet og Rådet en rapport, hvori den undersøger gennemførligheden og de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af at medtage emissioner fra skibe, herunder offshoreskibe, under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, i dette direktiv, navnlig på grundlag af den analyse, der ledsager revisionen af forordning (EU) 2015/757, som skal foreligge senest den 31. december 2024.

Rapporten skal også behandle de indbyrdes forbindelser mellem dette direktiv og forordning (EU) 2015/757 og trække på erfaringen fra anvendelsen heraf. I rapporten undersøger Kommissionen desuden, hvordan direktivet bedst kan tage hensyn til udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer inden for søtransport på livscyklusbasis. Hvis det er relevant, kan rapporten ledsages af lovgivningsmæssigt forslag.

KAPITEL III

STATIONÆRE ANLÆG

Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter for aktiviteter, der er opført i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter og søtransportaktiviteter.

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget er undtaget fra EU ETS i medfør af artikel 27. Dette gælder også for anlæg, der medtages i henhold til artikel 24.

Artikel 5

Ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

- a) anlægget og dets aktiviteter, herunder den anvendte teknologi
- b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til gasemissioner opført i bilag I
- c) kilderne til gasemissioner opført i bilag I fra anlægget, og
- d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne, jf. de i artikel 14 omhandlede retsakter.

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i første afsnit omhandlede oplysninger.

Artikel 6

Vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives tilladelse til at udlede drivhusgasser fra et anlæg i sin helhed eller fra dele af dette, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne. En drivhusgasemissionstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder
2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:
 - a) driftslederens navn og adresse
 - b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget
 - c) en overvågningsplan, der opfylder kravene i de i artikel 14 omhandlede retsakter. Medlemsstaterne kan tillade driftsledere at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Driftslederne forelægger den kompetente myndighed eventuelle ajourførte overvågningsplaner til godkendelse
 - d) rapporteringskrav, og
 - e) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15, senest ved fristen fastlagt i artikel 12, stk. 3.

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

Artikel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2010/75/EU, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for udstedelse af en godkendelse som omhandlet i nævnte direktiv. Kravene i nærværende direktivs artikel 5, 6, og 7 kan indarbejdes i de i direktiv 2010/75/EU omhandlede procedurer.

Kommissionen vurderer effektiviteten af synergier med direktiv 2010/75/EU. Miljø- og klimarelevante tilladelser koordineres for at sikre en effektiv og hurtigere gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Unionens klima- og energimål. Kommissionen kan forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med en eventuel fremtidig revision af nærværende direktiv.

Artikel 9

Den samlede kvotemængde i Unionen

Den samlede kvotemængde i Unionen, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden fra 2008 til 2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012. ► A1 Den samlede kvotemængde i Unionen vil kun blive forhøjet som følge af Kroatiens tiltrædelse med den mængde kvoter, som Kroatien auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 1.

Fra 2021 er den lineære faktor 2,2 %.

I 2024 nedsættes den samlede kvotemængde i Unionen med 90 mio. kvoter. I 2026 nedsættes den samlede kvotemængde i Unionen med 27 mio. kvoter. I 2024 øges den samlede kvotemængde i Unionen med 78,4 mio. kvoter til søtransport. Den lineære faktor er 4,3 % fra 2024 til 2027 og 4,4 % fra 2028. Den lineære faktor finder også anvendelse på kvoter svarende til de gennemsnitlige emissioner fra søtransport rapporteret i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019, som er omhandlet i dette direktivs artikel 3ga. Kommissionen offentliggør den samlede kvotemængde i Unionen senest den 6. september 2023.

Fra henholdsvis den 1. januar 2026 og den 1. januar 2027 øges kvotemængden for at tage hensyn til dækningen af andre drivhusgasemissioner end CO₂-emissioner fra søtransportaktiviteter og dækningen af emissioner fra offshoreskibe på grundlag af deres emissioner for det seneste år, for hvilket der foreligger data. Uanset artikel 10, stk. 1, skal kvoter, der følger af denne forøgelse, stilles til rådighed for at støtte innovation i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8.

Artikel 9a

Tilpasning af den samlede kvotemængde i Unionen

1. For anlæg, som var omfattet af EU ETS i perioden fra 2008 til 2012 i henhold til artikel 24, stk. 1, tilpasses den mængde kvoter, der udstedes fra den 1. januar 2013, ved, at den gennemsnitlige årlige mængde kvoter, der er udstedt for de pågældende anlæg i den periode, hvor de har været omfattet af systemet, justeres med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.

2. For anlæg, der udfører aktiviteter opført i bilag I, som først omfattes af EU ETS fra 2013, sikrer medlemsstaterne, at sådanne anlægs driftsledere forelægger den relevante kompetente myndighed behørigt dokumenterede og uafhængigt verificerede emissionsdata, således at der kan tages hensyn til dem i forbindelse med tilpasningen af den samlede mængde kvoter i Unionen, der skal udstedes.

Sådanne emissionsdata skal forelægges den relevante kompetente myndighed senest den 30. april 2010 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1.

Hvis de forelagte data er behørigt dokumenteret, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom inden den 30. juni 2010, hvorefter der foretages en tilpasning af den kvotemængde, der skal udstedes, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. For anlæg, der udleder andre drivhusgasser end CO₂, kan den kompetente myndighed indberette en lavere mængde emissioner alt efter disse anlægs emissionsreduktionspotentiale.

3. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 og 2 omhandlede tilpassede mængder senest den 30. september 2010.

4. For anlæg, der undtages fra EU ETS i henhold til artikel 27, nedjusteres den samlede kvotemængde i Unionen, der skal udstedes fra den 1. januar 2013, således at den afspejler det årlige gennemsnit for verificerede emissioner fra disse anlæg i perioden 2008-2010, justeret med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Artikel 10

Auktionering af kvoter

1. Fra 2019 og fremefter auktionerer medlemsstaterne alle kvoter, som ikke tildeles gratis i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10a og 10c, og som ikke overføres til markedsstabilitetsreserven

oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814⁸⁾ (»markedsstabilitetsreserven«) eller annulleres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 12, stk. 4.

Fra 2021 og fremefter, og uden at det berører en mulig reduktion i henhold til artikel 10a, stk. 5a, er den andel af kvoter, der skal auktioneres, 57 %.

2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 auktioneres for at oprette en fond til forbedring af energieffektiviteten og modernisering af energisystemerne i visse medlemsstater (»de støttemodtagende medlemsstater«), jf. artikel 10d (»moderniseringsfonden«). De støttemodtagende medlemsstater for denne kvotemængde er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013. De midler, der svarer til denne kvotemængde, fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del A.

Derudover auktioneres 2,5 % af den samlede kvotemængde mellem 2024 og 2030 til moderniseringsfonden. De støttemodtagende medlemsstater for denne kvotemængde er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 75 % af EU-gennemsnittet i perioden fra 2016 til 2018. Midlerne svarende til denne kvotemængde fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del B.

Den samlede resterende kvotemængde, der skal auktioneres af medlemsstaterne, fordeles i overensstemmelse med stk. 2.

1a. Overstiger den kvotemængde, som medlemsstaterne skal auktionere i det sidste år af hver periode, som omhandlet i nærværende direktivs artikel 13, den forventede gennemsnitlige auktionsmængde for de første to år af den efterfølgende periode inden anvendelse af artikel 1, stk. 5, i afgørelse (EU) 2015/1814 med mere end 30 %, trækkes to tredjedele af forskellen mellem mængderne fra auktionsmængderne i det sidste år af perioden og lægges i lige store rater til de mængder, som medlemsstaterne skal auktionere i de første to år af den efterfølgende periode.

2. Den samlede mængde kvoter, som hver medlemsstat auktionerer, beregnes således:

- a) 90 % af den samlede mængde kvoter, der skal auktioneres, fordeles til medlemsstaterne i form af andele, som for hver medlemsstat er lig med dens andel af de verificerede emissioner under EU ETS for 2005 eller gennemsnittet i perioden 2005- 2007, alt efter hvilket tal der er det højeste
- b) 10 % af den samlede kvotemængde, der skal auktioneres, fordeles til visse medlemsstater med henblik på at skabe solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen, hvorved den kvotemængde, som de pågældende medlemsstater auktionerer i medfør af litra a), øges med de procentsatser, der er anført i bilag IIa.

I forbindelse med litra a) beregnes andelen for medlemsstater, som ikke deltog i EU ETS i 2005, på grundlag af deres verificerede emissioner under EU ETS i 2007. Om nødvendigt tilpasses de procentsatser, der er omhandlet i litra b), forholdsmæssigt for at sikre, at fordelingen udgør 10 %.

3. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i denne artikels stk. 2 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender disse indtægter med undtagelse af de indtægter, der anvendes til kompensation for indirekte kulstofomkostninger, jf. dette direktivs artikel 10a, stk. 6, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, til en eller flere af følgende:

- a) til reduktion af drivhusgasemissioner, herunder bl.a. ved at bidrage til Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi og til Tilpasningsfonden som iværksat af Poznankonferencen om klimaændringer (COP 14 og COP/MOP 4), til at tilpasse sig klimaændringer og til at finansiere forskning og udvikling samt demonstrationsprojekter med henblik på emissionsreduktion og tilpas-

- ning til klimaændringer, herunder ved at deltage i initiativer, der indgår i Unionens strategiske energiteknologiplan og de europæiske teknologiplatforme
- b) til at udvikle vedvarende energikilder og eltransmissionsnet for at opfylde Unionens tilsagn om vedvarende energi og Unionens mål om interkonnektivitet samt til at udvikle andre teknologier, der bidrager til overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi og for at bidrage til at opfylde Unionens tilsagn om at øge sin energieffektivitet med de niveauer, der er vedtaget i de relevante lovgivningsmæssige retsakter, herunder produktion af elektricitet fra egenforbrugere af vedvarende energi og fællesskaber inden for vedvarende energi
 - c) til foranstaltninger til forebyggelse af skovrydning og støtte til beskyttelse og genopretning af tørveområder, skove og andre landbaserede økosystemer eller havbaserede økosystemer, herunder foranstaltninger, der bidrager til beskyttelsen, genopretningen og en bedre forvaltning heraf, navnlig hvad angår beskyttede havområder, og fremme af biodiversitetsvenlig rejsning og genplantning af skov, herunder i udviklingslande, der har ratificeret Parisaftalen, og foranstaltninger til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande
 - d) til kulstofbinding i skove og i jordbunden i Unionen
 - e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande, og innovative teknologiske metoder til kulstofoptag, såsom direkte opsamling fra luften og lagring
 - f) til at investere i og fremskynde omstillingen til transportformer, der bidrager væsentligt til dekarboniseringen af sektoren, herunder udvikling af klimavenlig passager- og godstransport og klimavenlige bustjenester og -teknologier, foranstaltninger til dekarbonisering af søfartssektoren, herunder forbedring af energieffektiviteten i skibe, havne, innovative teknologier og infrastruktur og bæredygtige alternative brændstoffer såsom brint og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, og nulemissionsfremdriftsteknologier, og til at finansiere foranstaltninger til støtte for dekarboniseringen af lufthavne i overensstemmelse med en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU og en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport
 - g) til at finansiere forskning i og udvikling af energieffektivitet og rene teknologier i de sektorer, der er omfattet af dette direktiv
 - h) til foranstaltninger til at forbedre energieffektivitet, fjernvarmesystemer og isolering, til at støtte effektive opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi eller til at støtte gennemgribende renovering og gennemgribende renovering i etaper af bygninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU⁹⁾, startende med renovering af bygninger med den dårligste ydeevne
- ha) til at yde økonomisk støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger, herunder ved at reducere forvridende skatter, og gennem målrettede lempelser af afgifter og gebyrer for el fra vedvarende energikilder
- hb) til at finansiere nationale klimadividendeordninger med en bevist positiv miljøpåvirkning som dokumenteret i den årlige rapport som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999¹⁰⁾.
- a) til at dække de administrative udgifter i forbindelse med forvaltningen af EU ETS
 - b) til at finansiere klimatiltag i sårbare tredjelande, herunder tilpasningen til virkningerne af klimaændringerne
 - c) til at fremme udvikling af færdigheder og omfordeling af arbejdskraft for at bidrage til en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi, navnlig i de regioner, der er mest berørt af jobmobiliteten,

- i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og at investere i opkvalificering og omskoling af arbejdstagere, der potentielt berøres af omstillingen, herunder arbejdstagere i søtransport
- d) til imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i de sektorer, der er omfattet af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956¹¹⁾, støtte omstillingen og fremme dekarbonisering heraf i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Når medlemsstaterne træffer afgørelse om anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af kvoterne, tager de hensyn til behovet for fortsat at øge den internationale klimafinansiering i sårbare tredjelande som omhandlet i første afsnit, litra j).

Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til de i første afsnit omhandlede indtægter.

Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, med angivelse af, hvis det er relevant og efter omstændighederne, hvilke indtægter, der er anvendt, og de foranstaltninger, der er truffet, for at gennemføre deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, der er indgivet i overensstemmelse med nævnte forordning, og deres territoriale planer for retfærdig omstilling, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056¹²⁾.

Rapporteringen skal være tilstrækkelig detaljeret til, at Kommissionen kan vurdere medlemsstaternes overholdelse af første afsnit.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter, herunder de nærmere bestemmelser om auktioneringen, der er nødvendige for overførsel af en del af indtægterne til Unionens budget som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30d, stk. 4, eller som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF for at sikre, at de gennemføres på en åben, gennemsigtig, harmoniseret og ikkediskriminerende måde. Med henblik herpå skal processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.

Disse delegerede retsakter skal sikre, at auktionerne udformes således, at det sikres, at:

- a) driftsledere og navnlig små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af EU ETS, har uhindret, retfærdig og lige adgang
- b) alle deltagere har adgang til de samme oplysninger på samme tid, og at deltagere ikke underminerer auktionernes forløb
- c) organisationen af og deltagelsen i auktioner er omkostningseffektiv, og at unødige administrative omkostninger undgås, og
- d) små udledere får adgang til kvoter.

Medlemsstaterne udarbejder for hver auktion en rapport med oplysninger om den korrekte anvendelse af auktionsreglerne, navnlig med hensyn til lige og åben adgang, gennemsigtighed, prisfastsættelse og tekniske og gennemførelsesmæssige aspekter. Disse rapporter fremsendes senest en måned efter den pågældende auktion og offentliggøres på Kommissionens hjemmeside.

5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger hvert år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion og om andre relevante klima- og energipolitikker, herunder om auktionernes forløb, likviditet og de handlede mængder, og med en sammenfatning af oplysningerne fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i overensstemmelse med denne artikels stk. 6 og oplysningerne fra medlemsstaterne om de finansielle foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10a, stk. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.

6. ESMA overvåger regelmæssigt det europæiske kvotemarkeds integritet og gennemsigtighed, navnlig med hensyn til markedsvolatilitet og prisudvikling, auktionernes funktion, handelstransaktionerne på markedet for emissionskvoter og derivater heraf, herunder over the counter-handel, likviditet og de handlede mængder, samt markedsdeltagernes kategorier og handelsadfærd, herunder finansielle formidlers positioner. ESMA medtager relevante resultater og fremsætter om nødvendigt henstillinger i sine vurderinger til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹³⁾. Med henblik på de i nærværende stykkes første punktum omhandlede opgaver samarbejder og udveksler ESMA og de relevante kompetente myndigheder detaljerede oplysninger om alle typer transaktioner i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014¹⁴⁾.

Artikel 10a

Midlertidige unionsregler for harmoniseret gratistildeling

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende de fuldt harmoniserede bestemmelser for hele Unionen om tildeling af de i nærværende artikels stk. 4, 5, 7 og 19 omhandlede kvoter.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal så vidt muligt fastlægge ex ante-benchmarks for hele Unionen for at sikre, at tildelingen sker på en måde, der skaber incitament til reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af energieffektive teknikker ved at inddrage de mest effektive teknikker, substitutter, alternative produktionsprocesser, højeffektiv kraftvarmeproduktion, energieffektiv genvinding af affaldsgasser, anvendelse af biomasse og opsamling og lagring af CO₂, hvor sådanne anlæg forefindes, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion, undtagen i tilfælde, der falder ind under artikel 10c, og til el produceret fra affaldsgasser.

Hvis et anlæg er omfattet af forpligtelsen til at foretage energisyn eller gennemføre et certificeret energiledelsessystem i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU¹⁵⁾, og hvis anbefalingerne i synsrapporten eller i det certificerede energiledelsessystem ikke gennemføres, nedsættes mængden af gratistildeling med 20 %, medmindre tilbagebetalingstiden for de relevante investeringer overstiger tre år, eller medmindre omkostningerne ved disse investeringer er uforholdsmæssige. Mængden af gratistildelinger må ikke reduceres, hvis en driftsleder påviser, at den har gennemført andre foranstaltninger, der fører til reduktioner af drivhusgasemissionerne svarende til dem, der anbefales i synsrapporten eller af det certificerede energiledelsessystem for det pågældende anlæg.

Kommissionen supplerer dette direktiv ved i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette stykke, og med forbehold af de regler, der finder anvendelse i henhold til direktiv 2012/27/EU, at fastsætte administrativt enkle harmoniserede regler for anvendelsen af dette stykkes tredje afsnit, der sikrer, at anvendelsen af konditionaliteten ikke bringer lige konkurrencevilkår, miljømæssig integritet eller ligebehandling af anlæg i Unionen i fare. Disse harmoniserede regler skal navnlig indeholde tidsfrister, kriterier

for anerkendelse af gennemførte energieffektivitetsforanstaltninger samt alternative foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, ved hjælp af proceduren for nationale gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 11, stk. 1.

Ud over kravene fastsat i dette stykkes tredje afsnit finder den i nævnte afsnit omhandlede reduktion på 20 % anvendelse, når driftsledere af anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer er højere end 80-percentilen af emissionsniveauerne for de relevante produktbenchmarks, ikke senest den 1. maj 2024 har udarbejdet en plan for klimaneutralitet for hvert af disse anlæg for de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Planen skal indeholde de elementer, der er anført i artikel 10b, stk. 4, og udarbejdes i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4. Artikel 10b, stk. 4, læses som en henvisning udelukkende til anlægsniveauet. Opnåelsen af de mål og milepæle, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4, tredje afsnit, litra b), skal verificeres for perioden, der løber indtil den 31. december 2025, og for hver periode, der slutter den 31. december hvert femte år derefter, i overensstemmelse med verifikations- og akkrediteringsprocedurerne i artikel 15. Der tildes ingen gratiskvoter ud over 80 %, hvis opfyldelsen af delmålene og milepælene ikke er blevet verificeret for perioden indtil udgangen af 2025 eller for perioden fra 2026 til 2030.

Kvoter, der ikke er tildelt på grund af en reduktion af gratistildelingen i overensstemmelse med dette stykkes tredje og femte afsnit, anvendes til at undtage anlæg fra justeringen i overensstemmelse med denne artikels stk. 5. Hvis der er sådanne kvoter tilbage, stilles 50 % af disse kvoter til rådighed til støtte for innovation i overensstemmelse med denne artikels stk. 8. De øvrige 50 % af disse kvoter auktioneres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 1, og medlemsstaterne bør anvende de respektive indtægter til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i de sektorer, der er omfattet af bilag I til forordning (EU) 2023/956, støtte omstillingen og fremme dekarboniseringen i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Der tildes ingen gratiskvoter til anlæg i sektorer eller delsektorer, i det omfang de er omfattet af andre foranstaltninger til håndtering af risikoen for kulstoflækage som fastsat i forordning (EU) 2023/956. De i dette stykkes første afsnit omhandlede foranstaltninger tilpasses i overensstemmelse hermed.

For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor. For at skabe yderligere incitamenter til at reducere drivhusgasemissionerne og forbedre energieffektiviteten og for at sikre lige konkurrencevilkår for anlæg, der anvender nye teknologier, som delvist reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissionerne, og anlæg, der anvender eksisterende teknologier, revideres de fastlagte forudgående benchmarks på EU-plan i relation til deres anvendelse i perioden fra 2026 til 2030 med henblik på eventuelt at ændre definitionerne og systemgrænserne for eksisterende produktbenchmarks, idet der som vejledende principper tages hensyn til materialernes potentiale for cirkulær anvendelse, og til at benchmarkene bør være uafhængige af råproduktet og produktionsprocestypen, hvis produktionsprocesserne har samme formål. Kommissionen bestræber sig på at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling i overensstemmelse med stk. 2, tredje afsnit, så hurtigt som muligt og inden påbegyndelsen af perioden fra 2026 til 2030.

Kommissionen rådfører sig i forbindelse med etablering af principperne for fastsættelse af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer og delsektorer med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

Når Unionen godkender en international klimaaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Unionens, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratistildeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.

1a. Med forbehold af anvendelsen af forordning (EU) 2023/956 tildeles der ingen gratiskvoter i forbindelse med produktion af varer, der er opført i bilag I til nævnte forordning.

Uanset dette stykkes første afsnit tildeles produktionen af varer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/956, i de første år af anvendelsen af nævnte forordning gratiskvoter i reducerede mængder. Der anvendes en faktor, der reducerer gratistildelingen for produktion af de pågældende varer (CBAM-faktor). CBAM-faktoren er lig med 100 % for perioden mellem ikrafttrædelsen af nævnte forordning og udgangen af 2025, og er på grundlag af anvendelsen af bestemmelser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, stk. 2, litra b), lig med 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 anvendes der ikke nogen CBAM-faktor.

Reduktionen af gratistildelingen beregnes årligt som den gennemsnitlige andel af efterspørgslen efter gratistildelinger til produktion af varer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/956, sammenlignet med den beregnede samlede efterspørgsel efter gratistildeling for alle anlæg for den relevante periode, der er omhandlet i dette direktivs artikel 11, stk. 1. CBAM-faktoren anvendes i denne beregning.

Kvoter, der følger af reduktionen af gratistildelinger, stilles til rådighed for at støtte innovation i overensstemmelse med stk. 8.

Senest den 31. december 2024 og som en del af sin årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 5, vurderer Kommissionen risikoen for kulstoflækage for varer, som er underlagt CBAM og produceret i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, og som ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme. Rapporten skal navnlig vurdere risikoen for kulstoflækage i sektorer, som CBAM vil finde anvendelse på, navnlig betydningen og den fremskyndede udbredelse af brint, og udviklingen med hensyn til handelsstrømme og de indlejrede emissioner i varer, der produceres af disse sektorer på det globale marked. Hvis det i rapporten konkluderes, at der er en risiko for kulstoflækage hvad angår varer, der er fremstillet i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, der ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme, fremsætter Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at håndtere denne risiko for kulstoflækage på en måde, der er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens regler, herunder artikel XX i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, og tager højde for dekarboniseringen af anlæg i Unionen.

2. Ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks i de enkelte sektorer eller delsektorer skal udgangspunktet være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Unionen i 2007-2008. Kommissionen rådfører sig med de relevante aktører, herunder de berørte sektorer og delsektorer.

De retsakter, der vedtages i henhold til artikel 14 og 15, fastlægger harmoniserede regler for overvågning, rapportering og verifikation af produktionsrelaterede drivhusgasemissioner med henblik på fastsættelse af ex ante-benchmarks.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling. Disse retsakter skal være i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, og overholde følgende:

a) For perioden fra 2021 til 2025 fastlægges benchmarkværdierne på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 11 for årene 2016 og 2017. På grundlag af en sammenligning af disse benchmarkværdier med de benchmarkværdier, der findes i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU¹⁶), som vedtaget den 27. april 2011, fastlægger Kommissionen den årlige reduktionssats for hvert benchmark og anvender den på de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020 for hvert år mellem 2008 og 2023 for at fastlægge benchmarkværdierne for perioden fra 2021 til 2025.

b) Hvis den årlige reduktionssats overstiger 1,6 % eller ligger under 0,2 %, er benchmarkværdierne for perioden fra 2021 til 2025 de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020, reduceret med den relevante af disse to procentsatser for hvert år mellem 2008 og 2023. ▼M15

c) For perioden fra 2026 til 2030 fastlægges benchmarkværdierne på samme vis som fastsat i dette afsnits litra a) og d), idet der tages hensyn til dette afsnits litra e), på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11 for årene 2021 og 2022, og på grundlag af anvendelse af den årlige reduktionssats for hvert år mellem 2008 og 2028.

d) Hvis den årlige reduktionssats overstiger 2,5 % eller er under 0,3 %, er benchmarkværdierne for perioden fra 2026 til 2030 de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020, nedsat med den af disse to procentsatser, der er relevant, for hvert år mellem 2008 og 2028.

e) I perioden fra 2026 til 2030 berøres den årlige reduktionssats for produktbenchmarket for varmt metal ikke af ændringen af de benchmarkdefinitioner og systemgrænser, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, ottende afsnit.

Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater og syntesegas justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarkene for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.

De i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

For at fremme energieffektiv genvinding af affaldsgasser i den i tredje afsnit, litra b), nævnte periode ajourføres benchmarkværdien for varmt metal, som hovedsagelig vedrører spildgasser, med en årlig reduktionssats på 0,2 %.

5. For at overholde den auktioneringsandel, der er fastsat i artikel 10, skal for hvert år, i hvilket summen af gratistildelinger ikke når op på den maksimale mængde, der svarer til auktioneringsandelen, de resterende kvoter op til denne mængde anvendes til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratistildelinger, således at auktioneringsandelen overholdes i senere år. Hvis den maksimale mængde ikke desto mindre er nået, justeres gratistildelingerne i overensstemmelse hermed. Enhver sådan justering skal foretages på en ensartet måde. Anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer ligger under gennemsnittet for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Unionen for de relevante benchmarks i et år, hvor justeringen finder anvendelse, undtages dog fra denne justering.

5a. Uanset stk. 5 anvendes en supplerende mængde på op til 3 % af den samlede kvotemængde i det nødvendige omfang til at øge den maksimale mængde, der er til rådighed i henhold til stk. 5.

5b. Hvis mindre end 3 % af den samlede kvotemængde er nødvendig for at øge den maksimale mængde, der er til rådighed i henhold til stk. 5:

- anvendes højst 50 mio. kvoter til at øge den kvotemængde, der er til rådighed til støtte for innovation i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8, og

- anvendes højst 0,5 % af den samlede kvotemængde til at øge den kvotemængde, der er til rådighed til at modernisere energisystemerne i visse medlemsstater i overensstemmelse med artikel 10d.

6. Medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med dette stykkes andet og fjerde afsnit til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, der faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, forudsat at sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og navnlig ikke forårsager urimelige konkurrencefordrejninger på det indre marked. De vedtagne finansielle foranstaltninger bør ikke kompensere indirekte omkostninger, der dækkes af gratistildeling i overensstemmelse med de benchmarks, der er fastsat i henhold til denne artikels stk. 1. Hvis en medlemsstat anvender et beløb, der er højere end 25 % af de i artikel 10, stk. 3, omhandlede auktionsindtægter i det år, hvor de indirekte omkostninger blev afholdt, angiver den årsagerne til overskridelsen af dette beløb.

Endvidere tilstræber medlemsstaterne, at de ikke anvender mere end 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til de i første afsnit omhandlede finansielle foranstaltninger. Medlemsstater, der har sådanne finansielle foranstaltninger, giver senest tre måneder efter udgangen af hvert år og i en let tilgængelig form offentligheden adgang til den samlede kompensation, der ydes pr. begunstiget sektor og delsektor. Hvis en medlemsstat i et hvilket som helst år fra 2018 anvender mere end 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter til sådanne formål, offentliggør den en rapport med grundene til at overskride dette beløb. Rapporten skal indeholde relevante oplysninger om elpriserne for store industrikunder, der nyder godt af sådanne finansielle foranstaltninger, uden at dette dog berører krav vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger. Rapporten skal også indeholde oplysninger om, hvorvidt der er taget behørigt hensyn til andre foranstaltninger til bæredygtig nedbringelse af de indirekte kulstofomkostninger på mellemlang til lang sigt.

I rapporten efter artikel 10, stk. 5, medtager Kommissionen bl.a. en vurdering af virkningerne af sådanne finansielle foranstaltninger på det indre marked og fremsætter, hvis det er relevant, henstillinger om eventuelle foranstaltninger, der måtte være nødvendige i henhold til denne vurdering

Disse foranstaltninger skal være således, at de sikrer, at der er en passende beskyttelse mod risikoen for kulstoflækage baseret på ex ante-benchmarks for indirekte CO₂-emissioner pr. produceret enhed. Disse ex ante-benchmarks beregnes for en given sektor eller delsektor som produktet af elforbruget pr. produceret enhed svarende til de mest effektive tilgængelige teknologier og af CO₂-emissionerne fra det relevante europæiske elproduktionsmix.

7. Kvoter fra den maksimale mængde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, som ikke er tildelt gratis senest i 2020, sættes til side til nyttilkomne, sammen med 200 mio. kvoter, der overføres til markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814. Af de kvoter, der er sat til side, skal op til 200 mio. returneres til markedsstabilitetsreserven ved udgangen af perioden fra 2021 til 2030, hvis ikke de tildeles for nævnte periode.

Fra 2021 lægges kvoter, der i henhold til stk. 19, 20 og 22, ikke tildeles anlæg, til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, første punktum.

Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Der tildeles ingen gratiskvoter til nogen form for elproduktion i forbindelse med nyttilkomne.

8. 345 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 80 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, samt de kvoter, der følger

af reduktionen af gratistildelinger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1a, stilles til rådighed for en fond (»innovationsfonden«) med det formål at støtte innovation inden for kulstoffattige og kulstoffrie teknikker, processer og teknologier, der bidrager væsentligt til dekarboniseringen af de sektorer, der er omfattet af dette direktiv, og bidrage til nulforurenings- og cirkularitetsmål, herunder projekter, der tager sigte på at opskalere sådanne teknikker, processer og teknologier med henblik på en bred udrulning i hele Unionen. Sådanne projekter skal have et betydeligt potentiale for reduktion af drivhusgasemissioner og bidrage til energi- og ressourcebesparelser i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål for 2030.

Kommissionen fremrykker innovationsfondens kvoter for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed til at fremme innovation, herunder opskalering.

Kvoter, der ikke udstedes til luftfartøjsoperatører, fordi de ophører med driften, og som ikke er nødvendige for at dække manglende returneringer fra disse operatørers side, skal også anvendes til innovationsstøtte som omhandlet i første afsnit.

Desuden stilles 5 mio. kvoter fra den i artikel 3c, stk. 5 og 7, omhandlede mængde vedrørende luftfartskvoter for 2026 til rådighed for innovationsstøtte som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Derudover skal 50 mio. ikketildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven supplere eventuelle resterende indtægter fra de 300 mio. kvoter for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2010/670/EU¹⁷⁾ og anvendes rettidigt til innovationsstøtte, jf. dette stykkes første afsnit.

Ved udformning og gennemførelse af indkaldelser af forslag eller udbud under Innovationsfonden tager Kommissionen under overvejelse strategiske projekter anerkendt i overensstemmelse med en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og af Rådet om fastlæggelsen af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for produktion af nettonulteknologier, som anses for at bidrage til målene for platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP) i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 (20). Medlemsstaterne skal overveje muligheden af at yde støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 (21), og Fonden for Retfærdig Omstilling, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056, til projekter på deres territorium inden for rammerne af de finansielle mekanismer, der er udviklet under innovationsfonden, såsom ordningen »auktioner som en tjeneste«.

Innovationsfonden skal dække de sektorer, der er opført i bilag I og III, samt produkter og processer, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres eller anvendes i de sektorer, der er opført i bilag I, herunder innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring og miljømæssigt forsvarlig kulstofopsamling og -anvendelse (CCU), som bidrager væsentligt til at modvirke klimaændringer, navnlig i forbindelse med uundgåelige emissioner, og bidrage til at stimulere opførelsen og driften af projekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling, transport og geologisk lagring (CCS) af CO₂, navnlig i forbindelse med uundgåelige emissioner fra industrielle processer og direkte opsamling af CO₂ fra atmosfæren med sikker, bæredygtig og permanent lagring (DACs) i geografisk afbalancerede områder. Innovationsfonden kan også støtte banebrydende innovative teknologier og infrastruktur, herunder produktion af kulstoffattige og kulstoffrie brændstoffer, til dekarbonisering af den maritime sektor, luftfartssektoren, jernbanetransportsektoren og vejtransportsektoren, herunder kollektive transportformer såsom offentlig transport og bustjenester.

Hvad angår luftfart kan den også støtte elektrificering og foranstaltninger til at reducere luftfartens indvirkning på klimaet.

Kommissionen skal lægge særlig vægt på projekter i sektorer, der er omfattet af forordning (EU) 2023/956, for at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, CCU, CCS, vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer med det formål at tildele en betydelig andel af den finansielle værdi svarende til de i denne artikels stk. 1a, fjerde afsnit, omhandlede kvoter til projekter i disse sektorer i perioden fra 2021 til 2030. Kommissionen kan endvidere, inden 2027, iværksætte indkaldelser af forslag målrettet de sektorer, der er omfattet af nævnte forordning.

Kommissionen lægger også særlig vægt på projekter, der bidrager til dekarboniseringen af den maritime sektor, og medtager emner dedikeret til dette formål i innovationsfondens indkaldelser af forslag, hvor det er relevant, herunder med henblik på elektrificering af søtransport og imødegåelse af dens fulde klimapåvirkning, herunder emissioner af sodpartikler. Sådanne indkaldelser af forslag skal også i de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af projekter, tage særligt hensyn til potentialet for at øge beskyttelsen af biodiversiteten og for at reducere støj- og vandforureningen fra projekter og investeringer.

Innovationsfonden kan i overensstemmelse med stk. 8a støtte projekter gennem udbud, såsom CD'er, CCD'er eller kontrakter med fast afgift med henblik på at støtte dekarboniseringsteknologier, for hvilke kulstofprisen måske ikke er et tilstrækkeligt incitament.

Kommissionen skal tilstræbe synergier mellem innovationsfonden og Horisont Europa, navnlig i forbindelse med europæiske partnerskaber, og skal, hvor det er relevant, tilstræbe synergier mellem innovationsfonden og andre EU-programmer.

Projekter på alle medlemsstaters område, herunder mindre og mellemstore projekter, er støtteberettigede, og, for så vidt angår søfartsaktiviteter, er projekter med en klar merværdi for Unionen støtteberettigede. Teknologier, der modtager støtte, skal være innovative og endnu ikke kommercielt levedygtige i samme omfang uden støtte, men skal udgøre banebrydende løsninger eller være tilstrækkeligt modne til anvendelse i prækommerciel målestok.

Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til innovationsfonden, auktioneres i overensstemmelse med de i dette direktivs artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser. Auktionsprovenuet udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹⁸). Budgetforpligtelser til foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles i årlige rater over flere år.

Kommissionen yder efter anmodning teknisk bistand til medlemsstater med lav effektiv deltagelse i projekter under innovationsfonden med henblik på at øge den anmodende medlemsstats kapacitet til at støtte projektansøgernes arbejde med på deres respektive områder at indgive ansøgninger om finansiering fra innovationsfonden med henblik på at forbedre den effektive geografiske deltagelse i innovationsfonden og øge den samlede kvalitet af de indsendte projekter. Kommissionen skal tilstræbe en effektiv, kvalitetsbaseret geografisk dækning i relation til finansiering fra innovationsfonden i hele Unionen og sikre omfattende overvågning af fremskridt og passende opfølgning i den forbindelse.

Med forbehold af ansøgernes samtykke og efter afslutningen af en indkaldelse af forslag underretter Kommissionen medlemsstaterne om ansøgninger om finansiering til projekter på deres respektive områder og giver dem nærmere oplysninger om disse ansøgninger, så medlemsstaterne lettere kan koordinere støtten til projekter. Kommissionen underretter desuden medlemsstaterne om listen over forhåndsudvalgte projekter inden tildeling af støtten.

Projekterne udvælges på grundlag af en gennemsigtig udvælgelsesprocedure, på en teknologineutral måde i overensstemmelse med innovationsfondens mål som fastsat i dette stykkes første afsnit og på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne

yder et væsentligt bidrag til Unionens klima- og energimål og samtidig bidrager til nulforurenings- og cirkularitetsmål i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, og, hvor det er relevant, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks. Projekterne skal have potentiale til at kunne anvendes på mange felter eller til i betydelig grad at sænke omkostningerne ved at overgå til en klimaneutral økonomi i de pågældende sektorer. Der gives prioritet til innovative teknologier og processer, der forholder sig til flere forskellige miljøvirkninger. Projekter, der involverer CCU, skal give en nettoreduktion af emissionerne og sikre undgåelse eller permanent lagring af CO₂. I forbindelse med tilskud, der ydes gennem indkaldelser af forslag, kan der ydes støtte til op til 60 % af de relevante projektomkostninger, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af verificeret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at forud fastsatte milepæle under hensyntagen til den anvendte teknologi nås. I tilfælde af støtte ydet gennem udbud og i tilfælde af teknisk bistand kan op til 100 % af de relevante projektomkostninger støttes. Potentialet for kombinerede projekters emissionsreduktioner i flere sektorer, herunder i nærliggende områder, skal tages i betragtning i de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af projekter.

Projekter, der finansieres af innovationsfonden, forpligtes til at dele viden med andre relevante projekter samt med EU-baserede forskere med en legitim interesse. Betingelserne for videndeling fastlægges af Kommissionen i indkaldelser af forslag.

Indkaldelserne af forslag skal være åbne og gennemsigtige. Ved udarbejdelsen af indkaldelserne af forslag tilstræber Kommissionen at sikre, at alle sektorer er behørigt repræsenteret. Kommissionen træffer foranstaltninger til at sikre, at indkaldelserne formidles så bredt som muligt og navnlig til små og mellemstore virksomheder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende regler for innovationsfondens drift, herunder udvælgelsesproceduren og -kriterierne, og de støtteberettigede sektorer og teknologiske krav til de forskellige typer støtte.

Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Disse kvoter skal tages i betragtning i henhold til stk. 7.

Senest den 31. december 2023 og hvert år derefter aflægger Kommissionen rapport til Udvalget for Klimaændringer, jf. dette direktivs artikel 22a, stk. 1, om gennemførelsen af innovationsfonden med en analyse af de projekter, der er tildelt finansiering, pr. sektor og pr. medlemsstat og disse projekters forventede bidrag til opfyldelsen af målet om klimaneutralitet i Unionen som fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Kommissionen forelægger rapporten for Europa-Parlamentet og for Rådet og offentliggør rapporten.

8a. For CD'er og CCD'er, der tildeles efter afslutningen af en udbudsmekanisme, sørges der for en passende gennem budgetforpligtelser som følge af indtægterne fra auktioneringen af de kvoter, der er til rådighed i innovationsfonden, og disse budgetmæssige forpligtelser kan opdeles i årlige rater over flere år. I de første to runder af udbudsmekanismen sikres det fuldt ud, at det finansielle ansvar i forbindelse med CD'er og CCD'er dækkes med bevillinger, der hidrører fra indtægterne fra auktionering af kvoter, der er tildelt innovationsfonden i henhold til stk. 8.

På grundlag af en kvalitativ og kvantitativ vurdering fra Kommissionens side af de finansielle risici, der opstår som følge af gennemførelsen af CD'er og CCD'er, som skal foretages efter afslutningen af de to første udbudsrunder, og hver gang det er nødvendigt derefter i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, ifølge hvilket aktiver og overskud ikke må overvurderes, og forpligtelser og tab ikke må undervurderes, kan Kommissionen i overensstemmelse med beføjelsen i ottende afsnit beslutte kun at

dække en del af det finansielle ansvar i forbindelse med CD'er og CCD'er gennem de i første afsnit omhandlede metoder og den resterende del på gennem andre metoder. Kommissionen bestræber sig på at begrænse anvendelsen af andre dækningsmetoder.

Hvis vurderingen fører til den konklusion, at der er behov for andre dækningsmetoder for at realisere det fulde potentiale i CD'erne og CCD'erne, bestræber Kommissionen sig på at opnå en afbalanceret blanding af andre dækningsmetoder. Uanset artikel 210, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 fastsætter Kommissionen omfanget af anvendelsen af andre dækningsmetoder i henhold til den i nærværende stykkes ottende afsnit delegerede retsakt.

Den resterende finansielle forpligtelse dækkes i tilstrækkeligt omfang under hensyntagen til principperne i afsnit X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, om nødvendigt tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende for CD'er og CCD'er, som undtagelse fra nævnte forordnings artikel 209, stk. 2, litra d) og h), artikel 210, stk. 1, artikel 211, stk. 1, 2, 4 og 6, artikel 212, 213 og 214, artikel 218, stk. 1, og artikel 219, stk. 3 og 6. Hvor det er relevant, fastsættes andre dækningsmetoder, tilførselssatsen og de nødvendige undtagelser i en delegeret retsakt, jf. nærværende stykkes ottende afsnit.

Kommissionen må ikke anvende mere end 30 % af indtægterne fra auktionering af kvoter, der er tildelt innovationsfonden i henhold til stk. 8, til hensættelser til CD'er og CCD'er.

Tilførselssatsen må ikke være lavere end 50 % af de samlede finansielle forpligtelser, der bæres af EU-budgettet til CD'er og CCD'er. Ved fastsættelsen af tilførselssatsen, tager Kommissionen hensyn til elementer, der kan reducere de finansielle risici for Unionens budget ud over de bevillinger, der er til rådighed i innovationsfonden, såsom eventuel ansvarsdeling med medlemsstaterne på frivillig basis eller en eventuel genforsikringsmekanisme fra den private sektor. Kommissionen reviderer tilførselssatsen mindst hvert tredje år fra datoen for anvendelsen af den delegerede retsakt, hvori den fastsættes for første gang.

For at undgå ansøgninger i speulationsøjemed kan adgangen til at afgive bud gøres betinget af, at ansøgerne betaler et depositum, der fortabes i tilfælde af manglende opfyldelse af kontrakten. Fortabte deposita anvendes til innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Ethvert bidrag, som en støttemodtager betaler til den tildelende myndighed i overensstemmelse med vilkårene i CD'en eller CCD'en, anvendes til — hvis referenceprisen er højere end strikeprisen (»tilbageførsler«) — innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til nævnte forordnings artikel 21, stk. 5.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte og præcisere eventuelle andre dækningsmetoder og, hvor det er relevant, tilførselssatsen og de nødvendige yderligere undtagelser fra afsnit X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 som fastsat i dette stykkes fjerde afsnit, og derudover reglerne om driften af udbudsmekanismen, navnlig i forbindelse med deposita og tilbageførsler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at ændre dette stykkes femte afsnit ved at hæve den i nævnte afsnit omhandlede grænse på 30 % med højst 20 procentpoint, hvis det er nødvendigt for at imødekomme en efterspørgsel efter CD'er og CCD'er, under hensyntagen til erfaringerne fra de første runder af udbudsmekanismen og i betragtning af behovet for at finde en passende balance i støtten fra innovationsfonden mellem tilskud og sådanne kontrakter.

Den finansielle bistand fra Investeringsfonden skal være proportional med de politiske mål, der fastsættes i denne artikel, og må ikke føre til urimelige fordrejninger af det indre marked. Med henblik på dette må

bistanden kun ydes til at dække supplerende omkostninger eller investeringsrisici, som ikke kan bæres af investorerne under normale markedsbetingelser.

8b. 40 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 10 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til dette direktivs artikel 10, stilles til rådighed for den sociale klimafond, der er oprettet ved forordning (EU) 2023/955¹⁹⁾. Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til den sociale klimafond, auktioneres i 2025 i overensstemmelse med de i dette direktivs artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser og den delegerede retsakt, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 4. Indtægterne fra denne auktion udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og anvendes i overensstemmelse med reglerne for den sociale klimafond.

9. Grækenland, der i 2014 havde et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet, kan forud for anvendelsen af nærværende artikels stk. 7 gøre krav på op til 25 mio. kvoter fra den maksimale mængde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, som ikke er tildelt gratis senest den 31. december 2020, til samfinansiering af op til 60 % af dekarboniseringen af elektricitetsforsyningen for øer på dets område. Artikel 10d, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på sådanne kvoter. Der kan gøres krav på kvoter, hvis et projekt, der tager sigte på dekarboniseringen af elektricitetsforsyningen for Grækenlands øer, på grund af begrænset adgang til de internationale gældsmarkeder ellers ikke kan gennemføres, og hvis Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bekræfter projektets finansielle holdbarhed og socioøkonomiske fordele.

11. Med forbehold af artikel 10b skal den mængde gratiskvoter, der tildeles i medfør af stk. 4-7, i 2013 udgøre 80 % af den mængde, der er fastlagt i overensstemmelse med foranstaltningerne i stk. 1. Derefter mindskes gratistildelingen hvert år med lige store mængder, til den er 30 % i 2020.

19. Der tildeles ingen gratiskvoter til anlæg, der har indstillet driften. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilslutning er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.

20. Niveauet af gratistildelinger til anlæg, hvis drift er steget eller faldet, efter vurdering på grundlag af et glidende gennemsnit over to år, med mere end 15 % i forhold til det niveau, der oprindeligt blev anvendt til fastsættelse af gratistildelingen for den i artikel 11, stk. 1, omhandlede relevante periode, justeres, i det omfang det er relevant. Sådanne justeringer skal foretages med kvoter fra eller ved at lægge kvoter til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

21. For at sikre effektiv, ikkediskriminerende og ensartet anvendelse af justeringerne og tærsklen omhandlet i denne artikels stk. 20, for at undgå enhver unødvendig administrativ byrde og for at forhindre manipulation eller misbrug af justeringerne af tildelingen kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter yderligere regler for justeringerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

22. Hvis korrektioner af gratistildelinger, der er tildelt i henhold til artikel 11, stk. 2, er nødvendige, foretages sådanne korrektioner med kvoter fra eller ved at tilføje kvoter til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7

Artikel 10b

Overgangsforanstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af kulstoflækage

1. Sektorer og delsektorer, i forhold til hvilke det produkt, der fremkommer ved at gange deres handelsintensitet med tredjelande, defineret som forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og den samlede markedsstørrelse for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (årlig omsætning plus samlet import fra tredjelande), med deres emissionsintensitet, målt i kg CO₂ og divideret med deres bruttoværditilvækst (i EUR), overstiger 0,2, anses for at være udsat for risiko for kulstoflækage. Sådanne sektorer og delsektorer skal tildeles gratiskvoter for perioden indtil 2030 på 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til artikel 10a.

2. Sektorer og delsektorer, i forhold til hvilke det produkt, der fremkommer ved at multiplicere deres handelsintensitet med tredjelande med deres emissionsintensitet, overstiger 0,15, kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe ved brug af data for årene fra 2014 til 2016 på grundlag af en kvalitativ vurdering og af følgende kriterier:

- a) i hvilket omfang de enkelte anlæg i den berørte sektor eller delsektor kan reducere emissionsniveauerne eller elforbruget
- b) nuværende og fremtidige markedskenetegn, herunder, hvor det er relevant, en fælles referencepris
- c) fortjenstmargenerne som en mulig indikator for langsigtede investeringer eller beslutninger om flytning under hensyntagen til ændringer i produktionsomkostningerne i forbindelse med emissionsreduktioner.

3. Sektorer og delsektorer, som ikke overstiger den i stk. 1 omhandlede tærskel, men hvis emissionsintensitet målt i kg CO₂ og divideret med deres bruttoværditilvækst (i EUR) overstiger 1,5, vurderes også på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode). Kommissionen offentliggør resultaterne af denne vurdering.

Senest tre måneder efter offentliggørelsen omhandlet i første afsnit kan de i nævnte afsnit omhandlede sektorer og delsektorer ansøge Kommissionen om enten en kvalitativ vurdering af deres risiko for kulstoflækage på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode) eller en vurdering på grundlag af den varenomenklatur, der anvendes til statistikker over industriproduktion i Unionen på et 8-cifret niveau (Prodcom). Med henblik herpå forelægger sektorer eller delsektorer behørigt underbyggede, fuldstændige og uafhængigt verificerede data for at gøre det muligt for Kommissionen at foretage vurderingen sammen med ansøgningen.

En sektor eller delsektor, der vælger at blive vurderet på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode), kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c). En sektor eller delsektor, der vælger at blive vurderet på et 8-cifret niveau (Prodcom), omfattes af den i stk. 1 omhandlede gruppe, forudsat at den i stk. 1 omhandlede tærskel på 0,2 på dette niveau overskrides.

Sektorer og delsektorer, for hvilke gratistildelingen beregnes på grundlag af de i artikel 10a, stk. 2, fjerde afsnit, omhandlede benchmarkværdier, kan også anmode om at blive vurderet i henhold til nærværende stykkes tredje afsnit.

Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat senest den 30. juni 2018 anmode om, at en sektor eller delsektor, der er opført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2014/746/EU²⁰⁾, med hensyn til klassifikationer på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom) anses for at være omfattet af den i stk. 1 omhandlede gruppe. Enhver sådan anmodning tages kun i betragtning, hvis den anmodende medlemsstat godtgør, at anvendelsen af denne undtagelse er berettiget på grundlag af behørigt underbyggede, fuldstændige, verificerede og reviderede data for de fem seneste år fra den berørte sektor eller delsektor, og hvis den medtager alle relevante oplysninger i sin anmodning. På grundlag af disse data medtages den berørte sektor eller delsektor med hensyn til de pågældende klassifikationer, hvis det i en heterogen NACE-4-kode påvises, at den har en betydeligt større handels- og emissionsintensitet på et 6-cifret eller et 8-cifret niveau (Prodcom), som overstiger tærsklen fastsat i stk. 1.

4. Andre sektorer og delsektorer anses for at være i stand til at overvælde en større del af kvoteomkostningerne i produktpriserne og skal tildeles gratisvoter svarende til 30 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til artikel 10a. Medmindre andet er besluttet under revisionen i henhold til artikel 30 mindskes gratistildelingene til andre sektorer og delsektorer, undtagen fjernvarme, med lige store mængder efter 2026, så de bringes ned på nul i 2030.

I en medlemsstat, hvis andel af Unionens samlede emissioner fra fjernvarme i gennemsnit i årene fra 2014 til 2018 divideret med denne medlemsstats andel af Unionens samlede BNP er større end fem, gives der en yderligere gratistildeling på 30 % af den mængde, der er fastsat i henhold til artikel 10a, til fjernvarme i perioden fra 2026 til 2030, forudsat at der investeres en investeringsmængde svarende til værdien af denne yderligere gratistildeling med henblik på væsentligt at reducere emissionerne inden 2030 i overensstemmelse med planerne om klimaneutralitet, jf. dette stykkes tredje afsnit, og at opnåelsen af de i nævnte afsnit, litra b), omhandlede mål og delmål, bekræftes af den verifikation, der foretages i overensstemmelse med dette stykkes fjerde afsnit.

Senest den 1. maj 2024 udarbejder driftsledere af fjernvarme en plan for klimaneutralitet for de anlæg, for hvilke de ansøger om yderligere gratistildeling i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit. Denne plan skal være i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og skal fastsætte:

- a) foranstaltninger og investeringer med henblik på at opnå klimaneutralitet senest i 2050 på anlægs- eller selskabsniveau, undtagen anvendelsen af kulstofkompensationskreditter
- b) delmål og milepæle, der skal gøre det muligt at måle fremskridtene med hensyn til klimaneutralitet, jf. dette afsnits litra a), inden den 31. december 2025 og inden den 31. december hvert femte år derefter
- c) et skøn over virkningerne af hver af de foranstaltninger og investeringer, der er omhandlet i dette afsnits litra a), med hensyn til reduktion af drivhusgasemissionerne.

Opnåelsen af de i dette stykkes tredje afsnit, litra b), omhandlede mål og milepæle verificeres for perioden, der løber indtil den 31. december 2025, og for hver periode, der slutter den 31. december hvert femte år herefter i overensstemmelse med verifikations- og akkrediteringsprocedurerne fastsat i artikel 15. Der tildeles ingen gratisvoter ud over den i dette stykkes første afsnit omhandlede mængde, hvis opnåelsen delmålene og milepælene ikke er blevet verificeret for perioden, der løber indtil udgangen af 2025, eller for perioden fra 2026 til 2030.,

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at præcisere minimumsindholdet af de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes tredje afsnit, litra a), b) og c), og formatet for de klimaneutralitetsplaner, der er omhandlet i nævnte afsnit og i artikel 10a, stk. 1, femte afsnit. Kommissionen tilstræber synergier med lignende planer som fastsat i EU-retten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til senest den 31. december 2019 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende fastlæggelsen af, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en risiko for kulstoflækage som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, for aktiviteter på et 4-cifret niveau (NACE-4-kode) for så vidt angår nærværende artikels stk. 1 baseret på data for de tre seneste kalenderår, som der foreligger data for.

Artikel 10c

Mulighed for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

1. Uanset artikel 10a, stk. 1-5, kan medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger i markedspriser (i EUR) på under 60 % af EU gennemsnittet, midlertidigt give elproduktionsanlæg gratistildeling med sigte på modernisering, diversificering og bæredygtig omlægning af energisektoren. De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi, målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og opnåelsen af de langsigtede målsætninger i Parisaftalen. Undtagelsen efter nærværende stykke ophører den 31. december 2030.

2. Den pågældende medlemsstat skal arrangere en udbudsprocedure, der skal finde sted i en eller flere runder mellem 2021 og 2030, for projekter, som indebærer en samlet investering på over 12,5 mio. EUR, med henblik på at udvælge de investeringer, der skal finansieres med gratistildeling. Dette udbud skal:

- a) overholde principperne om gennemsigtighed, ikkediskrimination, ligebehandling og forsvarelig økonomisk forvaltning
- b) sikre, at kun projekter, der bidrager til en diversificering af deres energimiks og forsyningskilder, den nødvendige omstrukturering, forbedring af miljøet og modernisering af infrastrukturen, rene teknologier, såsom vedvarende energiteknologier, eller modernisering af energiproduktionssektoren, såsom effektiv og bæredygtig fjernvarme, og af transmissions- og distributionssektoren, er berettigede til at byde
- c) fastsætte klare, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for rangordningen af projekter for at sikre, at der kun bliver udvalgt projekter, som:
 - I. på grundlag af en cost-benefit-analyse sikrer en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og medfører forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner under hensyntagen til projektets størrelse
 - II. er af supplerende art, klart modsvarer af udskiftnings- og moderniseringsbehov og ikke giver en markedsstyret stigning i energiefterspørgslen
 - III. giver mest værdi for pengene, og
 - IV. ikke bidrager til eller forbedrer den økonomiske levedygtighed af stærkt emissionsintensiv elproduktion eller øger afhængigheden af emissionsintensive fossile brændstoffer.

Uanset artikel 10, stk. 1, og uden at det berører nærværende artikels stk. 1, sidste punktum, kan de øremærkede kvoter, hvis en investering udvalgt gennem udbudsproceduren annulleres, eller de tilsigtede resultater ikke nås, anvendes gennem en enkelt ekstra udbudsrunde tidligst ét år senere til finansiering af andre investeringer.

En medlemsstat, der agter at gøre brug af valgfri midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren, skal senest den 30. juni 2019 offentliggøre en detaljeret national ramme med udbudsproceduren, herunder det i første afsnit omhandlede planlagte antal udbudsrunder, og udvælgelseskriterierne, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger.

Når investeringer til en værdi af under 12,5 mio. EUR skal støttes med gratistildeling og ikke udvælges gennem den i dette stykke omhandlede udbudsprocedure, udvælger medlemsstaterne projekterne på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Resultatet af udvælgelsen offentliggøres, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger. På dette grundlag og senest den 30. juni 2019 udarbejder den pågældende medlemsstat en liste over investeringer og offentliggør og forelægger den for Kommissionen. Hvis mere end én investering foretages inden for samme anlæg, vurderes de under ét for at fastslå, hvorvidt tærskelværdien på 12,5 mio. EUR er overskredet, medmindre disse investeringer hver for sig er teknisk eller finansielt levedygtige.

3. Værdien af de påtænkte investeringer skal mindst svare til markedsværdien af gratistildelingen under hensyntagen til behovet for at begrænse direkte hermed forbundne prisstigninger. Markedsværdien er den gennemsnitlige pris for kvoter på den fælles auktionsplatform i det foregående kalenderår. Op til 70 %

af de relevante omkostninger ved en investering kan støttes med gratistildeling, forudsat at de resterende omkostninger finansieres af private juridiske enheder.

4. Midlertidige gratistildelinger fratrækkes den kvotemængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville have auktioneret. Den samlede gratistildeling må ikke udgøre mere end 40 % af de kvoter, som den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), modtager i perioden fra 2021 til 2030, fordelt på lige store årlige mængder i denne periode.

5. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 10d, stk. 4, anvender kvoter, der er fordelt med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen, jf. artikel 10, stk. 2, litra b), kan denne medlemsstat uanset nærværende artikels stk. 4 anvende en samlet mængde på op til 60 % af de kvoter, den i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), har modtaget i perioden fra 2021 til 2030, til midlertidige gratistildelinger ved at anvende en tilsvarende kvotemængde, der er fordelt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b).

Kvoter, der ikke er tildelt i henhold til denne artikel senest i 2020, kan tildeles i perioden fra 2021 til 2030 til investeringer, der er udvalgt gennem den i stk. 2 omhandlede udbudsprocedure, medmindre den pågældende medlemsstat senest den 30. september 2019 underretter Kommissionen om sin hensigt om ikke at tildele en del af eller alle disse kvoter i perioden fra 2021 til 2030 og om den kvotemængde, der i stedet skal auktioneres i 2020. Hvis de pågældende kvoter tildeles i perioden fra 2021 til 2030, skal en tilsvarende kvotemængde tages i betragtning ved anvendelsen af det loft på 60 %, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

6. Tildelinger til driftsledere foretages, når det påvises, at en investering, der er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for udbudsprocedurer, er gennemført. Hvis en investering fører til yderligere elproduktionskapacitet, skal den pågældende driftsleder desuden påvise, at en tilsvarende mængde elproduktionskapacitet med højere emissionsintensitet er blevet deaktiveret af vedkommende eller en anden tilknyttet driftsleder ved idriftsættelsen af den ekstra kapacitet.

7. Medlemsstaterne pålægger elproducerende anlæg og netoperatører, der modtager kvoter, senest den 28. februar hvert år at aflægge rapport om gennemførelsen af deres udvalgte investeringer, herunder saldoen af gratistildelinger og afholdte investeringsudgifter og de typer af investeringer, der støttes. Medlemsstaterne aflægger rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen offentliggør rapporterne.

Artikel 10ca

Tidligere frist for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

Uanset artikel 10c må de berørte medlemsstater kun midlertidigt tildele gratis kvoter til anlæg i overensstemmelse med nævnte artikel for investeringer, der gennemføres indtil den 31. december 2024. Kvoter, der er til rådighed for de berørte medlemsstater i henhold til artikel 10c for perioden fra 2021 til 2030, og som ikke anvendes til sådanne investeringer, skal i den andel, der fastsættes af den pågældende medlemsstat:

- a) lægges til den samlede kvotemængde, som den pågældende medlemsstat skal auktionere i henhold til artikel 10, stk. 2, eller
- b) anvendes til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden, jf. artikel 10d, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse på indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10d, stk. 4.

Senest den 15. maj 2024 underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om de respektive kvotemængder, der skal anvendes i henhold til artikel 10, stk. 2, første afsnit, litra a), og, uanset artikel 10d, stk. 4, andet punktum, i henhold til artikel 10d.

Artikel 10d

Moderniseringsfonden

1. Der oprettes en fond til støtte for investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater, herunder finansiering af mindre investeringsprojekter, til modernisering af energisystemer og forbedring af energieffektiviteten for perioden fra 2021 til 2030 (»moderniseringsfonden«). Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10 for de støttemodtagende medlemsstater, der er fastsat deri.

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med målene i dette direktiv samt målene i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 og de langsigtede mål som udtrykt i Parisaftalen. De støttemodtagende medlemsstater kan, hvor det er relevant, anvende moderniseringsfondens midler til at finansiere investeringer, der involverer de tilstødende EU-grænseregioner. Der ydes ikke støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender fossile brændstoffer. Indtægter fra kvoter, der omfattes af en underretning i henhold til denne artikels stk. 4, kan dog anvendes til investeringer, der involverer gasformige fossile brændstoffer.

Indtægter fra kvoter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, kan endvidere, hvis aktiviteten betragtes som miljømæssigt bæredygtig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (1) og er behørigt begrundet af hensyn til energisikkerheden, anvendes til investeringer, der involverer gasformige fossile brændstoffer, forudsat at kvoterne auktioneres inden den 31. december 2027 med henblik på energiproduktion, og at kvoterne auktioneres inden den 31. december 2028 med henblik på investeringer, der involverer downstream-anvendelser af gas.

2. Mindst 80 % af indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, og fra kvoter, der er omfattet af en meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, og mindst 90 % af indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, fjerde afsnit, anvendes til at støtte investeringer i følgende:

- a) produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende brint
- b) opvarmning og køling fra vedvarende energikilder
- c) reduktionen af det samlede energiforbrug gennem energieffektivitet, herunder inden for industri, transport, bygninger, landbrug og affald
- d) energilagring og modernisering af energinet, herunder efterspørgselsstyring, fjernvarmenet, eltransmissionsnet, øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne og infrastruktur for nulemissionsmobilitet
- e) støtte til lavindkomsthusholdninger, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, med henblik på at bekæmpe energifattigdom og modernisere deres opvarmningssystemer, samt
- f) en retfærdig omstilling i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter på en måde, der er i overensstemmelse med og bidrager til de relevante tiltag, som medlemsstaterne har medtaget i deres territoriale planer for retfærdig omstilling i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra k), i forordning (EU) 2021/1056, hvor det er relevant.

3. Moderniseringsfonden drives under de støttemodtagende medlemsstaters ansvar. EIB sikrer, at kvoterne auktioneres i overensstemmelse med de principper og nærmere regler, der er fastsat i artikel 10, stk.

4, og er ansvarlig for forvaltningen af indtægter. EIB videregiver indtægterne til medlemsstaterne efter en udbetalingsafgørelse fra Kommissionen, hvis denne udbetaling til investeringer er i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 eller, hvis investeringerne ikke falder ind under de områder, der er nævnt i nærværende artikels stk. 2, er i overensstemmelse med investeringskomitéens anbefalinger. Kommissionen træffer sin afgørelse rettidigt. Indtægterne fordeles blandt medlemsstaterne og i henhold til de andele, der er fastsat i bilag IIb, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6-12.

4. Enhver berørt medlemsstat kan anvende den samlede gratistildeling, der tildeles i henhold til artikel 10c, stk. 4, eller en del af denne tildeling og den mængde kvoter, som fordeles med henblik på solidaritet, vækst og sammenkoblinger i Unionen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), eller en del af denne mængde i overensstemmelse med artikel 10d til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden og dermed øge de ressourcer, der er fordelt til den pågældende medlemsstat. Senest den 30. september 2019 underretter den berørte medlemsstat Kommissionen om de pågældende kvotemængder, der skal anvendes i henhold til artikel 10, stk. 2, litra b), artikel 10c og artikel 10d.

5. Der oprettes en investeringskomité for moderniseringsfonden. Investeringskomitéen sammensættes af en repræsentant fra hver af de støttemodtagende medlemsstater, Kommissionen og EIB og tre repræsentanter, der vælges af de øvrige medlemsstater for en periode på fem år. Den ledes af repræsentanten fra Kommissionen. En repræsentant for hver af de medlemsstater, der ikke er medlem af investeringskomitéen, kan deltage i komitéens møder som observatør. Investeringskomitéen skal fungere på en gennemsigtig måde.

Investeringskomitéens sammensætning og medlemmernes curricula vitae og interesseerklæringer offentliggøres og om nødvendigt ajourføres.

6. Inden en støttemodtagende medlemsstat beslutter at finansiere en investering fra sin andel i moderniseringsfonden, forelægger den investeringsprojektet for investeringskomitéen og EIB. Hvis EIB bekræfter, at en investering falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, kan medlemsstaten finansiere investeringsprojektet fra sin andel. Hvis en investering i modernisering af energisystemer, der foreslås finansieret via moderniseringsfonden, ikke falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, vurderer investeringskomitéen denne investerings tekniske og finansielle holdbarhed, herunder de emissionsreduktioner, den medfører, og udsteder en henstilling om finansiering af investeringen fra moderniseringsfonden. Investeringskomitéen sikrer, at enhver investering vedrørende fjernvarme medfører en væsentlig forbedring af energieffektiviteten og emissionsreduktioner. Denne henstilling kan indeholde forslag om passende finansieringsinstrumenter. Op til 70 % af de relevante omkostninger ved en investering, der ikke falder ind under de områder, der er nævnt i stk. 2, kan støttes med ressourcer fra moderniseringsfonden, forudsat at de resterende omkostninger finansieres af private juridiske enheder.

7. Investeringskomitéen tilstræber at vedtage sine henstillinger ved konsensus. Hvis investeringskomitéen ikke er i stand til at træffe afgørelse ved konsensus inden for en frist fastsat af formanden, træffer den afgørelsen med simpelt flertal.

Hvis repræsentanten for EIB ikke støtter op om finansieringen af en investering, vedtages en henstilling kun, hvis et flertal på to tredjedele af alle medlemmerne stemmer for. Repræsentanten for den medlemsstat, hvor investeringen skal finde sted, og repræsentanten for EIB har ikke ret til at afgive stemme i disse tilfælde. Dette afsnit finder ikke anvendelse på små projekter, der finansieres via lån ydet af en national støttebank eller via tilskud, der bidrager til gennemførelsen af et nationalt program til gavn for specifikke målsætninger, som er i overensstemmelse med målsætningerne for moderniseringsfonden, forudsat at højst 10 % af medlemsstaternes andel, jf. bilag IIb, anvendes under programmet.

8. Enhver retsakt eller henstilling fra EIB eller investeringskomitéen i henhold til stk. 6 og 7 skal indgives rettidigt og begrundes. Sådanne retsakter og henstillinger offentliggøres.

9. De støttemodtagende medlemsstater er ansvarlige for at følge op på gennemførelsen af de udvalgte projekter.

10. De støttemodtagende medlemsstater aflægger årligt rapport til Kommissionen om de investeringer, der finansieres af moderniseringsfonden. Rapporten offentliggøres og skal omfatte:

- a) oplysninger om de finansierede investeringer for hver støttemodtagende medlemsstat
- b) en vurdering af den merværdi, der gennem investeringen skabes i form af energieffektivitet eller modernisering af energisystemet.

11. Investeringskomitéen aflægger årligt rapport til Kommissionen om erfaringerne med evalueringen af investeringer, navnlig med hensyn til emissionsreduktioner og reduktionsomkostninger. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen under hensyntagen til investeringskomitéens konklusioner de områder for projekter, der er omhandlet i stk. 2, og det grundlag, hvorpå investeringskomiteen baserer sine henstillinger.

Investeringskomitéen sørger for, at årsberetningen offentliggøres. Kommissionen forelægger denne årsberetning for Europa-Parlamentet og for Rådet.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere bestemmelser om driften af moderniseringsfonden. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

Artikel 10e

Genopretnings- og resiliensfacilitet

1. Som en ekstraordinær og punktuelt foranstaltning indtil den 31. august 2026 auktioneres de kvoter, der er auktioneret i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, indtil de samlede indtægter fra en sådan auktionering når 20 mia. EUR. Disse indtægter stilles til rådighed for genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241²¹⁾, og gennemføres i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser.

2. Uanset artikel 10a, stk. 8, auktioneres en del af de kvoter, der er omhandlet i nævnte stykke, indtil den 31. august 2026 for at støtte målene i artikel 21c, stk. 3, litra b)-f), i forordning (EU) 2021/241, indtil indtægterne fra en sådan auktionering når 12 mia. EUR.

3. Indtil den 31. august 2026 auktioneres et antal kvoter fra den mængde, som medlemsstaterne ellers ville auktionere fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2030 i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), for at støtte målene i artikel 21c, stk. 3, litra b)-f), i forordning (EU) 2021/241, indtil indtægterne fra en sådan auktionering når 8 mia. EUR. Disse kvoter auktioneres i princippet i lige store årlige mængder i den pågældende periode.

4. Uanset artikel 1, stk. 5a, i afgørelse (EU) 2015/1814 og indtil den 31. december 2030 anvendes 27 mio. ikketildelte kvoter i markedsstabilitetsreserven fra den samlede mængde, som ellers ville være blevet erklæret ugyldig i løbet af denne periode, til at støtte innovation, jf. dette direktivs artikel 10a, stk. 8, første afsnit.

5. Kommissionen sikrer, at de kvoter, der auktioneres efter stk. 2 og 3, herunder, hvis det er relevant, til forfinansieringsbetalinger i overensstemmelse med artikel 21d i forordning (EU) 2021/241, auktioneres i overensstemmelse med de principper og nærmere regler, der er fastsat i artikel 10, stk. 4, i dette direktiv,

og i overensstemmelse med artikel 24 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010²²⁾ for at sikre et passende beløb af Innovationsfondens midler i perioden fra 2023 til 2026. Den i nærværende artikel omhandlede auktionsperiode revideres et år efter dens start i lyset af indvirkningen af den i nærværende artikel omhandlede auktionering på kvotemarkedet og prisen.

6. EIB er kvoteudbyder for de kvoter, der skal auktioneres i henhold til denne artikel på den auktionsplatform, der er udpeget efter artikel 26, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1031/2010, og stiller provenuet genereret fra auktioneringen til rådighed for Kommissionen.

7. Provenuet fra auktioneringen af disse kvoter udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046²³⁾.

Artikel 10f

Princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«

Fra den 1. januar 2025 anvender de støttemodtagende medlemsstater og Kommissionen indtægterne fra auktioneringen af kvoter bestemt til innovationsfonden i henhold til dette direktivs artikel 10a, stk. 8, og af de kvoter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, i overensstemmelse med kriteriet om »ikke at gøre væsentlig skade« fastsat i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852, hvis sådanne indtægter anvendes til en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, hvorvidt en økonomisk aktivitet i væsentlig grad skader et eller flere af de relevante miljømål, jf. nævnte forordnings artikel 10, stk. 3, litra b).

Artikel 11

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

1. Hver medlemsstat offentliggør og fremsender til Kommissionen inden den 30. september 2011 listen over anlæg, der er omfattet af direktivet på dens område, og angiver for hvert anlæg på dens område gratistildelingene, som er beregnet i overensstemmelse med de regler, der er nævnt i artikel 10a, stk. 1, og artikel 10c.

En liste over anlæg, der er omfattet af dette direktiv, for de fem år, der begynder den 1. januar 2021, skal være indsendt senest den 30. september 2019, og lister for hver efterfølgende femårsperiode forelægges hvert femte år derefter. Hver liste skal indeholde oplysninger om produktionsaktiviteter, overførsler af varme og gasser, elproduktion og emissioner på delanlægsniveau i løbet af de fem år forud for indgivelsen af listen. Gratistildelinger gives kun til anlæg, for hvilke sådanne oplysninger foreligger.

2. Hvert år inden den 30. juni udsteder de kompetente myndigheder den mængde kvoter, der skal tildeles det pågældende år, beregnet i overensstemmelse med artikel 10, 10a og 10c.

3. Medlemsstaterne kan ikke udstede gratiskvoter i henhold til stk. 2 til anlæg, hvis opførelse på den liste, der nævnes i stk. 1, er blevet afslået af Kommissionen.

KAPITEL IV

BESTEMMELSER FOR LUFTFART, SØTRANSPORT OG STATIONÆRE ANLÆG

Artikel 11a

Brug af CER'er og ERU'er fra projektaktiviteter i EU ETS før ikrafttræden af en international klimaaftale

1. Med forbehold af denne artikels stk. 2 og 3 skal luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC (aircraft operator certificate), som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, som hører under den pågældende medlemsstat, kunne anvende følgende enheder til at opfylde deres forpligtelser til at annullere enheder for den mængde, der er meddelt i medfør af artikel 12, stk. 6, som fastlagt i artikel 12, stk. 9:

- a) kreditter godkendt af parter, der deltager i den mekanisme, der er oprettet i henhold til artikel 6, stk. 4, i Parisaftalen
- b) kreditter, der er godkendt af de parter, der deltager i krediteringsprogrammer, og som af ICAO-Rådet anses for at være støtteberettigede, jf. den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til stk. 8
- c) kreditter, der er godkendt af parterne i aftaler i henhold til stk. 5
- d) kreditter udstedt i forbindelse med projekter på EU-plan i henhold til artikel 24a.

2. De enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), kan anvendes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) De har oprindelse i en stat, der på anvendelsestidspunktet er part i Parisaftalen.
- b) De har oprindelse i en stat, der er opført på listen i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, som deltager i ICAO's ordning for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA). Denne betingelse gælder ikke for emissioner før 2027 og gælder heller ikke for de mindst udviklede lande eller små udviklingsøstater som defineret af De Forenede Nationer, bortset fra de stater, hvis BNP pr. indbygger er lig med eller overstiger EU-gennemsnittet.

3. De enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), kan anvendes, hvis der er indført ordninger, som de deltagende parter har godkendt, hvis der foretages rettidige justeringer af rapporteringen af menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem dræn, der er omfattet af de deltagende parters nationalt bestemte bidrag, og dobbelttælling og nettostigning i de globale emissioner undgås.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede krav til de i dette stykkes første afsnit omhandlede ordninger, som kan omfatte rapporterings- og registreringskrav, og til opregning af de stater eller programmer, der anvender disse ordninger. Der skal i disse ordninger tages hensyn til den fleksibilitet, der gives til de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater i overensstemmelse med denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

5. I det omfang driftsledere eller luftfartsoperatører ikke fuldt ud har benyttet sig af den ret til at anvende CER'er/ERU'er, som medlemsstaterne har tilladt dem for perioden fra 2008 til 2012, eller der er givet tilladelse til at anvende kreditter i henhold til stk. 8, og hvis forhandlingerne om en international klimaaftale ikke er afsluttet senest den 31. december 2009, kan kreditter fra projekter eller andre emissionsreduktionsaktiviteter anvendes i EU ETS i overensstemmelse med aftaler, som indgås med tredjelande, med nærmere angivelse af anvendelsens omfang. I overensstemmelse med sådanne aftaler vil driftsledere kunne anvende kreditter fra projektaktiviteter i de pågældende tredjelande til at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU ETS.

6. De aftaler, der er omhandlet i stk. 5, skal indeholde bestemmelser om anvendelsen af kreditter i EU ETS fra projektyper, som opfylder kriterierne for anvendelse i EU ETS i perioden fra 2008 til 2012, herunder teknologi vedrørende vedvarende energi eller energieffektivitet, som fremmer teknologioverførsel og bæredygtig udvikling. De nævnte aftaler kan også omfatte bestemmelser om anvendelsen af kreditter fra projekter, hvor det anvendte udgangspunkt er lavere end niveauet for gratistildeling i medfør af de i artikel 10a omhandlede foranstaltninger eller lavere end det niveau, der er fastsat i unionslovgivningen.

7. Når der er opnået enighed om en international klimaaf tale, accepterer EU ETS fra den 1. januar 2013 kun kreditter fra projekter fra tredjelande, som har ratificeret aftalen.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der indeholder en liste over enheder, som ICAO-Rådet har anset for at være støtteberettigede, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og 3. Kommissionen vedtager også gennemførelsesretsakter med henblik på at opdatere denne liste i nødvendigt omfang. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen, der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende unionsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

Unionen og dets medlemsstater godkender kun projektaktiviteter, hvis alle projektdeltagerne har deres hovedsæde enten i et land, som har indgået den internationale aftale om sådanne projekter, eller i et land eller en subføderal eller regional enhed, som er koblet til EU ETS jf. artikel 25.

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra ►M2 aktiviteter ◄, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM- projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem

a) personer i Unionen

b) personer i Unionen og personer i tredjelande, hvor sådanne kvoter er anerkendt efter proceduren i artikel 25, uden andre restriktioner end dem, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til dette direktiv.

1a. Kommissionen undersøger senest den 31. december 2010, om markedet for emissionstilladelser er tilstrækkeligt beskyttet mod insiderhandel eller markedsmanipulation, og fremlægger om nødvendigt forslag til sikring af en sådan beskyttelse. De relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)²⁴⁾ kan, med passende justeringer, anvendes i forbindelse med handel med varer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kvoter udstedt af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat anerkendes med henblik på at opfylde en driftsleders, en luftfartøjsoperatørs eller et rederis forpligtelser i henhold til stk. 3.

3. Medlemsstaterne, de administrerende medlemsstater og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi sikrer følgende senest den 30. september hvert år:

- a) at driftslederen for hvert anlæg returnerer et antal kvoter, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15
- b) at hver luftfartøjsoperatør returnerer et antal kvoter, der svarer til vedkommendes samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15
- c) at hvert rederi returnerer et antal kvoter, der svarer til dets samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 3ge.

Medlemsstaterne, de administrerende medlemsstater og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi sikrer, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med første afsnit, efterfølgende annulleres.

3-e. Uanset stk. 3, første afsnit, litra c), kan rederier returnere 5 % færre kvoter end deres verificerede emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030, fra skibe med isklasse, forudsat at sådanne skibe har isklasse IA eller IA Super eller en tilsvarende isklasse, der er fastsat på grundlag af HELCOM-henstilling 25/7. Hvor færre kvoter returneres sammenlignet med de verificerede emissioner, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, annulleres en mængde kvoter svarende til denne forskel i stedet for at blive auktioneret i henhold til artikel 10.

3-d. Uanset denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), og artikel 16 fastsætter Kommissionen på anmodning af en medlemsstat ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, at medlemsstaterne skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt, og at de ikke må gribe ind over for rederier for så vidt angår emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030 fra sejlads udført med andre passagerskibe end krydstogtskibe og med ro-ro-passagerskibe mellem en havn på en ø under den anmodende medlemsstats jurisdiktion uden nogen vej- eller jernbaneforbindelse med fastlandet og med en befolkning på færre end 200 000 fastboende indbyggere i henhold til de seneste bedste tilgængelige data i 2022 og en havn under samme medlemsstats jurisdiktion og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejlads. Kommissionen offentliggør en liste over de øer, der er omhandlet i første afsnit, og de berørte havne og ajourfører denne liste.

3-c. Uanset denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), og artikel 16, fastsætter Kommissionen efter fælles anmodning fra to medlemsstater, hvoraf den ene ikke har nogen landegrænse til en anden medlemsstat og den anden medlemsstat er den medlemsstat, der er geografisk tættest på medlemsstaten uden en sådan landegrænse, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, at medlemsstaterne skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt, og at de ikke må gribe ind over for rederier med hensyn til emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030 fra sejlads udført med passagerskibe eller ro-ro-passagerskibe inden for rammerne af en tværnational kontrakt om offentlig tjeneste eller en tværnational forpligtelse til

offentlig tjeneste som fastsat i den fælles anmodning, der forbinder de to medlemsstater, og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejlads.

3-b. Der opstår ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030, fra sejlads mellem en havn i en region i den yderste periferi i en medlemsstat og en havn i samme medlemsstat, herunder sejlads mellem havne inden for en region i den yderste periferi og sejlads mellem havne i regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, og fra disse skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejlads.

3-a. Hvor det er nødvendigt, og så længe det er nødvendigt for at beskytte den miljømæssige integritet af EU ETS, forbydes det driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier i EU ETS at anvende kvoter, der er udstedt af en medlemsstat, for hvilke der er forpligtelser, der bortfalder for driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier. De i artikel 19, stk. 3, omhandlede delegerede retsakter skal omfatte de nødvendige foranstaltninger i de tilfælde, der er omhandlet i dette stykke.

3a. En forpligtelse til at returnere kvoter gælder ikke for emissioner, der er verificeret som opsamlede og transporteret med henblik på permanent lagring til et anlæg, der er omfattet af en gyldig tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid²⁵).

3b. Der opstår ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for emissioner af drivhusgasser, der anses for at være opsamlet og anvendt på en sådan måde, at de er blevet permanent kemisk bundet i et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug, herunder enhver normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende kravene for at anse, at drivhusgasser er blevet permanent kemisk bundet som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren. I tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område på grund af yderligere nationale foranstaltninger kan medlemsstaterne annullere kvoter, og opfordres kraftigt til at gøre dette, fra den i artikel 10, stk. 2, omhandlede samlede kvotemængde, som de skal auktionere, op til et beløb, der svarer til de gennemsnitlige verificerede emissioner for det pågældende anlæg over en periode på fem år forud for nedlukningen. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne påtænkte annulleringer eller om årsagerne til ikke at annullere, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4.

5. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af artikel 10c.

6. I overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den i denne artikels stk. 8 omhandlede gennemførelsesretsakt, beregner medlemsstaterne hvert år kompensationskravene for det foregående kalenderår for så vidt angår flyvninger til, fra og mellem stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og for så vidt angår flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og de stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og underretter senest den 30. november hvert år luftfartøjsoperatørerne herom.

I overensstemmelse med den metode, der er fastsat i den i denne artikels stk. 8 omhandlede gennemførelsesretsakt, beregner medlemsstaterne også de samlede endelige kompensationskrav for en given CORSIA opfyldelsesperiode og underretter senest den 30. november året efter det sidste år i den relevante

CORSIA-opfyldelsesperiode de luftfartøjsoperatører, der opfylder de i dette stykkes tredje afsnit fastsatte betingelser, om disse krav.

Medlemsstaterne underretter de luftfartøjsoperatører, der opfylder alle følgende betingelser, om kompensationsniveauet:

- a) luftfartøjsoperatørerne er indehaver af et AOC, der er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, og
- b) de producerer CO₂-emissioner på mere end 10 000 ton om året fra anvendelsen af fly med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, der foretager flyvninger omfattet af bilag I, bortset fra luftfartøjer, der afgår og ankommer i samme medlemsstat, herunder regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, fra den 1. januar 2021.

I forbindelse med første afsnit, litra b), medregnes CO₂-emissioner fra følgende typer flyvninger ikke:

- i) statslige flyvninger
- ii) humanitære flyvninger
- iii) ambulanceflyvninger
- iv) militære flyvninger
- v) brandslukningsflyvninger
- vi) flyvninger forud for eller efter en humanitær flyvning, en ambulanceflyvning eller en brandslukningsflyvning, forudsat at de pågældende flyvninger blev foretaget med samme luftfartøj og var nødvendige for at udføre de dermed forbundne humanitære, medicinske eller brandslukningsmæssige aktiviteter eller for at placere luftfartøjet efter disse aktiviteter med henblik på dets næste aktivitet.

7. I afventning af en lovgivningsmæssig retsakt om ændring af dette direktiv for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning, og i tilfælde af at gennemførelsesperioden for en sådan lovgivningsmæssig retsakt ikke er udløbet senest den 30. november 2023, og sektorens vækstfaktor for emissioner fra 2022, der skal offentliggøres af ICAO, er lig med nul, underretter medlemsstaterne senest den 30. november 2023 luftfartøjsoperatørerne om, at deres kompensationskrav for 2022, jf. punkt 3.2.1 i ICAO's CORSIA SARP'er, er nul.

8. Beregningen af de i denne artikels stk. 6 omhandlede kompensationskrav med henblik på CORSIA foretages i overensstemmelse med en metode, der præciseres af Kommissionen for flyvninger til, fra og mellem stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer metoden til beregning af kompensationskrav for luftfartøjsoperatører som omhandlet i dette stykkes første afsnit.

Disse gennemførelsesretsakter præciserer navnlig anvendelsen af de krav, der følger af de relevante bestemmelser i dette direktiv, navnlig artikel 3c, 11a, 12 og 25a, og, så vidt muligt i lyset af de relevante bestemmelser i dette direktiv, de internationale standarder og anbefalet praksis for miljøbeskyttelse i forbindelse med CORSIA (CORSIA SARP'er).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 30. juni 2024.

9.) Luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi, samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, annullerer kun enheder som omhandlet i artikel 11a for den mængde, som den pågældende medlemsstat har meddelt i overensstemmelse med stk. 6, for den relevante CORSIA-opfyldelsesperiode. Annulleringen skal finde sted senest den 31. januar 2025 for emissioner i perioden 2021-2023 og senest den 31. januar 2028 for emissioner i perioden 2024-2026.

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

Kvoter, som udstedes fra den 1. januar 2013 og fremefter, gælder på ubestemt tid. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2021 og fremefter skal indeholde en angivelse, der viser, i hvilken tiårsperiode fra den 1. januar 2021 de blev udstedt, og være gyldige for emissioner fra det første år af denne periode og fremefter.

Artikel 14

Overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere ordninger for overvågning og rapportering af emissioner og, hvor det er relevant, aktivitetsdata fra de aktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, og ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart på ruter, for hvilke der rapporteres emissioner i henhold til dette direktiv, som baseres på principperne for overvågning og rapportering fastsat i dette direktivs bilag IV og kravene i denne artikels stk. 2 og 5. Disse gennemførelsesretsakter skal også specificere det globale opvarmningspotentiale for hver drivhusgas og tage hensyn til ajourført videnskabelig viden om virkningerne af ikke-CO₂-luftfartsemissioner i kravene til overvågning og rapportering af emissioner og deres virkninger, herunder ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart. Ved disse gennemførelsesretsakter fastsættes muligheden for anvendelse af de bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for anvendelse af biomasse, der er fastsat i (EU) 2018/2001, med de tilpasninger, der er nødvendige for anvendelsen i henhold til dette direktiv, for at en sådan biomasse kan opnå nulsats. De skal præcisere, hvordan der skal tages hensyn til lagring af emissioner fra en blanding af kilder med nulsats og kilder, der ikke er omfattet af en nulsats. De skal også specificere, hvordan emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer skal medregnes, og sikre, at der tages højde for sådanne emissioner, og at dobbelttælling undgås. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

2. De i stk. 1 nævnte retsakter tager hensyn til den mest nøjagtige og ajourførte foreliggende videnskabelige dokumentation, navnlig fra IPCC, og kan også fastsætte krav til driftsledere om at rapportere emissioner, som er knyttet til produktionen af varer produceret af energiintensive industrisektorer, der kan være udsat for international konkurrence. I samme retsakter kan der opstilles krav om, at disse oplysninger skal verificeres af en uafhængig verifikator.

Kravene kan omfatte rapportering af emissionsniveauer fra elproduktion, som er omfattet af EU ETS, i forbindelse med produktionen af sådanne varer.

3. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen af et anlæg eller luftfartsoperatøren overvåger og rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår eller, fra den 1. januar 2010, fra det luftfartøj, operatøren driver, til den kompetente myndighed efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte retsakter.

4, De i stk. 1 nævnte retsakter kan indeholde krav om anvendelse af automatiserede systemer og dataudvekslingsformater med henblik på at harmonisere kommunikationen om overvågningsplanen, den årlige emissionsrapport og verifikationsaktiviteter mellem driftsledere, verifikatorer og de kompetente myndigheder.

5. Luftfartøjsoperatører rapporterer en gang om året om de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, der indtræffer fra den 1. januar 2025. Med henblik herpå vedtager Kommissionen senest den 31. august 2024 en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 1, med henblik på at medtage ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart i en overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme. Denne overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme skal som minimum indeholde de tredimensionale flyvevejsdata om luftfartøjer, der er til rådighed, og data om den omgivende fugtighed og temperatur, således at der kan udregnes en CO₂-ækvivalent pr. flyvning. Med forbehold af de tilgængelige ressourcer sikrer Kommissionen, at der er værktøjer til rådighed til at lette og så vidt muligt automatisere overvågning, rapportering og verifikation, med henblik på at minimere enhver administrativ byrde.

Fra den 1. januar 2025 sikrer medlemsstaterne, at hver luftfartøjsoperatør overvåger og rapporterer ikke-CO₂-relaterede virkninger af hvert enkelt luftfartøj, som vedkommende udfører flyvninger med i hvert kalenderår, til den kompetente myndighed efter udgangen af hvert år i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Kommissionen forelægger hvert år fra 2026 som led i den i artikel 10, stk. 5, omhandlede rapport, en rapport om resultaterne af anvendelsen af den i dette stykkes først afsnit omhandlede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsramme.

Senest den 31. december 2027 forelægger Kommissionen på grundlag af resultaterne af anvendelsen af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsrammen for ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart en rapport og, hvis det er relevant og efter først at have foretaget en konsekvensanalyse, et lovgivningsmæssigt forslag, med henblik på at afbøde ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart ved at udvide anvendelsesområdet for EU ETS til også at omfatte ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart.

6. Kommissionen offentliggør som minimum følgende aggregerede årlige emissionsrelaterede data fra luftfartsaktiviteter, der er rapporteret til medlemsstaterne eller fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066²⁶⁾ og artikel 7 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603²⁷⁾, senest tre måneder efter den respektive rapporteringsfrist og på en brugervenlig måde:

a) for hvert flyvepladspar inden for EØS:

i) emissioner fra alle flyvninger

ii) samlet antal flyvninger

iii) samlet antal passagerer

iv) luftfartøjstype

b) pr. luftfartøjsoperatør:

i) data om emissioner fra flyvninger inden for EØS, fra flyvninger, der afgår fra EØS, flyvninger, der ankommer til EØS og flyvninger mellem to tredjelande, opdelt efter statspar og data om emissioner, der er omfattet af forpligtelsen til at annullere CORSIA-berettigede emissionsenheder

ii) mængden af kompensationskrav, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 8;

iii) mængden og typen af kreditter i henhold til artikel 11a, der anvendes til at overholde luftfartøjsoperatørernes kompensationskrav som omhandlet i dette litras nr. ii)

iv) mængden og typen af anvendte brændstoffer, for hvilke emissionsfaktoren er nul i henhold til dette direktiv, eller som giver luftfartøjsoperatøren ret til at modtage kvoter i henhold til artikel 3c, stk. 6. For så vidt angår første afsnits litra a) og b) kan en luftfartøjsoperatør under særlige omstændigheder, hvor denne luftfartøjsoperatør opererer på et meget begrænset antal flyvepladspar eller i et meget begrænset antal statspar, der er omfattet af kompensationskrav, eller i et meget begrænset antal statspar, der ikke er omfattet af kompensationskrav, anmode den administrerende medlemsstat om ikke at offentliggøre sådanne data på luftfartøjsoperatørniveau, idet vedkommende forklarer, hvorfor videregivelse anses for at skade dennes kommercielle interesser. På grundlag af denne anmodning kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om, at offentliggøre disse data på et højere aggregeringsniveau. Kommissionen træffer afgørelse om anmodningen.

Artikel 15

Verifikation og akkreditering

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne og luftfartøjsoperatørerne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, hvis rapport ikke er verificeret som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V og efter eventuelle nærmere bestemmelser vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder eller luftfartøjsoperatør er verificeret som tilfredsstillende.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende verifikation af emissionsrapporter på grundlag af principperne i bilag V og om akkreditering af og tilsyn med verifikatorer. Kommissionen kan også vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på verifikation af rapporter forelagt af luftfartøjsoperatører efter artikel 14, stk. 3, og af ansøgninger forelagt efter artikel 3e og artikel 3f, herunder den verifikationsprocedure, som verifikatorerne skal benytte. Den angiver de nærmere vilkår for akkreditering og tilbagekaldelse af akkrediteringen, for gensidig anerkendelse og fagfællebedømmelse af akkrediteringsorganerne, alt efter hvad der er relevant.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

Artikel 15a

Offentliggørelse af oplysninger og tavshedspligt

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at alle beslutninger og rapporter vedrørende mængden og tildelingen af kvoter og vedrørende overvågning, rapportering og verifikation af emissioner offentliggøres straks for at sikre hurtig adgang til sådanne oplysninger på et ikkediskriminerende grundlag.

Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i medfør af gældende love og administrative bestemmelser.

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.
2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier, som ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder eller luftfartøjsoperatør, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. september hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert emitteret ton kuldioxidækvivalent, for hvilket driftslederen eller luftfartøjsoperatøren ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen eller luftfartøjsoperatøren for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.
- 3a. De i stk. 3 fastsatte sanktioner finder også anvendelse på rederier.
4. Bøden for overskridelse af kvoter udstedt fra den 1. januar 2013 indeksreguleres i henhold til udviklingen af det europæiske forbrugerprisindeks.
5. Såfremt en luftfartøjsoperatør ikke opfylder kravene i dette direktiv, og andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har kunnet sikre opfyldelsen, kan den administrerende medlemsstat anmode Kommissionen om at træffe afgørelse om nedlæggelse af et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør.
6. En anmodning fra en administrerende medlemsstat i henhold til stk. 5 skal indeholde:
 - a) dokumentation for, at luftfartøjsoperatøren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv
 - b) nærmere oplysninger om håndhævelsesforanstaltninger, som medlemsstaten har truffet
 - c) en begrundelse for pålæggelsen af et driftsforbud på unionsplan, og
 - d) en henstilling vedrørende omfanget af et driftsforbud på unionsplan og eventuelle betingelser, der skal gælde.
7. Når anmodninger som dem, der er omhandlet i stk. 5, sendes til Kommissionen, underretter denne de andre medlemsstater via deres repræsentanter i udvalget i artikel 23, stk. 1, i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden.
8. Før der i henhold til en anmodning, jf. stk. 5, træffes en beslutning, konsulteres om nødvendigt, og hvor det er muligt, de myndigheder, der har ansvaret for det lovpligtige tilsyn med den pågældende luftfartøjsoperatør. Hvor det er muligt, gennemføres konsultationen af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.
9. Når Kommissionen overvejer at træffe en beslutning vedrørende en anmodning, jf. stk. 5, underretter Kommissionen den pågældende luftfartøjsoperatør om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der danner grundlag for en sådan beslutning. Den pågældende luftfartøjsoperatør har en frist på ti arbejdsdage fra dagen for underretningen til at fremsætte skriftlige bemærkninger til Kommissionen.

10. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat vedtage en beslutning om at nedlægge et driftsforbud over for den pågældende luftfartøjsoperatør efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2

11. Hver medlemsstat håndhæver på sit territorium enhver beslutning vedtaget i henhold til stk. 10. Medlemsstaten underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes for at gennemføre sådanne beslutninger.

11a. For et rederi, der ikke har overholdt returneringsforpligtelserne i to eller flere på hinanden følgende rapporteringsperioder, og hvor andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har sikret overholdelse, kan den kompetente myndighed i anløbshavnens medlemsstat, efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, udstede en afgørelse om bortvisning, som meddeles Kommissionen, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), de øvrige medlemsstater og den pågældende flagstat. Som følge af udstedelsen af en sådan afgørelse om bortvisning skal enhver medlemsstat, med undtagelse af den medlemsstat, hvis flag skibet fører, nægte de skibe, som det pågældende rederi har ansvaret for, at anløbe enhver af sine havne, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser i henhold til artikel 12. Hvis skibet fører en medlemsstats flag og anløber eller befinder sig i en af dens havne, skal den pågældende medlemsstat, efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, tilbageholde skibet, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser.

Hvor et skib fra et rederi som omhandlet i første afsnit befinder sig i en af havnene i den medlemsstat, hvis flag skibet fører, kan den pågældende medlemsstat efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger udstede en flagstatsafgørelse om tilbageholdelse, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser. Den underretter Kommissionen, EMSA og de øvrige medlemsstater herom. Som følge af udstedelsen af en sådan flagstatsafgørelse om tilbageholdelse træffer hver medlemsstat de samme foranstaltninger som er påkrævet ved udstedelsen af en afgørelse om bortvisning i overensstemmelse med første afsnit, andet punktum.

Dette stykke berører ikke de internationale søfartsregler, der gælder i tilfælde af nødstedte skibe.

12. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om nærmere regler for de procedurer, der er omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2.

Artikel 17

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal deres opgaver i henhold til dette direktiv samordnes.

Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyotoprotokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale

myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

Artikel 18a

Administrerende medlemsstat

1. Den administrerende medlemsstat for en luftfartøjsoperatør er:

a) når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber²⁸⁾, den medlemsstat, der har udstedt licensen til den pågældende luftfartøjsoperatør, og

b) i alle andre tilfælde, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i basisåret.

2. Når ingen af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af en luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, litra b), i de første to år af en periode som omhandlet i artikel 13, er tilskrevet den administrerende medlemsstat, overføres luftfartøjsoperatøren til en anden administrerende medlemsstat i den næste periode. Den nye administrerende medlemsstat er den medlemsstat, der havde de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i de første to år af den foregående periode.

3. Kommissionen skal ud fra de bedste tilgængelige oplysninger:

a) inden den 1. februar 2009 offentliggøre en liste over luftfartøjsoperatører, som den 1. januar 2006 udførte eller derefter har udført en luftfartsaktivitet i bilag I, med angivelse af den administrerende medlemsstat for hver luftfartøjsoperatør, jf. stk. 1, og

b) fra 2024 opdateres listen mindst hvert andet år ved at supplere den med luftfartøjsoperatører, som siden har udført en af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter; hvis en luftfartøjsoperatør ikke har udført en af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter i de fire på hinanden følgende kalenderår, der går forud for opdateringen af listen, medtages den pågældende luftfartøjsoperatør ikke på listen.

4. Kommissionen kan efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2, udarbejde retningslinjer for de administrerende medlemsstaters administration af luftfartøjsoperatører i medfør af dette direktiv.

5. Ved anvendelse af stk. 1 forstås ved »basisår« det første driftsår (kalenderår), når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør, som har indledt sin virksomhed i Unionen efter den 1. januar 2006, og i alle andre tilfælde det kalenderår, der begynder den 1. januar 2006.

Artikel 18b

Bistand fra Kommissionen, EMSA og andre relevante organisationer

1. Med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 3c, stk. 4, og artikel 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg og 18a kan Kommissionen, den administrerende medlemsstat og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi anmode om bistand fra EMSA eller en anden relevant organisation og kan med henblik herpå indgå passende aftaler med disse organisationer.

2. Kommissionen bestræber sig med bistand fra EMSA på at udvikle passende værktøjer og vejledning for at lette og koordinere kontrol- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv på søtransport. I det omfang det er muligt, stilles en sådan vejledning og sådanne værktøjer til

rådighed for medlemsstaterne og verifikatorerne til informationsudveksling for bedre at sikre en robust håndhævelse af de nationale foranstaltninger, der gennemfører dette direktiv.

Artikel 19

Registre

1. Kvoter udstedt fra den 1. januar 2012 og fremefter registreres i Unionens register med henblik på gennemførelse af processer vedrørende ajourføring af konti, som er åbnet i medlemsstaten, og tildeling, returnering og annullering af kvoter i henhold til Kommissionens retsakter, jf. stk. 3.

Alle medlemsstater skal være i stand til at gennemføre godkendte operationer i henhold til UNFCCC eller Kyotoprotokollen.

2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, til og fra hvem der er udstedt eller overdraget kvoter.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastlægge alle nødvendige krav med hensyn til EU-registret for den handelsperiode, der starter den 1. januar 2013, og de efterfølgende perioder i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udstedelse, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, alt efter hvad der er relevant, og for at sikre offentlig adgang og fortrolighed, alt efter hvad der er relevant. Disse delegerede retsakter skal ligeledes indeholde bestemmelser til at gennemføre regler om gensidig anerkendelse af kvoter i aftaler om sammenkobling af emissionshandelssystemer.

4. De i stk. 3 nævnte retsakter skal omfatte passende foranstaltninger, så unionsregistret kan foretage transaktioner og andre operationer som led i gennemførelsen af de i artikel 25, stk. 1b, omhandlede systemer. Disse retsakter omfatter også processer for ændrings- og hændelseshåndtering for unionsregistret med hensyn til spørgsmål vedrørende stk. 1 i denne artikel. De omfatter passende foranstaltninger, så unionsregistret kan sikre, at initiativer fra medlemsstaterne vedrørende effektivitetsforbedring, forvaltning af administrative omkostninger og kvalitetskontrolforanstaltninger er mulige.

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registre til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom, og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og akkreditering og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som vedtages af Kommissionen i form af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22a, stk. 2. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.
2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.
3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU'er og CER'er i ►EU ETS, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation, akkreditering, informationsteknologi og overholdelse af dette direktiv.
4. Hvert tredje år lægges der i den rapport, der er omhandlet i stk. 1, ligeledes særlig vægt på foranstaltninger med tilsvarende virkning, der vedtages for små anlæg, der er udelukket fra EU ETS. Der skal også tages hensyn til spørgsmålet om foranstaltninger med tilsvarende virkning for små anlæg ved den udveksling af oplysninger, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 21a

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsökonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDMprojekter.

Artikel 22

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for, hvor det er relevant, at ændre bilagene til dette direktiv, undtagen bilag I, IIa og IIb, i lyset af de i artikel 21 omhandlede rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv. Bilag IV og V kan ændres for at forbedre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner.

Artikel 22a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013²⁹). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁰).
 2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
- Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 og 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c og artikel 30j, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. april 2018.
3. Den i artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 og 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c, og artikel 30j, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³¹⁾.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 eller 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c eller artikel 30j, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Procedurer med henblik på ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, EU ETS' miljømæssige integritet og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at inddragelsen af sådanne aktiviteter og drivhusgasser godkendes af Kommissionen, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, som Kommissionen er tillagt beføjelse til at vedtage i overensstemmelse med artikel 23.
2. Når Kommissionen godkender inddragelse af yderligere aktiviteter og gasser, kan den samtidig tillade udstedelse af yderligere kvoter og kan tillade andre medlemsstater at medtage sådanne yderligere aktiviteter og gasser.

3. Der kan på initiativ fra Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat vedtages retsakter om overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført som en kombination i bilag I, hvis overvågningen og rapporteringen kan udføres med tilstrækkelig præcision.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv med henblik herpå.

Artikel 24a

Harmoniserede regler for emissionsreducerende projekter

1. Ud over inddragelse som anført i artikel 24 kan Kommissionen vedtage foranstaltninger med henblik på udstedelse af kvoter eller kreditter til medlemsstatsforvaltede projekter, der reducerer drivhusgasemissioner, som ikke er omfattet af EU ETS.

Sådanne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget i medfør af den tidligere artikel 11b, stk. 7, som i kraft inden den 8. april 2018. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastlægge den procedure, der skal følges.

Sådanne foranstaltninger må ikke medføre, at emissionsreduktioner medregnes flere gange, og ikke hindre iværksættelse af andre foranstaltninger til reduktion af emissioner, som ikke er omfattet af EU ETS. Sådanne foranstaltninger vedtages kun, når medtagelse ikke er mulig efter artikel 24, og ved næste revision af EU ETS skal det overvejes at harmonisere inddragelsen af sådanne emissioner på unionsniveau.

3. En medlemsstat kan nægte at udstede kvoter eller kreditter til visse projekttyper, der reducerer drivhusgasemissionerne på dens eget område. Sådanne projekter gennemføres på grundlag af samtykke fra den medlemsstat, hvori projektet finder sted.

Artikel 25

Sammenhæng med andre systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Der bør indgås aftaler med de tredjelande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som har ratificeret protokollen, med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Unionens system for handel med kvoter og andre systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 300.

1a. Der kan indgås aftaler om gensidig anerkendelse af kvoter fra på den ene side EU ETS og på den anden side compatible, obligatoriske systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter fastsat i ethvert andet land eller i subføderale eller regionale enheder.

1b. Der kan indgås ikke-bindende systemer med tredjelande eller med subføderale eller regionale enheder om at tilvejebringe administrativ og teknisk samordning hvad angår kvoter i EU ETS eller andre obligatoriske systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med absolutte emissionslofter.

Artikel 25a

Tredjelandes foranstaltninger til at mindske luftfartens påvirkning af klimaet

1. Hvis et tredjeland træffer foranstaltninger til at mindske klimapåvirkningen fra flyvninger, der afgår fra det pågældende tredjeland og ankommer til Unionen, overvejer Kommissionen, efter at have hørt det

pågældende tredjeland og medlemsstaterne i det udvalg, der er omhandlet i artikel 22a, stk. 1, hvilke muligheder der er for at skabe optimalt samspil mellem EU ETS og det pågældende lands foranstaltninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre bilag I med henblik på, at flyvninger fra det pågældende tredjeland udelukkes fra luftfartsaktiviteterne i bilag I, eller med henblik på andre ændringer af de i bilag I opførte luftfartsaktiviteter, undtagen hvad angår anvendelsesområde, som kræves ved en aftale indgået i henhold til artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen kan stille forslag om andre ændringer af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen kan endvidere, hvor det er passende, i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 1, rette henstillinger til Rådet om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale med det pågældende tredjeland.

2. Unionen og dens medlemsstater søger fortsat at nå til enighed om globale foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner fra luftfarten, i overensstemmelse med målene i forordning (EU) 2021/1119 og Parisaftalen. På baggrund af sådanne aftaler overvejer Kommissionen, om det er nødvendigt at foretage ændringer i den måde, hvorpå dette direktiv gælder for luftfartøjsoperatører.

3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der indeholder en liste over andre stater end EØS-landene, Schweiz og Det Forenede Kongerige, som anses for at anvende CORSIA i forbindelse med dette direktiv, med 2019 som referenceår for 2021-2023 og et referencescenarie med 85 % af 2019-emissionerne for hvert år fra 2024. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

4. For så vidt angår emissioner indtil den 31. december 2026 fra flyvninger til eller fra stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, er luftfartøjsoperatører ikke forpligtet til at returnere kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, for så vidt angår disse emissioner.

5. For så vidt angår emissioner indtil den 31. december 2026 fra flyvninger mellem EØS og stater, der ikke er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, bortset fra flyvninger til Schweiz og til Det Forenede Kongerige, er luftfartøjsoperatører ikke forpligtet til at returnere kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, for så vidt angår disse emissioner.

6. For så vidt angår emissioner fra flyvninger til og fra de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater som defineret af De Forenede Nationer, bortset fra dem, der er anført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, og de stater, hvis BNP pr. indbygger er lig med eller overstiger EU-gennemsnittet, er luftfartøjsoperatører ikke forpligtet til at returnere kvoter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, for så vidt angår disse emissioner.

7. Hvis Kommissionen fastslår, at der er tale om en betydelig konkurrenceforvridning, såsom en forbrejning, der skyldes, at et tredjeland anvender CORSIA på en mindre stringent måde i sin nationale lovgivning, eller undlader at håndhæve CORSIA-bestemmelserne på samme måde for alle luftfartøjsoperatører, og som er til skade for luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at undtage disse luftfartøjsoperatører fra kompensationskravene i artikel 12, stk. 9, for så vidt angår emissioner fra flyvninger til og fra sådanne stater. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

8. Hvis luftfartøjsoperatører, der er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, udfører flyvninger mellem to forskellige stater, der er anført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, herunder flyvninger mellem Schweiz, Det Forenede Kongerige og stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til denne artikels stk. 3, og disse stater tillader luftfartøjsoperatører at anvende andre enheder end dem, der er opført på den liste, der er vedtaget i henhold til artikel 11a, stk. 8, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der giver de pågældende luftfartøjsoperatører tilladelse til at anvende andre enhedstyper end dem, der er opført på listen, eller ikke at være bundet af de betingelser, der er indeholdt i artikel 11a, stk. 2 og stk. 3 for så vidt angår emissioner fra sådanne flyvninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

Artikel 26

Ændring af direktiv 96/61/EF

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som de sidste afsnit: »Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til EuropaParlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (*) i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldi-oxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

De tre foregående afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

(*) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.«

Artikel 27

Udelukkelse af små anlæg under forudsætning af foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Efter høring af driftslederen kan medlemsstaterne udelukke de anlæg fra EU ETS, som har rapporteret emissioner på mindre end 25 000 tons kuldioxidækvivalenter til den kompetente myndighed og — såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter — har en nominel indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, når bortses fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der går forud for den i litra a) nævnte meddelelse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:

a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de ækvivalente foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, og senest når denne liste fremsendes til Kommissionen

b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med

biomasse. Medlemsstater kan for anlæg med gennemsnitlige årlige verificerede emissioner mellem 2008 og 2010, som er under 5 000 tons pr. år, tillade forenklede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 14

c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i EU ETS, hvis det i noget kalenderår udleder 25 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på dette anlæg, og som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne, ikke længere gælder

d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Hospitaler kan også undtages, hvis de træffer ækvivalente foranstaltninger.

2. Fremsætter Kommissionen, efter at offentligheden har haft tre måneder regnet fra meddelelsesdatoen til at fremsætte bemærkninger, ingen indvendinger efter en yderligere seks måneders frist, anses udelukkelsen for godkendt.

3. Når anlægget har returneret kvoter for den periode, det har været omfattet af EU ETS, udelukkes det, og medlemsstaten udsteder ikke flere gratis kvoter til anlægget efter artikel 10a. 3. Når et anlæg genindsættes i EU ETS i henhold til stk. 1, litra c), tildeles der kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget blev genindsat. Kvoter, der tildeles disse anlæg, trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

Disse anlæg forbliver i EU ETS for den resterende del af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode, i hvilken de blev genindsat.

4. For anlæg, der ikke er omfattet af EU ETS i løbet af perioden fra 2008 til 2012, kan der med henblik på fastsættelse af emissioner i de tre år, der går forud for den i stk. 1, litra a), nævnte meddelelse anvendes forenklede krav til overvågning, rapportering og verifikation.

Artikel 27a

Valgfri udelukkelse af anlæg, der udleder mindre end 2 500 ton

1. Medlemsstaterne kan udelukke anlæg fra EU ETS, som har rapporteret emissioner til den berørte medlemsstats kompetente myndighed på mindre end 2 500 ton kuldioxidækvivalenter, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i hvert af de tre år, der ligger forud for meddelelsen i henhold til litra a), forudsat at den pågældende medlemsstat:

a) underretter Kommissionen om alle sådanne anlæg, inden listen over anlæg i henhold til artikel 11, stk. 1, skal fremsendes, eller senest når denne liste fremsendes til Kommissionen.

b) bekræfter, at der er iværksat forenklede overvågningsordninger for at bedømme, om et anlæg i et givet kalenderår udleder 2 500 ton kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse.

c) bekræfter, at et anlæg, såfremt det udleder 2 500 ton kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, i et givet kalenderår, genindsættes i EU ETS, og

d) gør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger tilgængelige for offentligheden.

2. Når et anlæg genindsættes i EU ETS i henhold til denne artikels stk. 1, litra c), tildeles eventuelle kvoter i henhold til artikel 10a fra det år, hvor anlægget genindsættes. Kvoter, der tildeles et sådant anlæg,

trækkes fra den mængde, som den medlemsstat, i hvilken anlægget befinder sig, auktionerer i henhold til artikel 10, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan fra EU ETS desuden udelukke reserve - eller backupenheder, som ikke har været i drift i mere end 300 timer om året i hvert af de tre år, der ligger forud for underretningen i henhold til stk. 1, litra a), på de samme betingelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.

Artikel 28

Tilpasninger, der finder anvendelse efter Unionens godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Unionen har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Unionens, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter

b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på unionsplan, for at der kan arbejdes hen imod den mere ambitiøse målsætning om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode

c) konkurrenceevnen for Unionens fremstillingsvirksomheder og risikoen for carbon leakage

d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Unionen

e) indvirkningen på Unionens landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage

f) passende metoder til inddragelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Unionen

g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres et internationalt anerkendt system i forbindelse hermed

h) behovet for yderligere unionspolitikker og -foranstaltninger under hensyntagen til Unionens og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af dette direktiv, jf. stk. 1, med henblik på ændringsdirektivets ikrafttræden ved Unionens godkendelse af den internationale klimaaftale, og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget til retsakt skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet, og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for driftslederne, ud over de i dette direktiv omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Forslaget skal endvidere alt efter omstændighederne indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde, og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver de driftsledere, der er omfattet af EU ETS, adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper ud over de i artikel 11a, stk. 2-5, nævnte eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

5. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 28a

Undtagelser, der finder anvendelse forud for den obligatoriske gennemførelse af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Uanset artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 3, og artikel 16 betragter medlemsstaterne kravene i disse bestemmelser for opfyldte, og medlemsstaterne pålægger ikke luftfartsoperatørerne sanktioner for så vidt angår:

a) alle emissioner fra flyvninger til eller fra flyvepladser beliggende i stater uden for EØS med undtagelse af flyvninger til flyvepladser beliggende i Det Forenede Kongerige eller Schweiz, i hvert kalenderår fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2026, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision

b) alle emissioner fra flyvninger mellem en flyveplads beliggende i en region i den yderste periferi i den i artikel 349 i TEUF anvendte betydning og en flyveplads beliggende i en anden region i EØS i hvert kalenderår fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2023, dog med forbehold af den i artikel 28b omhandlede revision.

Med henblik på anvendelsen af artikel 11a, 12 og 14 anses de verificerede emissioner fra andre flyvninger end dem, der henvises til i dette stykkes første afsnit, for luftfartøjsoperatørens verificerede emissioner.

2. Uanset artikel 3d, stk. 3, reduceres mængden af kvoter, der skal auktioneres af hver medlemsstat i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2026, så det svarer til medlemsstatens andel af de tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger, som ikke er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

3. Uanset artikel 3g pålægges luftfartøjsoperatører ikke noget krav om at indsende overvågningsplaner, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner for flyvninger, der er omfattet af undtagelserne fastsat i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b).

4. Uanset artikel 3g, 12, 15 og 18a betragtes emissioner fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 25 000 ton CO₂, eller fra en luftfartøjsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 3 000 ton CO₂ fra andre flyvninger end de i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), omhandlede flyvninger, som verificerede emissioner, hvis de bestemmes ved hjælp af værktøjet til luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder, som er godkendt i Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010³²⁾, og forsynes med data af Eurocontrol fra dens ETS-støttefacilitet. Medlemsstaterne kan indføre forenklede procedurer for ikkekommercielle luftfartøjsoperatører, så længe sådanne procedurer ikke giver mindre nøjagtighed end ved brugen af værktøjet beregnet til luftfartøjsoperatører med små udledningsmængder.

5. Nærværende artikels stk. 1 finder kun anvendelse på lande, med hvilke der er indgået en aftale i medfør af artikel 25 eller 25a, og i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende aftale.

Artikel 28b

Kommissionens rapportering og revision vedrørende gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning

1. Kommissionen rapporterer inden den 1. januar 2027 og hvert tredje år herefter til Europa-Parlamentet og til Rådet om, hvilke fremskridt der gøres i ICAO's forhandlinger om gennemførelse af den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021, navnlig om:

a) de relevante ICAO-instrumenter, herunder standarder og anbefalet praksis, samt fremskridtene med gennemførelsen af alle elementer i ICAO's kurv af foranstaltninger med henblik på at nå det langsigtede globale tilstræbte mål, der blev vedtaget på ICAO's 41. forsamling

b) henstillinger godkendt af ICAO-Rådet med relevans for den globale markedsbaserede foranstaltning, herunder eventuelle ændringer af referencescenarier

c) oprettelsen af et globalt register

d) tredjelandes nationale foranstaltninger til at gennemføre den globale markedsbaserede foranstaltning, der skal finde anvendelse på emissioner fra 2021

e) omfanget af tredjelandes deltagelse i kompensationen under CORSIA, herunder konsekvenserne af deres forbehold med hensyn til en sådan deltagelse, og

f) anden relevant international udvikling og gældende instrumenter samt fremskridt med hensyn til at reducere luftfartens samlede indvirkning på klimaændringer.

I overensstemmelse med Parisaftalens globale statusopgørelse aflægger Kommissionen desuden rapport om bestræbelserne på at nå luftfartssektorens langsigtede globale tilstræbte mål om senest i 2050 at reducere luftfartens CO₂-emissioner til nettonul, vurderet i overensstemmelse med de i første afsnit, litra a)-f), omhandlede kriterier.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli 2026 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den vurderer den miljømæssige integritet af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning, herunder dens generelle ambitioner for så vidt angår mål i henhold til Parisaftalen, graden af deltagelse i kompensationen under CORSIA, dens håndhævelse, gennemsigtighed, sanktioner for manglende overholdelse, procedurerne for inddragelse af offentligheden, kvaliteten af kompensationskreditter, overvågning, rapportering og verifikation af emissioner, registre, ansvarlighed samt regler for anvendelse af biobrændstoffer. Kommissionen offentliggør denne rapport senest den 1. juli 2026.

3. Kommissionens i stk. 2 omhandlede rapport skal, hvis det er relevant, ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om at ændre dette direktiv på en måde, der er i overensstemmelse med Parisaftalens temperaturmål, Unionens forpligtelse for 2030 til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien og målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og med henblik på at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats. Et ledsagende forslag skal, hvis det er relevant, omfatte anvendelsen af EU ETS på flyvninger fra flyvepladser beliggende i EØS-stater til flyvepladser beliggende uden for EØS fra januar 2027 og udelukke ankommende flyvninger fra flyvepladser beliggende uden for EØS, hvis den i stk. 2 omhandlede rapport viser, at:

a) ICAO-forsamlingen pr. 31. december 2025 ikke har styrket CORSIA i overensstemmelse med dens langsigtede globale tilstræbte mål med hensyn til at opfylde Parisaftalens mål, eller

b) stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, tegner sig for mindre end 70 % af emissionerne fra international luftfart ved hjælp af de senest tilgængelige data.

Det ledsagende forslag skal også, alt efter hvad der er relevant, give luftfartøjsoperatørerne mulighed for at fratrække eventuelle omkostninger fra CORSIA's kompensation på disse ruter med henblik på at undgå dobbelt opkrævning. Hvis de i første afsnit, litra a) og b), omhandlede betingelser ikke er opfyldt, skal forslaget ændre dette direktiv, alt efter hvad der er relevant, med henblik på fortsat kun at anvende EU ETS på flyvninger inden for EØS, på flyvninger til Schweiz og til Det Forenede Kongerige og på flyvninger til stater, der ikke er opført i den i henhold til artikel 25a, stk. 3 vedtagne gennemførelsesretsakt.

Artikel 28c

Bestemmelser om overvågning, rapportering og verifikation med henblik på den globale markedsbaserede foranstaltning

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at supplere dette direktiv vedrørende den fornødne overvågning, rapportering og verifikation af emissioner med henblik på gennemførelsen af ICAO's globale markedsbaserede foranstaltning på alle ruter, der er omfattet heraf. Disse delegerede retsakter skal bygge på de relevante instrumenter vedtaget i ICAO, undgå enhver form for konkurrenceforvridning, være i overensstemmelse med de principper, der er omhandlet i de i artikel 14, stk. 1, nævnte retsakter, og sikre, at de indsendte emissionsrapporter verificeres efter verifikationsprincipperne og -kriterierne fastlagt i artikel 15.

Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5 og stk. 6, indeholder dokumentation for, at kvotemarkedet ikke fungerer korrekt, forelægger Kommissionen inden for en periode på tre måneder Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten kan, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssigt forslag, der har til formål at øge gennemsigtigheden og integriteten af kvotemarkedet, herunder relaterede markeder for derivater, og tage fat på de korrigerende foranstaltninger, der skal forbedre dets funktion samt forbedre forebyggelsen og afsløringen af markedsmisbrugsaktiviteter.

Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssigt store prisudsving

1. Hvis den gennemsnitlige kvotepris for de seks foregående kalendermåneder er mere end 2,4 gange den gennemsnitlige kvotepris for den foregående referenceperiode på to år, frigives 75 mio. kvoter fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

Den kvotepris, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, som er omfattet af kapitel II og III, er prisen på auktioner gennemført i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, for kvoter.

Den i første afsnit omhandlede referenceperiode på to år er den toårsperiode, som slutter inden den første måned i den periode på seks kalendermåneder, der er omhandlet i nævnte afsnit.

Hvis betingelsen i dette stykkes første afsnit er opfyldt, og stk. 2 ikke finder anvendelse, offentliggør Kommissionen en meddelelse herom i Den Europæiske Unions Tidende med angivelse af den dato, hvor betingelsen blev opfyldt.

Kommissionen offentliggør inden for de første tre arbejdsdage i hver måned den gennemsnitlige kvotepris for de foregående seks kalendermåneder og den gennemsnitlige kvotepris for den foregående referenceperiode på to år. Hvis den i første afsnit omhandlede betingelse ikke er opfyldt, offentliggør Kommissionen også det niveau, som den gennemsnitlige kvotepris vil skulle nå den næste måned for at opfylde den i nævnte afsnit omhandlede betingelse.

2. Når betingelsen for frigivelse af kvoter fra markedsstabilitetsreserven i henhold til stk. 1 er opfyldt, anses den i nævnte stykke omhandlede betingelse først for igen at være opfyldt mindst 12 måneder efter afslutningen af den foregående frigivelse.

3. De nærmere regler for anvendelsen af de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger fastsættes i de i artikel 10, stk. 4, omhandlede delegerede retsakter.

Artikel 30

Revision i lyset af gennemførelsen af Parisaftalen samt udviklingen af kulstofmarkeder i andre større økonomier

1. Dette direktiv skal tages op til revision i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede mål i Parisaftalen og alle relevante forpligtelser, der følger af Partskonferencen under De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer.

2. Foranstaltningerne til støtte for visse energiintensive industrier, der kan være udsat for risiko for kulstoflækage som omhandlet i dette direktivs artikel 10a og 10b, skal endvidere tages op til revision i lyset af de klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. I denne forbindelse overvejer Kommissionen også, om foranstaltninger til kompensation af indirekte omkostninger bør harmoniseres yderligere. De foranstaltninger, der gælder for CBAM-sektorer, skal tages op til revision i lyset af anvendelsen af forordning (EU) 2023/956. Inden den 1. januar 2028 og hvert andet år derefter som led i sine rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til nævnte forordnings artikel 30, stk. 6, vurderer Kommissionen CBAMs indvirkning på risikoen for kulstoflækage, herunder i forbindelse med eksport.

Rapporten skal vurdere behovet for at træffe yderligere foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger, for at imødegå risici for kulstoflækage. Denne rapport ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag.

3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med hver globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater, herunder i forhold til den i dette direktivs artikel 9 omhandlede lineære faktor. Kommissionen kan, hvor det er relevant, fremsætte lovgivningsmæssige forslag til EuropaParlamentet og Rådet om ændring af dette direktiv, navnlig for at sikre overensstemmelse med målet om klimaneutralitet som fastlagt i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og Unionens klimamål som fastlagt i nævnte forordnings artikel 4. Ved fremsættelsen af sine lovgivningsmæssige forslag tager Kommissionen hensyn til det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget for perioden fra 2030 til 2050, jf. nævnte forordnings artikel 4, stk. 4.

4. Inden den 1. januar 2020 forelægger Kommissionen en ajourført analyse af de ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart, som, hvis det er relevant, ledsages af et forslag om, hvorledes disse virkninger bedst kan imødegås.

5. Senest den 31. juli 2026 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om følgende forhold, og, hvor det er relevant, ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag og en konsekvensanalyse:

a) hvordan der skal tages højde for negative emissioner fra drivhusgasser, der fjernes fra atmosfæren og lagres sikkert og permanent, og hvordan disse negative emissioner kan dækkes af emissionshandelen, hvis det er relevant, herunder et klart anvendelsesområde og strenge kriterier for en sådan dækning og sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at sådanne optag ikke opvejer nødvendige emissionsreduktioner i overensstemmelse med Unionens klimamål som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119

b) muligheden for at sænke tærsklerne for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt på 20 MW for aktiviteterne i bilag I fra 2031

c) om der reelt tages højde for alle drivhusgasemissioner, der er omfattet af dette direktiv, og om dobbelttælling reelt undgås; rapporten skal navnlig vurdere medregningen af de drivhusgasemissioner, der anses for at være opsamlet og anvendt i et produkt på en anden måde end den, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3b.

6. Ved revisionen af dette direktiv, jf. denne artikels stk. 1, 2 og 3, analyserer Kommissionen, hvordan der kan etableres forbindelser mellem EU ETS og andre kvotemarkeder uden at undergrave opnåelsen af målet om klimaneutralitet og af Unionens klimamål som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119.

7. Senest den 31. juli 2026 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den vurderer gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS, herunder med henblik på at medtage dem fra 2028, og med en vurdering af det potentielle behov for en medlemsstats mulighed for fravalg indtil den 31. december 2030. I den forbindelse tager Kommissionen hensyn til vigtigheden af, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner og potentiel omdirigering i retning af bortskaffelse ved deponering i Unionen og eksport af affald til tredjelande. Kommissionen tager desuden hensyn til relevante kriterier såsom indvirkningen på det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, miljømæssig integritet, tilpasning til målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF³³⁾ og robusthed og nøjagtighed med hensyn til overvågning og beregning af emissioner. Kommissionen lader, hvor det er relevant og med forbehold af nævnte direktivs artikel 4, rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at anvende bestemmelserne i dette kapitel på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af yderligere kvoter til kommunale affaldsforbrændingsanlæg og for at forhindre potentiel omdirigering af affald.

I den i første afsnit omhandlede rapport vurderer Kommissionen også muligheden for i EU ETS at medtage andre affaldshåndteringsprocesser, navnlig methan- og dinitrogenoxidemissioner fra deponeringsanlæg i Unionen. Kommissionen kan, hvor det er relevant, også lade rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om at medtage sådanne andre affaldshåndteringsprocesser i EU ETS.

8. I 2026 medtager Kommissionen følgende elementer i den i artikel 10, stk. 5, omhandlede rapport:

a) en evaluering af miljø- og klimavirkningerne af flyvninger på under 1 000 km og overvejelse af mulighederne for at reducere disse virkninger, herunder en undersøgelse af de tilgængelige alternative former for offentlig transport og øget anvendelse af bæredygtige flybrændstoffer

b) en evaluering af miljø- og klimavirkningerne af flyvninger udført af operatører, der er undtaget i henhold til litra h) eller k) i rækken »Luftfart« i kolonnen »Aktiviteter« i tabellen i bilag I, og overvejelser om mulighederne for at reducere disse virkninger

c) en evaluering af dette direktivs sociale virkninger i luftfartssektoren, herunder på dens arbejdsstyrke og flyrejseomkostninger, og

d) en evaluering af luftfartsforbindelserne mellem øer og fjerntliggende områder, herunder overvejelse af konkurrenceevne og kulstoflækage, samt miljø- og klimavirkninger.

Den i artikel 10, stk. 5, omhandlede rapport tages, hvor det er relevant, også i betragtning ved den fremtidige revision af dette direktiv.

KAPITEL IVa

EMISSIONSHANDELSSYSTEM FOR BYGNINGSSEKTOREN, VEJTRANSPORTSEKTOREN OG ANDRE SEKTORER

Artikel 30a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på emissioner, drivhusgasemissionstilladelser, udstedelse og returnering af kvoter, overvågning, rapportering og verifikation i forbindelse med den i bilag III omhandlede aktivitet. Dette kapitel finder ikke anvendelse på emissioner, der er omfattet af kapitel II og III.

Artikel 30b

Drivhusgasemissionstilladelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at regulerede enheder fra den 1. januar 2025 ikke udøver den i bilag III omhandlede aktivitet, medmindre den regulerede enhed er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3.

2. Den regulerede enheds ansøgning til den kompetente myndighed i henhold til denne artikels stk. 1 om en drivhusgasemissionstilladelse i henhold til dette kapitel skal mindst indeholde en beskrivelse af:

a) den regulerede enhed

b) den type brændsel, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, og de måder, hvorpå brændstofferne overgår til forbrug

c) den eller de endelige anvendelsesformål for de brændstoffer, der overgår til forbrug i forbindelse med den i bilag III omhandlede aktivitet

d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner i overensstemmelse med de i artikel 14 og 30f omhandlede gennemførelsesretsakter

e) et ikke-teknisk resumé af de i dette stykkes litra a)-d) omhandlede oplysninger.

3. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse til den i denne artikels stk. 1 omhandlede regulerede enhed for den i bilag III omhandlede aktivitet, hvis den finder det godtgjort, at enheden er i stand til at overvåge og rapportere emissioner svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug i henhold til bilag III.

4. Drivhusgasemissionstilladelser skal mindst indeholde følgende:

- a) navn og adresse på den regulerede enhed
- b) en beskrivelse af, hvordan den regulerede enhed frigiver brændstofferne til forbrug i de sektorer, der er omfattet af dette kapitel
- c) en liste over de brændstoffer, som den regulerede enhed frigiver til forbrug i de sektorer, der er omfattet af dette kapitel
- d) en overvågningsplan, der opfylder kravene i de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter
- e) rapporteringskrav, der er fastsat ved de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter ▼M15 02003L0087 — DA — 05.06.2023 — 015.001 — 91
- f) en forpligtelse til at returnere kvoter, der er udstedt i henhold til dette kapitel, svarende til de samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15, senest ved fristen, der er fastlagt i artikel 30e, stk. 2.

5. Medlemsstaterne kan tillade de regulerede enheder at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Regulerede enheder indsender eventuelle ajourførte overvågningsplaner til den kompetente myndighed til godkendelse.

6. Den regulerede enhed underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer af arten af dens aktivitet eller af de brændstoffer, den frigiver til forbrug, og som kan kræve en ajourføring af drivhusgasemissionstilladelsen. Hvis det er relevant, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter. Hvis identiteten på den regulerede enhed, der er omfattet af dette kapitel, ændres, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen, så den indeholder navn og adresse på den nye regulerede enhed.

Artikel 30c

Den samlede kvotemængde i Unionen

1. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel hvert år fra 2027, nedsættes lineært fra og med 2024. 2024- værdien defineres som emissionsgrænserne for 2024 beregnet på grundlag af referenceemissionerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842³⁴⁾ for de sektorer, der er omfattet af dette kapitel, og ved anvendelse af det lineære reduktionsforløb for alle emissioner, der er omfattet af nævnte forordning. Mængden nedsættes hvert år efter 2024 med en lineær reduktionsfaktor på 5,10 %. Senest den 1. januar 2025 offentliggør Kommissionen den samlede kvotemængde i Unionen for 2027.

2. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel hvert år fra 2028, nedsættes lineært fra 2025 på grundlag af de gennemsnitlige emissioner, der indberettes i henhold til dette kapitel for årene 2024-2026. Kvotemængden nedsættes med en lineær reduktionsfaktor på 5,38 %, medmindre betingelserne fastsat i punkt 1 i bilag IIIa finder anvendelse, i hvilket tilfælde mængden nedsættes med en lineær reduktionsfaktor justeret i overensstemmelse med reglerne i punkt 2 i bilag IIIa. Senest den 30. juni 2027 offentliggør Kommissionen den samlede kvotemængde i Unionen for 2028 og om nødvendigt den justerede lineære reduktionsfaktor.

3. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel, justeres for hvert år fra 2028 for at kompensere for mængden af returnerede kvoter i tilfælde, hvor det ikke var muligt at undgå dobbelttælling af emissioner, eller hvor der er returneret kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af

dette kapitel, jf. artikel 30f, stk. 5. Justeringen skal svare til den samlede mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, og som blev kompenseret for i det relevante rapporteringsår i henhold til de i artikel 30f, stk. 5, andet afsnit, omhandlede gennemførelsesretsakter.

4. En medlemsstat, der i medfør af artikel 30j, ensidigt udvider den i bilag III omhandlede aktivitet til sektorer, der ikke er opført i nævnte bilag, sikrer, at de pågældende regulerede enheder senest den 30. april i det relevante år forelægger den relevante kompetente myndighed en behørigt begrundet rapport i overensstemmelse med artikel 30f. Hvis de forelagte data er behørigt begrundede, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom senest den 30. juni i det relevante år. Den mængde kvoter, der skal udstedes i henhold til nærværende artikels stk. 1, justeres under hensyntagen til den behørigt begrundede rapport, der er forelagt af de regulerede enheder.

Artikel 30d

Auktionering af kvoter for den i bilag III omhandlede aktivitet

1. Fra 2027 auktioneres kvoter, der er omfattet af dette kapitel, medmindre de overføres til den markedsstabilitetsreserve, der er oprettet ved afgørelse (EU) 2015/1814. De kvoter, der er omfattet af dette kapitel, auktioneres særskilt fra de kvoter, der er omfattet af dette direktivs kapitel II og III.

2. Auktioneringen af kvoter i henhold til dette kapitel begynder i 2027 med en mængde svarende til 130 % af auktionsmængderne for 2027 fastsat på grundlag af den samlede kvotemængde i Unionen for det pågældende år og de respektive auktionskvoter og -mængder i henhold til denne artikels stk. 3-6. De yderligere 30 %, der skal auktioneres, må kun anvendes til returnering af kvoter i henhold til artikel 30e, stk. 2, og kan auktioneres indtil den 31. maj 2028. De yderligere 30 % fratrækkes auktionsmængderne for perioden fra 2029 til 2031. Betingelserne for de i nærværende stykke omhandlede auktioner fastsættes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7 og artikel 10, stk. 4.

I 2027 oprettes der 600 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, som beholdninger i markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1a, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814.

3. 150 mio. kvoter udstedt i henhold til dette kapitel auktioneres, og alle indtægter fra disse auktioner stilles til rådighed for den sociale klimafond oprettet i henhold til forordning (EU) 2023/955 indtil 2032.

4. Fra den resterende mængde kvoter og med henblik på sammen med indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og dette direktivs artikel 10a, stk. 8b, at generere et maksimalt beløb på 65 000 000 000 EUR sikrer Kommissionen, at en yderligere mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, auktioneres, og at indtægterne fra disse auktioner stilles til rådighed for den sociale klimafond, der er oprettet ved forordning (EU) 2023/955, indtil 2032.

Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til den sociale klimafond, jf. denne artikels stk. 3 og nærværende stykke, auktioneres i overensstemmelse med de i artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser og de delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør af artikel 10, stk. 4.

Indtægterne fra auktioneringen af de kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og i nærværende stykke, udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og anvendes i overensstemmelse med reglerne for den sociale klimafond.

Det årlige beløb, der tildeles den sociale klimafond i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8b, nærværende artikels stk. 3 og nærværende stykke, må ikke overstige:

a) for 2026: 4 000 000 000 EUR

- b) for 2027: 10 900 000 000 EUR
- c) for 2028: 10 500 000 000 EUR
- d) for 2029: 10 300 000 000 EUR
- e) for 2030: 10 100 000 000 EUR
- f) for 2031: 9 800 000 000 EUR
- g) for 2032: 9 400 000 000 EUR.

Hvis det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel, udsættes til 2028, jf. artikel 30k, er det maksimale beløb, der skal stilles til rådighed for den sociale klimafond i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, 54 600 000 000 EUR. I så fald må de samlede årlige beløb, der tildeles den sociale klimafond, ikke overstige 4 000 000 000 EUR for årene 2026 og 2027, og for perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2032 må det relevante årlige beløb ikke overstige:

- a) for 2028: 11 400 000 000 EUR
- b) for 2029: 10 300 000 000 EUR
- c) for 2030: 10 100 000 000 EUR
- d) for 2031: 9 800 000 000 EUR
- e) for 2032: 9 000 000 000 EUR.

Hvis indtægterne fra den i denne artikels stk. 5 omhandlede auktionering fastsættes som en egen indtægt i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF, finder dette direktivs artikel 10a, stk. 8b, nærværende artikels stk. 3 og nærværende stykke ikke længere anvendelse.

5. Den samlede mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, efter fradrag af de mængder, der er fastsat i denne artikels stk. 3 og 4, auktioneres af medlemsstaterne og fordeles mellem dem i andele, der er identiske med andelen af referenceemissioner i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 for de kategorier af emissionskilder, der er omhandlet i andet afsnit, litra b), c) og d), i bilag III til nærværende direktiv, for gennemsnittet af perioden fra 2016 til 2018 i den pågældende medlemsstat, som revideret grundigt i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 3.

6. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i denne artikels stk. 5 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, eller de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender deres indtægter eller den tilsvarende finansielle værdi af disse indtægter til et eller flere af de formål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 3, idet de prioriterer aktiviteter, der kan bidrage til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i henhold til dette kapitel, eller til et eller flere af følgende formål:

- a) foranstaltninger, der har til formål at bidrage til dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger eller til nedbringelse af energibehovet i bygninger, herunder integration af vedvarende energi og relaterede foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 11, og artikel 12 og 20 i direktiv 2012/27/EU, samt foranstaltninger til at yde finansiell støtte til lavindkomsthusstande i bygninger med den dårligste ydeevne

b) foranstaltninger, der har til formål at fremskynde udbredelsen af nulemissionskøretøjer eller yde finansiel støtte til etablering af fuldt ud interoperabel optankningsinfrastruktur og opladningsinfrastruktur til nulemissionskøretøjer eller foranstaltninger til at tilskynde til en overgang til offentlige transport og forbedre multimodaliteten eller yde finansiel støtte med henblik på at håndtere sociale aspekter vedrørende lav- og mellemindkomsttransportbrugere

c) at finansiere deres sociale klimaplan i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2023/955

d) at yde finansiel kompensation til de endelige forbrugere af brændstoffer i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at undgå dobbelttælling af emissioner, eller hvor der er returneret kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, jf. artikel 30f, stk. 5.

Medlemsstaterne anses for at have opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de har indført og gennemfører finanspolitiske eller finansielle støttepolitikker eller reguleringspolitikker, der fungerer som løftestang for den finansielle støtte, der er fastsat med henblik på dette stykkes første afsnit, og som har en værdi svarende til de i nævnte afsnit omhandlede indtægter fra auktionering af de i dette kapitel omhandlede kvoter.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ved at medtage disse oplysninger i deres rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

7. Artikel 10, stk. 4 og 5, finder anvendelse på kvoter udstedt i henhold til dette kapitel.

Artikel 30e

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

3. Artikel 12 finder anvendelse på de emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel, med undtagelse af nævnte artikels stk. 3 og 3a, stk. 4, andet og tredje punktum, og nævnte artikels stk. 5. I den forbindelse:

a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til de emissioner, der er omfattet af dette kapitel

b) forstås enhver henvisning til driftsledere af anlæg, som om der var tale om en henvisning til de regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel

c) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel.

4. Fra den 1. januar 2028 sørger medlemsstaterne for, at den regulerede enhed senest den 31. maj hvert år returnerer en mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, svarende til den regulerede enheds samlede emissioner, der svarer til den mængde brændstof, der er overgået til forbrug i henhold til bilag III, i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15 og 30f, og at disse kvoter efterfølgende annulleres.

5. Hvis en reguleret enhed, der er etableret i en given medlemsstat, er underlagt en national kulstofafgift, der gælder for årene 2027-2030, og som omfatter den i bilag III omhandlede aktivitet, kan den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat uanset denne artikels stk. 1 og 2 indtil den 31. december 2030 undtage den regulerede enhed fra forpligtelsen til at returnere kvoter i henhold til denne artikels stk. 2 for et givet referenceår, forudsat at:

- a) den pågældende medlemsstat senest den 31. december 2023 underretter Kommissionen om denne nationale kulstofafgift, og at den nationale ret, der fastsætter afgiftssatserne for årene 2027-2030, er trådt i kraft senest den nævnte dato; den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om enhver efterfølgende ændring af den nationale kulstofafgift;
- b) den nationale kulstofafgift for referenceåret i den pågældende medlemsstat, som faktisk betales af den regulerede enhed, er højere end den gennemsnitlige resulterende auktionspris for det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel
- c) den regulerede enhed fuldt ud opfylder forpligtelserne i artikel 30b om drivhusgasemissionstilladelser og artikel 30f om overvågning, rapportering og verifikation af dens emissioner
- d) den pågældende medlemsstat senest den 31. maj året efter referenceåret underretter Kommissionen om anvendelsen af en sådan undtagelse, om den tilsvarende kvotemængde, der skal annulleres i overensstemmelse med dette afsnits litra g) og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4
- e) Kommissionen ikke gør indsigelse mod anvendelsen af undtagelsen med den begrundelse, at den foranstaltning, der er omfattet af underretningen, ikke opfylder betingelserne i dette stykke, senest tre måneder efter en underretning i henhold til dette afsnits litra a) eller senest én måned efter underretningen for det relevante år i henhold til dette afsnits litra d)
- f) den pågældende medlemsstat ikke auktionerer den kvotemængde, der er omhandlet i artikel 30d, stk. 5, for et bestemt referenceår, før den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykke, er fastsat i overensstemmelse med dette afsnits litra g), og at den pågældende medlemsstat ikke auktionerer nogen kvoter af den yderligere kvotemængde, jf. artikel 30d, stk. 2, første afsnit
- g) den pågældende medlemsstat i referenceåret annullerer en kvotemængde ud af den samlede kvotemængde, som den skal auktionere, jf. artikel 30d, stk. 5, som svarer til denne regulerede enheds verificerede emissioner i henhold til dette kapitel for referenceåret; hvis den kvotemængde, der stadig mangler at blive auktioneret i referenceåret efter anvendelsen af dette afsnits litra f), er mindre end den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykke, sikrer den pågældende medlemsstat, at den annullerer den kvotemængde, der svarer til forskellen inden udgangen af året efter referenceåret, og
- h) den pågældende medlemsstat på tidspunktet for den første underretning i henhold til dette afsnits litra a) forpligter sig til for en eller flere af de foranstaltninger, der er opført eller omhandlet i artikel 30d, stk. 6, første afsnit, at anvende et beløb svarende til de indtægter, som artikel 30d, stk. 6, ville have fundet anvendelse på uden denne undtagelse; artikel 30d, stk. 6, andet og tredje afsnit, finder anvendelse, og Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der modtages i medfør heraf, er i overensstemmelse med de gældende forpligtelser i henhold til nærværende litra.

Den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykkes første afsnit, litra g), berører ikke de eksternt formålsbestemte indtægter, der er fastsat i henhold til dette direktivs artikel 30d, stk. 4, eller, hvis de er fastsat i henhold til artikel 311, stk. 3, i TEUF, Unionens egne indtægter i henhold til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053³⁵⁾ fra indtægterne fra auktionering af kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30d.

6. Hospitaler, der ikke er omfattet af kapitel III, kan modtage finansiel kompensation for de udgifter, der overvæltes på dem som følge af returnering af kvoter i henhold til dette kapitel. Med henblik herpå finder de bestemmelser i dette kapitel, der finder anvendelse på tilfælde af dobbelttælling, tilsvarende anvendelse.

Artikel 30f

Overvågning, rapportering, verifikation af emissioner og akkreditering

1. Artikel 14 og 15 finder anvendelse på de emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til de emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til en aktivitet, der er opført i bilag I, som om der var tale om en henvisning til den i bilag III omhandlede aktivitet
- c) forstås enhver henvisning til driftsledere, som om der var tale om en henvisning til de regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- d) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel
- f) forstås henvisningen til datoen i artikel 15 som en henvisning til den 30. april.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hver reguleret enhed for hvert kalenderår fra 2025 overvåger de emissioner, der svarer til de mængder brændstof, der er overgået til forbrug i henhold til bilag III. De sikrer også, at hver reguleret enhed indberetter disse emissioner til den kompetente myndighed i det følgende år, begyndende i 2026, i overensstemmelse med de i artikel 14, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakter.

3. Fra den 1. januar 2028 sikrer medlemsstaterne, at hver reguleret enhed senest den 30. april hvert år indtil 2030 indberetter den gennemsnitlige andel af omkostninger i forbindelse med returnering af kvoter i henhold til dette kapitel, som den overvælter på forbrugerne i det foregående år. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende kravene til og modellerne for disse rapporter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Kommissionen vurderer de forelagte rapporter og rapporterer årligt sine resultater til Europa-Parlamentet og Rådet. Hvor Kommissionen finder, at der findes ukorrekt praksis med hensyn til overvæltning af kulstofomkostninger, kan rapporten, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssigt forslag, der tager sigte på at imødegå en sådan ukorrekt praksis.

4. Medlemsstaterne sikrer, at alle regulerede enheder, der er indehavere af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 30b den 1. januar 2025, indberetter deres historiske emissioner for 2024 senest den 30. april 2025.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de regulerede enheder er i stand til pålideligt og nøjagtigt at identificere og dokumentere den mængde brændstof, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, og den endelige anvendelse af de brændstoffer, der frigives til forbrug af de regulerede enheder. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at begrænse risikoen for dobbelttælling af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, og emissioner i henhold til kapitel II og III samt risikoen for, at kvoter returneres for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler for at undgå dobbelttælling og returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, samt for at yde finansiell kompensation til de endelige forbrugere af brændstofferne i tilfælde, hvor en sådan dobbelttælling eller returnering ikke kan undgås. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Beregningen af den finansielle kompensation til de endelige forbrugere af brændstofferne baseres på den gennemsnitlige kvotepris på de auktioner, der gennemføres i overensstemmelse med de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, i det relevante rapporteringsår.

6. Principperne for overvågning og rapportering af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, er fastsat i bilag IV, del C.

7. Kriterierne for verifikation af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, er anført i bilag V, del C.

8. Medlemsstaterne kan tillade forenkledede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger for regulerede enheder, hvis årlige emissioner svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug, er mindre end 1 000 ton CO₂-ækvivalent, i overensstemmelse med de i artikel 14, stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Artikel 30g

Forvaltning

Artikel 13 og 15a, artikel 16, stk. 1, 2, 3, 4 og 12, og artikel 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 og 29 finder anvendelse på emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til driftsledere som en henvisning til regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- c) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel.

Artikel 30h

Foranstaltninger i tilfælde af en overdreven prisstigning

1. Hvis gennemsnitsprisen for kvoter på auktioner, der gennemføres i henhold til de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 4, i mere end tre på hinanden følgende måneder er mere end to gange den gennemsnitlige kvotepris i de seks foregående på hinanden følgende måneder på auktionerne for de kvoter, der er omfattet af dette kapitel, frigives 50 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

For årene 2027 og 2028 er de i første afsnit omhandlede betingelser opfyldt, hvis gennemsnitsprisen for kvoter i mere end tre på hinanden følgende måneder er mere end 1,5 gange den gennemsnitlige kvotepris i referenceperioden på de seks foregående på hinanden følgende måneder.

2. Hvis den gennemsnitlige pris for kvoter som omhandlet i denne artikels stk. 1 overstiger en pris på 45 EUR i en periode på to på hinanden følgende måneder, frigives 20 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814. Indeksering baseret på det europæiske forbrugerprisindeks for 2020 finder anvendelse. Kvoterne frigives gennem den i dette stykke fastsatte mekanisme frem til den 31. december 2029.

3. Hvis gennemsnitsprisen for kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er mere end tre gange den gennemsnitlige kvotepris i de seks foregående på hinanden følgende måneder, frigives 150 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

4. Hvis den i stk. 2 omhandlede betingelse er opfyldt samme dag som den i stk. 1 eller 3 omhandlede betingelse, frigives yderligere kvoter kun i henhold til stk. 1 eller 3.

5. Inden den 31. december 2029 forelægger Kommissionen EuropaParlamentet og Rådet en rapport, hvori den vurderer, om den i stk. 2 omhandlede mekanisme har været effektiv, og om den bør fortsætte. Kommissionen lader, hvis det er relevant, denne rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet for at ændre dette direktiv og tilpasse denne mekanisme.

6. Hvis en eller flere af de i stk. 1, 2 eller 3 omhandlede betingelser er opfyldt og har resulteret i en frigivelse af kvoter, frigives der ikke yderligere kvoter i henhold til denne artikel tidligere end 12 måneder derefter.

7. Hvis den i denne artikels stk. 2 omhandlede betingelse er opfyldt igen inden for anden halvdel af den i denne artikels stk. 6 omhandlede periode på 12 måneder, vurderer Kommissionen med bistand fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999, foranstaltningens effektivitet og kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt beslutte, at nærværende artikels stk. 6 ikke må finde anvendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. dette direktivs artikel 22a, stk. 2.

8. Hvis en eller flere af de i stk. 1, 2 eller 3 omhandlede betingelser er opfyldt, og stk. 6 ikke finder anvendelse, offentliggør Kommissionen straks en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende vedrørende den dato, hvor den eller de betingelser blev opfyldt.

9. Medlemsstater, der er omfattet af forpligtelsen til at forelægge en korrigerende handlingsplan i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2018/842, tager behørigt hensyn til indvirkningen af en frigivelse af yderligere kvoter i henhold til nærværende artikels stk. 2 i løbet af de foregående to år, når de overvejer yderligere foranstaltninger, der skal gennemføres som omhandlet i nævnte forordnings artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra c), med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning.

Artikel 30i

Revision af dette kapitel

Senest den 1. januar 2028 aflægger Kommissionen rapport til Europa Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår deres effektivitet, forvaltning og praktiske anvendelse, herunder om anvendelsen af reglerne i afgørelse (EU) 2015/1814. Kommissionen lader, hvor det er relevant, denne rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af dette kapitel. Senest den 31. oktober 2031 vurderer Kommissionen muligheden for at integrere de sektorer, der er omfattet af dette direktivs bilag III, i EU ETS, der omfatter de sektorer, der er opført i dette direktivs bilag I.

Artikel 30j

Procedurer med henblik på ensidig udvidelse af den i bilag III omhandlede aktivitet til også at omfatte andre sektorer, der ikke er omfattet af kapitel II og III

1. Fra 2027 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med dette kapitel udvide den i bilag III omhandlede aktivitet til sektorer, der ikke er opført i nævnte bilag, og dermed anvende emissionshandel i forbindelse med sådanne sektorer, idet der tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, den miljømæssige integritet af det emissionshandels-system, der er oprettet i henhold til dette kapitel, og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at udvidelsen af den i nævnte bilag omhandlede aktivitet godkendes af Kommissionen.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende godkendelse af en udvidelse som omhandlet i dette

stykkets første afsnit, tilladelse til udstedelse af yderligere kvoter og tilladelse til andre medlemsstater til at udvide den i bilag III omhandlede aktivitet. Kommissionen kan også, når den vedtager sådanne delegerede retsakter, supplere udvidelsen med yderligere regler for foranstaltninger til håndtering af mulige tilfælde af dobbelttælling, herunder for udstedelse af yderligere kvoter som kompensation for kvoter, der returneres for anvendelse af brændstoffer i aktiviteter, der er opført i bilag I. Eventuelle finansielle foranstaltninger fra medlemsstaternes side til fordel for virksomheder i sektorer og delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i brændstofpriserne som følge af den ensidige udvidelse, skal være i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og må ikke forårsage unødigt konkurrenceforvridning på det indre marked.

2. Yderligere kvoter, der udstedes ved en tilladelse i henhold til denne artikel, auktioneres i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 30d. Uanset artikel 30d, stk. 1- 6, fastsætter de medlemsstater, der ensidigt har udvidet den i bilag III omhandlede aktivitet i overensstemmelse med nærværende artikel, anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af disse yderligere kvoter.

Artikel 30k

Udsættelse af emissionshandelen for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer indtil 2028 i tilfælde af ekstraordinært høje energipriser

1. Senest den 15. juli 2026 offentliggør Kommissionen en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende vedrørende om en af eller begge følgende betingelser er opfyldt:

a) den gennemsnitlige TTF-gaspris for de seks kalendermåneder, der slutter den 30. juni 2026, var højere end den gennemsnitlige TTFgaspris i februar og marts 2022

b) den gennemsnitlige pris på Brent-råolie for de seks kalendermåneder, der slutter den 30. juni 2026, er over to gange højere end den gennemsnitlige pris på Brent-råolie i de fem foregående år; referenceperioden på fem år er den femårsperiode, der slutter før den første måned i perioden på seks kalendermåneder.

2. Hvis en af eller begge betingelserne i stk. 1 er opfyldt, gælder følgende regler:

a) uanset artikel 30c, stk. 1, er det første år, for hvilket den samlede kvotemængde i Unionen fastsættes, 2028, og, uanset artikel 30c, stk. 3, er det første år, for hvilket den samlede kvotemængde i Union justeres, 2029

b) uanset artikel 30d, stk. 1 og 2, udsættes påbegyndelsen af auktioneringen af kvoter i henhold til dette kapitel til 2028

c) uanset artikel 30d, stk. 2, trækkes de yderligere kvotemængder for det første auktionsår fra auktionsmængderne for perioden fra 2030 til 2032, og de indledende beholdninger i markedsstabilitetsreserven oprettes i 2028

d) uanset artikel 30e, stk. 2, udskydes fristen for den første returnering af kvoter til den 31. maj 2029 for de samlede emissioner for 2028

e) uanset artikel 30i udsættes Kommissionens frist for at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet til den 1. januar 2029.

KAPITEL IVb

VIDENSKABELIG RÅDGIVNING OG SYNLIGHED AF FINANSIERING

Artikel 30l

Videnskabelig rådgivning

Det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer (»det rådgivende organ«), der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009³⁶⁾, kan på eget initiativ yde videnskabelig rådgivning og udarbejde rapporter vedrørende dette direktiv. Kommissionen tager højde for det rådgivende udvalgs relevante rådgivning og rapporter, navnlig med hensyn til:

- a) behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger for at sikre overensstemmelse med de målsætninger og mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 30, stk. 3
- b) behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på aftaler om globale foranstaltninger inden for ICAO for at mindske klimapåvirkningen fra luftfarten og ambitionen i og den miljømæssige integritet af IMO's globale markedsbaserede foranstaltning, jf. dette direktivs artikel 3gg.

Artikel 30m

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Kommissionen sikrer synligheden af finansieringen fra EU ETSauktionsindtægterne som omhandlet i artikel 10a, stk. 8, ved at:

- a) sikre, at modtagere af en sådan finansiering anerkender denne finansierings oprindelse og sikrer synligheden af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer projekterne og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden, og
- b) sikre, at modtagerne af en sådan finansiering anvender et passende mærke med ordlyden »(med)finansieret af EU's emissionshandelssystem (innovationsfonden)« sammen med Unionens logo og finansieringsbeløbet; hvis det ikke er muligt at anvende dette mærke, nævnes innovationsfonden i forbindelse med alle kommunikationsaktiviteter, herunder på opslagstavler på strategiske steder, som er synlige for offentligheden.

Kommissionen fastsætter i den i artikel 10a, stk. 8, omhandlede delegerede retsakt de nødvendige krav for at sikre synligheden af finansieringen fra innovationsfonden, herunder et krav om omtale af denne fond.

2. Medlemsstaterne sikrer synligheden af finansiering fra EU ETSauktionsindtægter som omhandlet i artikel 10d svarende til det, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og b), herunder gennem et krav om omtale af moderniseringsfonden.

3. Under hensyntagen til de nationale forhold bestræber medlemsstaterne sig på at sikre synligheden af finansieringskilden til foranstaltninger eller projekter, der finansieres af EU ETS-auktionsindtægterne, for hvilke de fastsætter anvendelsen i overensstemmelse med artikel 3d, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 30d, stk. 6.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I DIREKTIVET

1. Anlæg eller dele af anlæg, der anvendes til forskning, udvikling og afprøvning af nye produkter og processer, er ikke omfattet af dette direktiv. Anlæg, hvis der i løbet af den foregående relevante femårsperiode, jf. artikel 11, stk. 1, andet afsnit, har været emissioner fra forbrænding af biomasse, der opfylder kriterierne i artikel 14, som gennemsnitligt bidrager til mere end 95 % af de samlede gennemsnitlige drivhusgasemissioner, er ikke omfattet af dette direktiv.

2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.

3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i EU ETS, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industrioovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW indgår ikke i denne beregning.

4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i EU ETS.

5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.

6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald) Fra den 1. januar 2024 forbrænding af brændsel i anlæg til forbrænding af kommunalt affald med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, jf. artikel 14 og 15.	Kuldioxid
Raffinering af olie, hvor der drives forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion af koks	Kuldioxid
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Produktion af jern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 ton/time	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdning	Kuldioxid
Fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid	Kuldioxid og perfluorcarboner
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid
Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagge med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter med en produktionskapacitet for brændt gips eller tørret sekundært gips på over 20 ton/dag	Kuldioxid

Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, med en produktionskapacitet på mere end 50 ton/dag	Kuldioxid
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid og dinitrogenoxid
Produktion af ammoniak	Kuldioxid
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas med en produktionskapacitet på mere end 5 ton/dag	Kuldioxid
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃)	Kuldioxid
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, med undtagelse af de emissioner, der er omfattet af en anden aktivitet i henhold til nærværende direktiv	Kuldioxid
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid
Luftfart Flyvninger mellem flyvepladser, der er beliggende i to forskellige stater, som er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og de stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25a, stk. 3, og med henblik på artikel 12, stk. 6 og 8, og artikel 28c alle andre flyvninger mellem flyvepladser, der er beliggende i to forskellige tredjelande, foretaget af luftfartøjsoperatører, der opfylder alle følgende betingelser: a) luftfartøjsoperatørerne er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, og	Kuldioxid

b) de producerer CO₂-emissioner på mere end 10 000 ton om året fra anvendelsen af fly med en maksimal certificeret startmasse på over 5 700 kg, der foretager flyvninger omfattet af dette bilag, bortset fra fly, der afgår og ankommer i samme medlemsstat, herunder regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, fra den 1. januar 2021; med henblik på dette litra medregnes emissioner fra følgende typer flyvninger ikke:

i) statslige flyvninger

ii) humanitære flyvninger

iii) Ambulanceflyvninger

iv) militære flyvninger

v) brandslukningsflyvninger

vi) flyvninger forud for eller efter en humanitær flyvning, en ambulanceflyvning eller en brandslukningsflyvning, forudsat at de pågældende flyvninger blev foretaget med samme luftfartøj og var nødvendige for at udføre de dermed forbundne humanitære, medicinske eller brandslukningsmæssige aktiviteter eller for at omplacere luftfartøjet efter disse aktiviteter med henblik på dets næste aktivitet.

Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse. Denne aktivitet omfatter ikke:

a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen

b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger

c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed

d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen

e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding

f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat

at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5 700 kg i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 50 000 sæder pr. år j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten: – i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller – foretager flyvninger med samlede årlige emissioner på under 10 000 tons. Flyvninger, som er omhandlet i litra l) og m), eller som udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette litra k) fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2030 flyvninger, som, hvis det ikke var for dette litra, ville falde under denne aktivitet, og som udføres af en ikkekommerciel luftfartsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 1 000 ton pr. år (herunder emissioner fra flyvninger omhandlet i litra l) og m)) l) flyvninger fra flyvepladser beliggende i Schweiz til flyvepladser beliggende i EØS m) flyvninger fra flyvepladser beliggende i Det Forenede Kongerige til flyvepladser beliggende i EØS.	
Søtransport Søtransportaktiviteter, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757, med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1a, og, indtil den 31. december 2026, artikel 2, stk. 1b, i nævnte forordning	Kuldioxid Fra 1. januar 2026, methan og dinitrogenoxid

BILAG II

DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 30

Kuldioxid (CO₂)

Methan (CH₄)

Nitrogenoxid (N₂O)

Hydrofluorcarboner (HFC)

Perfluorcarboner (PFC)

Svovlhexafluorid (SF₆).

BILAG IIa

Stigninger i den andel af kvoter, som medlemsstaterne skal sælge på auktion i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), af hensyn til solidariteten og væksten i Unionen, for at reducere emissionerne og som tilpasning til klimaændringernes virkninger

	Medlemsstatens andel
Bulgarien	53 %
Tjekkiet	31 %
Estland	42 %
Grækenland	17 %
Spanien	13 %
Kroatien	26 %
Cypern	20 %
Letland	56 %
Litauen	46 %
Ungarn	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumænien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakiet	41 %

BILAG IIb

DEL A

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1, TREDJE AFSNIT

	Andel af moderniseringsfonden
Bulgarien	5,84 %

Tjekkiet	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatien	3,14 %
Letland	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungarn	7,12 %
Polen	43,41 %
Rumænien	11,98 %
Slovakiet	6,13 %

DEL B

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1, FJERDE AFSNIT

	Andel
Bulgarien	4,9 %
Tjekkiet	12,6 %
Estland	2,1 %
Grækenland	10,1 %
Kroatien	2,3 %
Letland	1,0 %
Litauen	1,9 %
Ungarn	5,8 %
Polen	34,2 %
Portugal	8,6 %
Rumænien	9,7 %
Slovakiet	4,8 %
Slovenien	2,0 %

BILAG III

AKTIVITET OMFATTET AF KAPITEL Iva

Aktivitet:	Drivhusgasser
Overgang til forbrug af brændsel, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren og vejtransportsektoren og andre sektorer. Denne aktivitet omfatter ikke: a) overgang til forbrug for brændstoffer, der anvendes til de aktiviteter, der er anført i bilag I, undtagen hvis de anvendes til forbrænding i forbindelse med transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring som fastsat i nævnte bilags tabel, række syvogtyve, eller hvis de anvendes til forbrænding i anlæg, der er undtaget i henhold til artikel 27a	Kuldioxid

b) overgangen til forbrug for brændstoffer, for hvilke emissionsfaktoren er nul c) overgang til forbrug af farligt affald eller kommunalt affald, der anvendes som brændsel. Bygningssektoren og vejtransportsektoren skal svare til følgende emissionskilder, der er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006, med de nødvendige ændringer af disse definitioner som følger: a) Kombineret kraftvarmeproduktion (kildekategorikode 1A1a ii) og varmemærker (kildekategorikode 1A1a iii), for så vidt de producerer varme til kategorierne under litra c) og d) i dette afsnit, enten direkte eller gennem fjernvarmenet	
b) Vejtransport (kildekategorikode 1A3b), undtagen brug af landbrugskøretøjer på asfalterede veje c) Kommerciel/institutionel (kildekategorikode 1A4a) d) Beboelse (kildekategorikode 1A4b). Andre sektorer skal svare til følgende emissionskilder, der er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006: a) Energiindustrier (kildekategorikode 1A1), undtagen de kategorier, der er defineret i andet afsnit, litra a), i dette bilag b) Fremstillings- og anlægsindustrier (kildekategorikode 1A2).	

BILAG IIIa

JUSTERING AF LINEÆR REDUKTIONSFAKTOR I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 30c, stk. 2

1. Hvis de gennemsnitlige emissioner, der rapporteres i henhold til kapitel IVa for årene 2024 til 2026, er mere end 2 % højere end værdien af 2025- mængden defineret i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 1, og hvis disse forskelle ikke skyldes forskellen på mindre end 5 % mellem de emissioner, der rapporteres i henhold til kapitel IVa, og opgørelsesdataene for Unionens drivhusgasemissioner for 2025 fra UNFCCC's kildekategorier for de sektorer, der er omfattet af kapitel IVa, beregnes den lineære reduktionsfaktor ved at justere den lineære reduktionsfaktor, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1.

2. Den justerede lineære reduktionsfaktor i overensstemmelse med punkt 1 bestemmes som følger:

$$\text{LRF}_{\text{adj}} = 100\% * [\text{MRV}[2024-2026] - (\text{ESR}[2024] - 6 * \text{LRF}[2024] * \text{ESR}[2024])]/(5 * \text{MRV}[2024-2026]), \text{ hvor}$$

LRF_{adj} er den justerede lineære reduktionsfaktor

MRV[2024-2026] er gennemsnittet af verificerede emissioner i henhold til kapitel IVa for årene 2024 til 2026

ESR[2024] er værdien af 2024-emissioner som defineret i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 1, for de sektorer, der er omfattet af kapitel IVa

LRF[2024] er den lineære reduktionsfaktor, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1.

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1

DEL A — Overvågning og rapportering af emissioner fra stationære anlæg

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Aktivitetsdata $\times$ emissionsfaktor $\times$ oxidationsfaktor

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentlandspecifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse, der opfylder bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for anvendelse af biomasse som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til nærværende direktiv som fastsat i de i nærværende direktivs artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter, er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 2010/75/EU, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet, for hvert anlæg og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter og vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 1.

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

- anlæggets navn
- anlæggets adresse, herunder postnummer og land
- arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-postadresse på en kontaktperson, og
- navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

- aktivitetsdata
- emissionsfaktorer
- oxidationsfaktorer
- samlede emissioner, og
- Usikkerhed.

C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:

- samlede emissioner
- oplysninger om målemetodernes pålidelighed, og
- usikkerhed.

D. For emissioner fra forbrænding skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

DEL B — Overvågning og rapportering af emissioner fra luftfartsaktiviteter

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger. Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Brændstofforbrug $\times$ emissionsfaktor

I brændstofforbruget indgår også brændstof til hjælpemotoren. Så vidt muligt anvendes det faktiske brændstofforbrug for hver flyvning, der beregnes ved hjælp af følgende formel:

Mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til flyvningen – mængde brændstof i luftfartøjets brændstoftanke efter endt brændstofpåfyldning til den efterfølgende flyvning + brændstofpåfyldning til denne efterfølgende flyvning.

Foreligger der ikke data om det faktiske brændstofforbrug, anvendes en standardiseret metode med forskellige nøjagtighedsniveauer til skønsvise beregning af brændstofforbrugsdataene på grundlag af de bedste tilgængelige oplysninger.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige. Emissionsfaktoren for biomasse, der opfylder bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for anvendelse af biomasse som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til nærværende direktiv som fastsat i de i nærværende direktivs artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter, er nul. Emissionsfaktoren for jetpetroleum (Jet A1 eller Jet A) er 3,16 (t CO₂/t brændstof).

Emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvender brint fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001, vurderes til nulemissioner for de luftfartøjsoperatører, der anvender dem, indtil den i nærværende direktivs artikel 14, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakt er vedtaget.

Der foretages en særskilt beregning for hver flyvning og for hvert brændstof.

Rapportering af emissioner

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin rapport i medfør af artikel 14, stk. 3:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

- luftfartøjsoperatørens navn
- den administrerende medlemsstat
- luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktsadresse i den administrerende medlemsstat
- registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der er anvendt i rapportperioden til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og
- navnet på luftfartøjets ejer.

B. For hver brændstoftype, for hvilken emissionerne beregnes:

- brændstofforbrug
- emissionsfaktor
- de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- aggregerede emissioner fra:
 - alle flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som er afgang fra en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, og ankomsten til en flyveplads, der er beliggende på samme medlemsstats område
 - alle andre flyvninger, der er udført i rapportperioden og henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- de samlede aggregerede emissioner fra alle flyvninger i rapportperioden, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for, og som
 - er afgang fra hver medlemsstat, og
 - ankomsten til hver medlemsstat fra et tredjeland
- usikkerhed.

Overvågning af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Ved ansøgning om en tildeling af kvoter i overensstemmelse med artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2, beregnes omfanget af luftfartsaktiviteter i tonkilometer ved hjælp af følgende formel:

$$\text{tonkilometer} = \text{flyvestrækning} \times \text{nyttelast}$$

hvor:

»flyvestrækning« er storcirkelafstanden mellem afgangsflyvepladsen og ankomstflyvepladsen plus en yderligere fast faktor på 95 km, og

»nyttelast« er den samlede masse af transporteret fragt, post og passagerer.

Til beregning af nyttelasten gælder følgende:

- antallet af passagerer er antallet af personer om bord, bortset fra besætningsmedlemmerne
- en luftfartøjsoperatør kan vælge at anvende enten den faktiske masse eller standardmassen for passagerer og indchecket bagage som angivet i masse- og balancedokumenterne for de pågældende flyvninger eller en fast værdi på 100 kg for hver passager og dennes indcheckede bagage.

Rapportering af tonkilometerdata ved anvendelse af artikel 3e og 3f

Hver luftfartøjsoperatør medtager følgende oplysninger i sin ansøgning i medfør af artikel 3e, stk. 1, eller artikel 3f, stk. 2:

A. Identifikationsdata for luftfartøjsoperatøren, herunder:

- luftfartøjsoperatørens navn
- den administrerende medlemsstat
- luftfartøjsoperatørens adresse, herunder postnummer og land og, hvis forskellig herfra, operatørens kontaktadresse i den administrerende medlemsstat
- registreringsnumre for og typer af luftfartøjer, der i det af ansøgningen omfattede år er anvendt til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- nummer og udstedende myndighed for AOC'en (air operator's certificate) og licensen til udførelse af luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for
- adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail-adresse på en kontaktperson, og
- navnet på luftfartøjets ejer.

B. Tonkilometerdata:

- antal flyvninger pr. flyvepladspar
- antal passagerkilometer pr. flyvepladspar
- antal tonkilometer pr. flyvepladspar
- den valgte beregningsmetode for massen af passagerer og indchecket bagage
- samlet antal tonkilometer for alle flyvninger foretaget i rapportåret, som henhører under luftfartsaktiviteterne, jf. bilag I, som denne er luftfartøjsoperatør for.

DEL C

Overvågning og rapportering af emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet

Overvågning af emissionerne

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger.

Beregning

Emissionerne beregnes ved hjælp af følgende formel:

Brændstof, der overgår til forbrug $\times$ emissionsfaktor

Brændstof, der overgår til forbrug, skal omfatte den mængde brændstof, der frigives til forbrug af den regulerede enhed.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre brændstofs specifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige

Der foretages en særskilt beregning for hver reguleret enhed og for hvert brændsel.

Rapportering af emissioner

Hver reguleret enhed medtager følgende oplysninger i sin rapport:

A. Data til identifikation af den regulerede enhed, herunder:

- den regulerede enheds navn
- den regulerede enheds adresse, herunder postnummer og land
- typen af de brændstoffer, der overgår til forbrug, og de aktiviteter, gennem hvilke brændstofferne overgår til forbrug, herunder den anvendte teknologi
- adresse, telefon- og fax-nr. samt e-mailadresse på en kontaktperson og
- navnet på ejeren af den regulerede enhed og på et eventuelt moderselskab.

B. For hver type brændstof, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, for hvilke emissionerne beregnes:

- mængde brændstof, der er overgået til forbrug
- emissionsfaktorer
- samlede emissioner
- slutanvendelse(r) af det brændstof, der overgår til forbrug og
- usikkerhed.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

DEL A — Verifikation af emissioner fra stationære anlæg

Generelle principper

- 1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.
- 2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger

- b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
- c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner, og
- d) hvis der anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.

3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:

- a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data
- b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder, og
- c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.

4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikation.

5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikanalyse

8) Verifikator vurderer alle anlæggets emissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlregning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlregning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.

10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

Rapport

11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindestekrav til verifikators kompetence

12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:

- a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1
- b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og
- c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.

DEL B — Verifikation af emissioner fra luftfartsaktiviteter

13) De generelle principper og metoder i dette bilag finder anvendelse ved verifikation af rapporter om emissioner fra flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I. I den forbindelse gælder følgende:

- a) i punkt 3) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør, og i nævnte punkts litra c) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til det luftfartøj, der er anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter
- b) i punkt 5) læses henvisningen til anlægget som en henvisning til luftfartøjsoperatøren
- c) i punkt 6) læses henvisningen til de aktiviteter, der udføres i anlægget, som en henvisning til de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter, der er udført af luftfartøjsoperatøren
- d) i punkt 7) læses henvisningen til anlægsområdet som en henvisning til de områder, luftfartøjsoperatøren har anvendt til udførelse af de af rapporten omfattede luftfartsaktiviteter
- e) i punkt 8) og 9) læses henvisningerne til anlæggets emissionskilder som en henvisning til det luftfartøj, luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, og
- f) i punkt 10) og 12) læses henvisningen til driftslederen som en henvisning til en luftfartøjsoperatør.

Yderligere bestemmelser om verifikation af luftfartsemissionsrapporter

14) Verifikator sikrer sig navnlig følgende:

- a) at alle flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, er medtaget. I denne forbindelse anvender verifikator data fra fartplaner og andre data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om
- b) at der er generel sammenhæng mellem dataene om det samlede brændstofforbrug og dataene om brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det luftfartøj, der udfører luftfartsaktiviteten.

Yderligere bestemmelser om verifikation af tonkilometerdata indgivet ved anvendelse af artikel 3e og 3f

15) De i dette bilag anførte generelle principper for og metoder til verifikation af emissionsrapporter efter artikel 14, stk. 3, finder i givet fald tilsvarende anvendelse på verifikation af luftfartstonkilometerdata.

16) Verifikator sikrer sig navnlig, at kun faktisk foretagne flyvninger, der henhører under en luftfartsaktivitet, jf. bilag I, som luftfartøjsoperatøren er ansvarlig for, er medtaget i den pågældende operatørs ansøgning efter artikel 3e, stk. 1, og artikel 3f, stk. 2. I denne forbindelse anvender verifikator data om luftfartøjsoperatørens trafik, herunder data fra Eurocontrol, som operatøren har anmodet om. Herudover sikrer verifikator sig, at nyttelasten som rapporteret af operatøren svarer til de optegnelser over nyttelast, som luftfartøjsoperatøren fører af sikkerhedsgrunde.

DEL C

Verifikation af emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet

Generelle principper

1. Emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet skal verificeres.
2. I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de indberettede brændstoffer, der overgår til forbrug, og tilhørende beregninger
 - b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
 - c) de beregninger, der fører til bestemmelsen af de samlede emissioner.
3. Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed kræver, at den regulerede enhed påviser, at:
 - a) de indberettede data er fri for uoverensstemmelser
 - b) indsamlingen af data er foretaget i overensstemmelse med de gældende videnskabelige standarder, og
 - c) den regulerede enheds relevante optegnelser er fuldstændige og konsekvente.
4. Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.
5. Verifikatoren skal tage hensyn til, om den regulerede enhed er registreret under EU's ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6. Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de mængder brændstof, der overgår til forbrug hos den regulerede enhed. Dette kræver, at verifikatoren har et overblik over alle de aktiviteter, hvorigennem den regulerede enhed frigiver brændstofferne til forbrug, og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7. Verifikationen af de indsendte data og oplysninger foretages, hvor det er relevant, på den regulerede enheds anlægsområde. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

8. Verifikatoren indsender alle de midler, hvormed brændstofferne frigives til forbrug af den regulerede enhed, til en vurdering af pålideligheden af dataene om den regulerede enheds samlede emissioner.
9. På grundlag af denne analyse skal verifikatoren udtrykkeligt identificere ethvert element med høj fejlrisiko og andre aspekter af overvågnings- og rapporteringsproceduren, som sandsynligvis vil bidrage til fejl ved bestemmelsen af de samlede emissioner. Dette omfatter navnlig de beregninger, der er nødvendige for at bestemme emissionsniveauet fra de enkelte kilder. Der skal lægges særlig vægt på de elementer, der indebærer en høj fejlrisiko, og ovennævnte aspekter af overvågningsproceduren.

10. Verifikatoren skal tage hensyn til eventuelle effektive risikostyringsmetoder, som den regulerede enhed anvender med henblik på at minimere usikkerhedsgraden.

Rapport

11. Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige. Mindstekrav til verifikators kompetence

12. Verifikatoren skal være uafhængig af den regulerede enhed, udføre sine aktiviteter på en rationel, objektiv og professionel måde og være bekendt med:

- a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1
- b) de love, forskrifter og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og
- c) tilblivelsen af alle oplysninger vedrørende alle de måder, hvorpå brændstofferne frigives til forbrug af den regulerede enhed, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).
- 2) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).
- 4) Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).
- 5) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EFbestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/958 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF for så vidt angår luftfartens bidrag til Unionens emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed og passende gennemførelse af en global markedsbaseret foranstaltning (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 115).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 52).
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).
- 15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).
- 16) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).
- 17) Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, samt demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi inden for rammerne af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).
- 18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).
- 20) Kommissionens afgørelse 2014/746/EU af 27. oktober 2014 om opstilling af en liste over sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for perioden 2015-2019 (EUT L 308 af 29.10.2014, s. 114).
- 21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).
- 22) Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).
- 23) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).
- 24) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
- 25) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.
- 26) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).
- 27) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1603 af 18. juli 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår foranstaltninger vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart om overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra luftfarten med henblik på gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning (EUT L 250 af 30.9.2019, s. 10).
- 28) EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.
- 29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).
- 30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 31) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- 32) Kommissionens forordning (EU) nr. 606/2010 af 9. juli 2010 om godkendelse af det forenklede værktøj, der er udviklet af Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), med henblik på at anslå brændstofforbruget hos visse luftfartsskoperatorer med små udledningsmængder (EUT L 175 af 10.7.2010, s. 25).

- ³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).
- ³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).
- ³⁵⁾ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).
- ³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysningsog Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).